

VLAAMS PARLEMENT

ZITTING 1995-1996

Nr. 16

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

24 JUNI 1996

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 3 en 4)	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	857
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	860
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.	868
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.	879
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	884
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	893
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	895
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	898
Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid.	907
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 5)	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	909
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.	935
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	935
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 80, 5)	
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.	936
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.	937
REGISTER	938

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 3 en 4)

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 122
van 11 juni 1996
van de heer GEORGES CARDOEN

Technopolis – Project

Naar aanleiding van FTI-Technoland (Flanders Technology International) kondigde de minister-president aan concrete plannen te hebben voor het oprichten van een permanente Technopolis. Dit zou een centrum worden waar iedereen al doende wetenschap en technologie kan leren.

Graag zou ik vernemen wat de inhoud is van de plannen zoals ze tot nu toe zijn uitgewerkt.

1. Is er al een beslissing inzake budgettaire middelen ?
2. Is er een inbreng van onze Vlaamse ondernemingen en zo ja, op welke wijze ?
3. Is het de bedoeling dat in deze Technopolis ook aan onderzoek wordt gedaan ?
4. Levert het project extra werkgelegenheid op ? Zo ja, in welke mate en hoe zal die worden gefinancierd ?
5. Waar wordt Technopolis gevestigd ?
6. Welke beheersvorm is voor deze Technopolis gekozen ? Hoe ziet de minister-president de combinatie met de toekomstige driejaarlijkse FTI-Technoland-versies ?
7. Worden onze scholen en universiteiten op een of andere manier bij dit project betrokken ? Zo ja, op welke wijze ?

Antwoord

In onze maatschappij nemen wetenschap en technologie een steeds belangrijker plaats in. Tegelijkertijd kan worden vastgesteld dat de bevolking, meestal ten onrechte, een onverschillige of negatieve houding ten opzichte van wetenschap en technologie heeft. Nochtans vormen ze de basis voor onze huidige en toekomstige welvaart en welzijn.

Om hieraan tegemoet te komen heeft de Vlaamse regering een aantal initiatieven opgestart die bijdragen tot de wetenschapspopularisering (FTI-Technoland, de Vlaamse Wetenschapsweek, tentoonstellingen,....). Tot nu toe waren er echter geen initiatieven van permanen-

te aard. Aangezien het mijn overtuiging is dat een permanente infrastructuur op het vlak van wetenschapscommunicatie een uitgebreide bijdrage kan leveren tot het sensibiliseren en informeren van de bevolking aangaande wetenschap en technologie, stel ik de oprichting voor van een permanent Vlaams "doe-centrum" voor wetenschap en technologie, Technopolis.

Technopolis zal volgende functies vervullen.

- Het zal een permanente ruimte aanbieden die dient om wetenschap en technologie te populariseren. Aan de hand van interactieve experimenten zal de bezoeker kennis kunnen maken met fenomenen uit de wetenschap en technologie. Technopolis wordt dus zeker geen onderzoekscentrum, maar wel een centrum waar bezoekers de basisprincipes en de resultaten van wetenschappelijk onderzoek op een educatieve en interactieve manier kunnen uitproberen.

De nadruk zal hierbij liggen op het zelf doen, het zelf experimenteren. Hiervoor wordt in twee grote delen voorzien : een thematische zone om kennis te maken met de basisfenomenen van de wetenschappen (geluid, beweging, taal, lichaam, zwaartekracht, ...) en een zone waar men naar believen kan experimenteren met de nieuwste technologische en wetenschappelijke verworvenheden.

- Technopolis zal eveneens ruimte bieden voor tijdelijke tentoonstellingen, activiteiten, manifestaties, ... die thematisch worden uitgewerkt.
- Technopolis zal beschikken over goed ingerichte klaslokalen voor scholen, zodat ze daar kunnen beschikken over goed illustratiemateriaal en oefenmateriaal. De huidige ontwikkelingen op technologisch en wetenschappelijk gebied laten de scholen immers niet toe hun illustratiemateriaal actueel te houden. Dat aanbieden op één gecentraliseerde plaats is alvast een goede start.

Over de locatie van Technopolis is nog geen beslissing genomen. Wel staat vast dat, om de kostprijs te beperken, zal worden gekozen voor een bestaande infrastructuur die met een minimum aan aanpassingen geschikt zal zijn voor het onderbrengen van de hierboven genoemde functies. Verder zal bij de keuze van de locatie rekening gehouden worden met :

- de strategische ligging, centraal in Vlaanderen ;
- bereikbaarheid in het algemeen ;
- bereikbaarheid met het openbaar vervoer in het bijzonder ;
- uitbreidbaarheid ;
- bekendheid van de locatie.

Technopolis en FTI-Technoland hebben hetzelfde doel : wetenschap en technologie dicht bij de mensen brengen. Maar qua opzet zijn beide verschillend. Technopolis is complementair met FTI-Technoland en met de Vlaamse Wetenschapsweek. De gevraagde bijdrage van de bedrijven is dan ook totaal anders voor Technopolis dan voor FTI-Technoland. Er wordt van hen niet verwacht dat ze zullen investeren in dure stands en demonstraties in Technopolis. Wel dat ze Technopolis

mee inhoud en vorm zullen geven door middel van advies, sponsoring, terbeschikkingstelling van apparatuur, ... Op dezelfde wijze zullen ook de universiteiten, de hogescholen en onderzoeksinstituten worden betrokken bij de concrete uitwerking van het concept.

Momenteel onderzoekt de stichting FTI de voorwaarden om tot een goed en efficiënt beheerd Technopolis te komen. Welk bedrag precies in de budgetten van Wetenschap en Technologie uitgetrokken zal worden voor Technopolis staat nog niet vast. Dit is afhankelijk van de komende begrotingsonderhandelingen.

Vraag nr. 123
van 12 juni 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Ronde van Frankrijk in Vlaanderen – Sponsoring

Volgens het dagblad Le Soir van 24 mei 1996 zou de minister-president met de organisatoren van de Ronde van Frankrijk een akkoord hebben afgesloten om de rit 's Hertogenbosch-Wasquehal van 1 juli mee te sponsoren. Zo zouden enkele honderden wielertoeristen, gekleed in het geel-rood van de ploeg Vlaanderen 2002, op Vlaamse bodem de eigenlijke Rondekaravaan voorrijden.

Daarenboven zou de minister-president op 11 juli, voor het vertrek van de dagrit met vertrek in Gap, aan de eerste Vlaming in het algemeen klassement een trofee overhandigen.

Kan de minister-president het bovenvermelde bericht bevestigen ?

Hoeveel kost deze sponsoring ?

Vreest de minister-president niet dat, zoals in het geval van de Biënnale van Venetië 1996 (zie reactie minister Grafé van de Franse Gemeenschap), hierdoor een communautaire rel ontstaat, aangezien collega Grafé deze beide initiatieven blijkbaar sterk op de korrel neemt ?

Antwoord

Er zijn op initiatief van de 11-daagse Vlaanderen - Europa en de KBWB (Koninklijke Belgische Wielrijdersbond) twee projecten gepland in de Ronde van Frankrijk. Op 1 juli kunnen wielertoeristen van St.-Niklaas naar Waregem fietsen. Op 10 juli wordt, in samenwerking met de VLAM (Vlaamse Dienst voor Argro-Marketing) en Export Vlaanderen, een informele ontmoeting georganiseerd tussen Franse en Vlaamse bedrijfsleiders ter gelegenheid van de rustdag in de Ronde van Frankrijk. Op deze ontmoeting zullen ook de organisatoren van de Ronde van Frankrijk aanwezig zijn. Op 11 juli zal Vlaams minister van Sport, Luc Martens, een Gulden Spoor uitreiken aan de aanvoerder van de ranking "Vlaamse Topsporter", die wordt opge maakt door de VZW Topsport Vlaanderen 2002.

Ik heb vanwege de Franse Gemeenschap hierop geen reacties ontvangen. Vorig jaar heeft de Ronde drie dagen in Wallonië doorgebracht, waarbij de Waalse regering zich enorme promotionele inspanningen heeft getroost. Bovendien heeft de Belgische ambassade in

Parijs uitstekende hulp verleend aan de Vlaamse initiatiefnemers.

Er is geen afzonderlijke sponsoring gepland voor dit project. Integendeel, het project Vlaanderen 2002 zal extra weerklink krijgen in binnen- en buitenland.

Vraag nr. 124
van 12 juni 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Nederlandstalig straatbeeld – Initiatieven

Sedert jaren sluit de Vlaamse overheid niet alleen met gemeenten, maar ook met privé-partners convenanten af om bepaalde doelstellingen mogelijk te maken en te realiseren. Inzake het gebruik van het Nederlands in het straatbeeld, het bedrijfsleven, de distributiesectoren en de kleinhandel, doen zich grote problemen voor, aangezien de huidige taalwetgeving hier tekortschiet. In afwachting van een sluitende decretale regeling lijkt het aangewezen dat de Vlaamse regering met alle grote distributiebedrijven (voeding, elektronica e.d.) en met de reclamesector een overeenkomst (convenant, gentlemen's agreement) zou afsluiten om tot sluitende verbintenissen te komen inzake het alleenrecht van het Nederlands buiten de faciliteitengemeenten, en inzake het terugdringen van de tweetaligheid in deze faciliteitengemeenten. Op deze manier zou de Vlaamse regering haar regeerakkoord uitvoeren.

1. Heeft de Vlaamse regering reeds convenanten afgesloten met privé-partners inzake het taalgebruik door het bedrijfsleven ?
2. Is er op het vlak van de Vlaamse administratie een werkgroep van grondwet- en taalspecialisten actief die een sluitend geheel van maatregelen uitwerkt om, na decretale regeling, het Nederlandstalig straatbeeld en het Nederlandstalig karakter binnen de distributiesector en de kleinhandel te bevorderen ?

Antwoord

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf opmerkt, bestaat met betrekking tot het gebruik van het Nederlands in het straatbeeld, de distributiesector en de kleinhandel geen wettelijke regeling. De verklaring daarvoor is terug te vinden in de grondwettelijke bepalingen in verband met het taalgebruik. Artikel 30 van de Grondwet bepaalt dat het gebruik van de in België gesproken talen vrij is en niet kan worden geregeld dan door de wet, en alleen voor handelingen van het openbaar gezag en voor gerechtszaken.

De Grondwet laat enkel toe het taalgebruik te regelen in een limitatief aantal bepaalde domeinen. Artikel 29, § 1 geeft het Vlaams Parlement de bevoegdheid het gebruik der talen te regelen voor :

- de bestuurszaken ;
- het onderwijs in de door de overheid opgerichte, gesubsidieerde of erkende instellingen ;
- de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel alsmede de door de wet en de veror-

deningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger ongetwijfeld weet, hebben de decreten die in deze materies door het Vlaams Parlement worden goedgekeurd territoriaal enkel werking in de taalhomogene gemeenten van het Nederlandse taalgebied, en zijn ze dus niet van toepassing in de rand- en taalgrensgemeenten.

Het is dus ongrondwettelijk het taalgebruik decretaal te regelen voor de aangehaalde domeinen. Dit wil ook zeggen dat er geen sluitende verbintenissen kunnen worden afgesloten met grote distributiebedrijven of met de reclamesector met betrekking tot het alleenrecht van het Nederlands buiten de faciliteitengemeenten, of het terugdringen van de tweetaligheid in de faciliteitengemeenten.

Dit betekent echter niet dat de Vlaamse overheid een toenemende verdrukking van het Nederlands zomaar zal tolereren. In het versterkt actieplan voor de Vlaamse Rand dat door de Vlaamse regering werd goedgekeurd, wordt gewezen op de belangrijke rol die alle actoren in de Vlaamse Rand ter zake te vervullen hebben. Naast de Vlaamse Gemeenschap hebben ook de provincie Vlaams-Brabant en de gemeentebesturen een belangrijke rol te spelen. De gemeentebesturen zijn het best geplaatst om kordaat en alert te reageren tegen bedrijven die een reclame- en handelspolitiek voeren die indruist tegen de homogeniteit van het Nederlandse taalgebied. Deze rol kan in de faciliteitengemeenten worden overgenomen door de provincie Vlaams-Brabant. De provincie kan daarnaast ook instaan voor een sensibilisering naar gemeenten en bedrijven toe.

De Vlaamse regering zal bij de uitvoering van haar versterkt actieplan voor Vlaams-Brabant deze actiepunten in samenwerking met het provinciebestuur en de gemeentebesturen concretiseren.

Vraag nr. 128
van 19 juni 1996
van de heer LEO CANNAERTS

IWT-steun – Voorwaarde inzake eigen inbreng

Via het Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk Technologisch Onderzoek in de Industrie (IWT) kan wetenschappelijk onderzoek worden ondersteund, op voorwaarde dat er een eigen inbreng is in het project. Deze privé-inbreng gebeurt normaliter in liquide middelen. In sommige gevallen evenwel beschikken de promotoren uitsluitend over hun kennis en werk als inbreng, en is er pas een omzetting in liquiditeiten indien het project een positieve afloop kent. In afwachting daarvan zijn zij, ondanks hun diploma en ervaring, dikwijls bereid om enkele jaren voor een minimumloon te werken ten bate van het project.

In dergelijke financiële context bereiken de promotoren met dit soort inbreng echter zelden hun percentage aan eigen aandeel. Dit probleem zou kunnen worden opgelost door een normale bezoldiging toe te kennen, maar met de uitbetaling te wachten tot het project

geslaagd is. In dat geval echter moeten de betrokkenen reeds belastingen betalen op inkomsten die nog niet gerealiseerd zijn.

De vennootschapswetgeving voorziet niet in de mogelijkheid om "een belofte tot arbeid" als inbreng in natura te kwalificeren. Is dit wel mogelijk binnen de context van IWT-steun ?

Antwoord

Het FIOV-besluit (Fonds voor Industrieel Onderzoek in Vlaanderen) voorziet in de verstrekking van terugvorderbare renteloze voorschotten voor onderzoek naar of ontwikkeling van prototypes, nieuwe produkten of produktieprocédés. Dit voorschot bedraagt standaard 50 % en maximaal 80 % van de aanvaardbare brutokosten van het project. Het bruto subsidie-equivalent van het voorschot bedraagt ten hoogste 25 % van de aanvaarde brutokosten van het project, verhoogd met 10 % voor een KMO (kleine of middelgrote onderneming).

Onder brutokosten wordt verstaan "het geheel van de uitgaven die verband houden met het onderzoeksproject". In de bijlage van het FIOV-besluit worden de personeelkosten verder gespecificeerd als de directe brutosalariissen of -lonen met inbegrip van de wettelijke verplichte werknemers- en werkgeversbijdragen, maar exclusief extra-legale voordelen". Als dusdanig laat het besluit geen ruimte om "een belofte tot arbeid" als inbreng in natura binnen een project als brutokosten te aanvaarden.

Het voorstel waarbij de zaakvoerders zichzelf een normale bezoldiging toekennen, maar waarbij met de uitbetaling gewacht wordt tot het project geslaagd is, zou het inderdaad mogelijk maken deze personeelkosten op een door het IWT verifieerbare manier in te brengen. Deze oplossing wordt door de Vlaamse volksvertegenwoordiger echter niet voldoende geacht, "aangezien in dat geval de betrokkenen nu reeds belasting moeten betalen op inkomsten die nog niet zijn gerealiseerd".

Er dient echter opgemerkt te worden dat de belasting op arbeid in elk project deel uitmaakt van de brutokosten (subsidieerbare basis) en als dusdanig in elk project mee wordt gefinancierd. De keuze is dan ook duidelijk : ofwel worden de kosten effectief gemaakt en kunnen ze, inclusief belastingen, mee worden gefinancierd, ofwel worden geen personeelskosten gemaakt, worden er geen belastingen betaald en kunnen deze (niet bestaande) kosten ook niet ingebracht worden in het project.

De subsidiëring van een onderzoeksproject kan worden gemotiveerd vanuit de bekommernis de financiële risico's die gepaard gaan met deze activiteit, te verminderen. Een subsidiëring van "een belofte tot arbeid" zou echter het financiële risico van het onderzoeksproject bijna uitsluitend bij de overheid leggen, aangezien de subsidiëring zou volstaan om alle effectief gemaakte kosten te financieren. Op deze wijze zou het evenwicht tussen de financiële inbreng van enerzijds het bedrijf en anderzijds de overheid, worden verstoord.

Vraag nr. 131
van 24 juni 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Publiciteitscampagne actieplan Buitenlands Beleid – Sabena-magazine

In het actieplan 1996 "Buitenlands Beleid" wordt vermeld dat onder meer in "Passport Sabena," het zogenaamde inflight-magazine van de luchtvaartmaatschappij, een internationale publiciteitscampagne is gepland voor 1996.

Kan de minister meedelen of er vanwege Sabena beperkingen werden opgelegd inzake de inhoud van de campagne?

Antwoord

De NV Ackroyd, Molièrelaan 329 in 1090 Brussel, is de exclusieve uitgever van "Passport", het inflight-magazine van Sabena.

Wij hebben van Sabena nooit instructies of beperkingen in verband met de inhoud van een publiciteitscampagne ontvangen.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
 VLAAMSE REGERING
 VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
 AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 188
van 11 juni 1996
van de heer MICHEL DOOMST

Onderwijzend personeel – Terbeschikkingstelling en verlof

Personeelsleden van het onderwijs kunnen verlof krijgen voor opdrachten in het belang van het onderwijs of een terbeschikkingstelling (TBS) wegens bijzondere opdracht.

1. Hoeveel personeelsleden hebben thans verlof voor opdrachten in het belang van het onderwijs?
2. Hoeveel personeelsleden kregen een terbeschikkingstelling wegens bijzondere opdracht?
3. In welke projecten zijn deze personeelsleden tewerkgesteld?
4. Zijn er zulke personeelsleden tewerkgesteld bij koepels van inrichtende machten? Zo ja, hoeveel personeelsleden en bij welke koepels?
5. Vordert het departement Onderwijs de wedden van deze personeelsleden terug van de organisaties waar ze zijn tewerkgesteld?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger hierbij een schematisch overzicht van de

lopende terbeschikkingstellingen wegens bijzondere opdracht en de verloven wegens opdracht in het belang van het onderwijs.

Als bijlage bij het schematisch overzicht gaat per onderwijsniveau een lijst van de projecten en de organisaties waarin deze personeelsleden worden tewerkgesteld.

In principe worden de wedden van deze personeelsleden teruggevorderd van de organisaties waar ze zijn tewerkgesteld.

De reglementering voorziet evenwel in een aantal uitzonderingen.

Zo wordt de wedde van personeelsleden waaraan een terbeschikkingstelling of een verlof wordt verleend op grond van artikel 90 paragraaf 1, artikel 90 paragraaf 2 1°, 2°, 5°, 6°, 7°, 8°, 9°, 10°, 11° en 12° en artikel 91 van het decreet betreffende de inspectie en pedagogische begeleiding van 17 juli 1991, niet teruggevorderd.

(De bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement - red.)

Vraag nr. 189
van 11 juni 1996
van de heer MICHEL DOOMST

Hogeschoolpersoneel Centraal Fonds – Afwijking inzake tewerkstelling

Het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap legt de criteria vast op basis waarvan de personeelsleden die centraal betaald blijven, tewerkgesteld worden. Op verzoek van het betrokken personeelslid kan de Vlaamse regering evenwel afwijken van deze algemene criteria en een andere mogelijkheid van tewerkstelling aanbieden.

Door het besluit van de Vlaamse regering van 17 januari 1996 heeft de Vlaamse regering uitvoering gegeven aan deze bepaling. Achttien personeelsleden werden tewerkgesteld in hogescholen, elf personeelsleden in koepels van inrichtende machten.

1. Hoeveel personeelsleden verzochten om een afwijking van de algemene criteria?
2. Werd deze afwijking voor bepaalde personeelsleden geweigerd? Zo ja, voor hoeveel personeelsleden?
3. Op basis van welke criteria werd op de vraag tot afwijking ingegaan of niet ingegaan?
4. Wat waren de overwegingen om personeelsleden waarvan de loonlast ten laste valt van de onderwijsbegroting, tewerk te stellen bij koepels van inrichtende machten?
5. Is het normaal dat de Vlaamse Gemeenschap de loonlast draagt van personeelsleden die tewerkgesteld worden bij privé-organisaties? Hoeveel bedraagt deze loonlast jaarlijks?
6. Aan welke voorwaarden moet een privé-organisatie voldoen om in aanmerking te komen voor zulke, voor hen kosteloze, tewerkstelling?

7. Zijn er buiten deze personeelsleden, nog personeelsleden bij koepels van inrichtende machten werkzaam waarvan de loonlast ten laste valt van de Vlaamse Gemeenschap ? Zo ja, bij welke koepels en over hoeveel personeelsleden gaat het ?

Antwoord

De tweede paragraaf van de stelling van de Vlaamse volksvertegenwoordiger dient in die zin gecorrigeerd te worden dat er, zoals blijkt uit het besluit van de Vlaamse regering van 17 januari 1996, in het totaal niet 29 maar slechts 28 personeelsleden een afwijkende tewerkstelling hebben gekregen. Van deze 28 is er wel één personeelslid dat een afwijking gedeeltelijk in een hogeschool en gedeeltelijk in een koepel van een inrichtende macht heeft gekregen. Dit is niet zonder belang bij het antwoorden op de vragen. Bovendien is er één personeelslid dat sinds 15 april 1995 teruggekeerd is naar de oorspronkelijke hogeschool en van wie de afwijkende tewerkstelling dus beëindigd is. Een bekrachtiging via besluit wordt in het vooruitzicht gesteld.

1. 29 personeelsleden verzochten om een afwijking van de algemene criteria.
2. Voor één personeelslid werd deze afwijking geweigerd.
3. Vooreerst moet worden opgemerkt dat er decretaal geen criteria werden vastgelegd om de afwijking al dan niet toe te staan. In de meeste gevallen was de toekenning van een afwijking niets meer dan de regularisatie van een bestaande toestand. Het toekennen van de gevraagde afwijkingen was bovendien om organisatorische, onderwijskundige en pedagogische redenen wenselijk. De afwijkingen werden dan ook toegestaan indien aan de volgende drie voorwaarden voldaan was :
 - er was een aanvraag om afwijking van het betrokken personeelslid ;
 - er was een gunstig advies van de onderwijsinstelling/hogeschool waar het personeelslid volgens de algemene regels zou worden tewerkgesteld ;
 - er was een gunstig advies van de onderwijsinstelling/hogeschool waar het personeelslid volgens de afwijking zou worden tewerkgesteld.

In het ene geval waar de afwijking niet werd toegekend ontbraken de adviezen zoals bedoeld in de punten 2 en 3 hierboven.

4. Het ging hier met uitzondering van één geval om de regularisatie van een reeds bestaande toestand. Deze personeelsleden waren pedagogisch adviseur of hadden reeds een verlof wegens opdracht in het belang van het onderwijs binnen het contingent zoals bedoeld in artikel 90, § 1 van het decreet "inspectie" van 17 juli 1991. Dit contingent dient onder meer ter ondersteuning van de begeleidingsdiensten. Aangezien zij niet in een hogeschool tewerkgesteld waren, dienden zij dus een afwijking te krijgen. De overwegingen moeten dan ook veeleer worden gezocht in de reglementering betreffende het voormeld verlof. Een dergelijke opdracht dient taken te omvatten die moeten bijdragen tot de kwaliteitsverbetering van het onderwijs. Meer in het

bijzonder geldt dit voor de medewerking aan de dienst Administratie en Wetgeving in het Hoger Onderwijs. Deze inhoudelijke voorwaarde geldt ook voor de tewerkstelling van het hierboven bedoelde personeelslid. Als wettelijke grond geldt (de uitvoering van) het koninklijk besluit van 13 september 1983 betreffende het verlof voor opdrachten in het belang van het onderwijs en de terbeschikkingstelling wegens bijzondere opdracht van de personeelsleden van het gesubsidieerd of gemeenschapsonderwijs, op basis van het contingent dat aan het vrij gesubsidieerd of officieel gesubsidieerd of gemeenschapsonderwijs (volgens het geval) werd toebedeeld via het artikel 90 § 1 van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten.

5. Gelet op de voorwaarde tot kwaliteitsverbetering is het normaal dat de Vlaamse Gemeenschap de loonlast draagt van personeelsleden die tewerkgesteld worden bij privé-organisaties.

De verwachte jaarlijkse loonlast bedraagt momenteel 18.248.862 frank ; dit is het bruto-geïndexeerd salaris, vakantiegeld en eindejaarstoelage inbegrepen.

6. Om te bepalen aan welke voorwaarden een privé-organisatie moet voldoen om in aanmerking te komen voor tewerkstelling ten laste van de overheid, werden dezelfde overwegingen in acht genomen als reeds vermeld onder punt 4.
7. Momenteel zijn nog personeelsleden uit het HOBU (hoger onderwijs buiten de universiteit) met verlof wegens opdracht binnen het contingent van 0,1 % als bedoeld in artikel 90, § 1 van het decreet "inspectie" van 17 juli 1991. Dit contingent dient onder meer ter ondersteuning van de begeleidingsdiensten. Het betreft volgende aantallen :

contingent NSKO : 6 voltijds
5 halftijds

contingent OVSG : 1 halftijds

De loonlast van voornoemde personeelsleden valt ten laste van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 190 van 11 juni 1996 van de heer ROBERT VOORHAMME

Doctoraatsopleiding – Inschrijvingsgeld assisterend academisch personeel

Overeenkomstig artikel 8bis en 32 van het decreet van 12 juni 1991 beschikt het universiteitsbestuur over de mogelijkheid een doctoraatsopleiding in te voeren. Deze opleiding is gericht op de voorbereiding van het doctoraatsproefschrift.

Uit artikel 67 volgt uitdrukkelijk dat leden van het assisterend academisch personeel (AAP) op grond van hun decretale opdracht ten minste de helft van hun werktijd moeten besteden aan de voorbereiding van een doctoraatsproefschrift. In de optiek van het decreet is dit de wijze bij uitstek waarop de betrokken personeelsleden zich moeten bekwalen in de wetenschappen. Ook al betreft het hier stricto sensu een recht, dan nog gaat het

minstens de facto om een plicht, aangezien de verlenging van het AAP-mandaat afhankelijk is van de goede vooruitgang in het doctoraatsonderzoek.

Dat de AAP-leden de doctoraatsopleiding moeten volgen, lijkt voor de hand te liggen. In bepaalde universiteiten is het volgen van een doctoraatsopleiding een *conditio sine qua non* als men een doctoraatsproefschrift wil verdedigen. Lid zijn van het AAP is geen *conditio sine qua non* om zich te kunnen inschrijven voor een doctoraatsopleiding of als doctoraatsstudent.

Aan alle Vlaamse universiteiten wordt evenwel van AAP-leden die uit hoofde van hun decretale opdracht een doctoraatsopleiding wensen te volgen en een doctoraatsproefschrift wensen te schrijven, vereist dat ook zij zich inschrijven als student en inschrijvingsgeld betalen.

Aldus ontstaat de paradoxale situatie dat een werknemer aan zijn werkgever een betaling moet doen zonder dewelke hij zijn decretale opdracht niet adequaat kan vervullen, te meer daar, zoals boven gesteld, de verlenging van het AAP-mandaat in de nu bestaande praktijk terecht afhankelijk wordt gemaakt van de vooruitgang die wordt geboekt in het doctoraatsonderzoek.

Op deze wijze wordt minstens in feite een dwingende regeling omtrent een gebaremiseerde bezoldiging geschonden.

Deze situatie is nog paradoxaler als men constateert dat de werkgever door die inschrijving van zijn werknemer als student, een subsidie ontvangt die een veelvoud is van het inschrijvingsgeld dat zijn personeelslid dient te betalen (*ubi emolumentum, ibi onus*).

Waarom is er, in hoofde van de leden van het AAP, geen recht op terugbetaling door de universiteit als werkgever, van het inschrijvingsgeld dat de universiteit vordert van zijn werknemer als student ?

In de arbeidsrechtelijke private context zijn dergelijke kosten immers evident kosten die eigen zijn aan de werkgever.

Antwoord

De doctoraatsopleiding wordt gezien als een onderdeel van het voorbereidingstraject van het doctoraatsproefschrift tot de promotie en het behalen van het diploma van doctor. De doctoraatsopleiding is decretaal gezien geen voorwaarde voor het behalen van een doctoraat, doch het geeft aan het doctoraat een meerwaarde. De doctoraatsopleiding beoogt vooral het verbreden van het blikveld van de onderzoeker : bekwaamheid in het hanteren van wetenschappelijke methoden, zicht op belendende wetenschapsgebieden (interdisciplinariteit), voorbereiding op maatschappelijke functies buiten Academia (via vorming op taalgebied en op vlak van management en organisatiekunde). Het doctoraat zelf is een diepgaande specialisatie in een bepaald segment van een wetenschapsgebied. In die zin zijn beide complementair. Een doctoraatsopleiding verhoogt de kwaliteit van het doctoraat en bevordert de maatschappelijke valorisatie. Daarom heeft de overheid voorzien in een financiële aansporing van de organisatie van doctoraatsopleiding, bezorgd om de valorisatie van het opgebouwde menselijke kapitaal. De universiteiten zijn

vrij in het bepalen van structuur en inhoud van de doctoraatsopleiding en in het bepalen van de wijze waarop die opleiding ingepast wordt in de voorbereiding van het proefschrift.

Een doctorandus vormt een soort kruising tussen een werknemer (doen van wetenschappelijk onderzoek) en een student (onderzoekopleiding). Enerzijds moet hij als promovendus bijdragen tot de wetenschappelijke produktie en anderzijds krijgt hij een opleiding tot onderzoeker zoals anderen studeren voor het beroep van leraar, huisarts, De assistenten krijgen de mogelijkheid om een hoger diploma te behalen dan hetgeen ze bezitten. Het diploma van doctor en de gevolgde doctoraatsopleiding komen de verdere carrière van de gepromoveerde ten goede. Het is dan ook niet overdreven om van het individu een bijdrage te vragen in de kosten van de doctoraatsopleiding, gelet op het individuele nut ervan. Dit weegt niet zwaar op de financiële toestand van de doctorandi. De doctoraatsbeurzen en het salaris van de assistenten behoren tot de hoogste in Europa. Er zijn weinig of geen landen waar een doctorandus voor het schrijven van een doctoraatsproefschrift en het behalen van een diploma van doctor een hogere beloning krijgt.

Een categorie van promovendi vrijstellen van het betalen van het inschrijvingsgeld zou een discriminatie in het leven roepen tegenover de beurspromovendi. Ook het invoeren van een recht op terugbetaling door de universiteit zou de beurspromovendi discrimineren.

Bovendien kunnen de universiteiten geen getuigschriften of diploma's uitreiken zonder dat de begunstigde ingeschreven was aan de universiteit.

Vraag nr. 191 van 17 juni 1996 van de heer JOZEF BROWAEYS

Administratief PMS-personeel – Afwezigheid wegens ongeval

In geval van afwezigheid wegens ongeval veroorzaakt door derden worden, zowel voor het onderwijzend als voor het technisch personeel, de dagen afwezigheid niet als ziekteverlof aangerekend, dit op basis van artikel 18 van het koninklijk besluit van 19 mei 1981.

Voor het administratief personeel van de PMS-centra zouden, in geval van subrogatie met terugbetaling door de verantwoordelijke derde, de ziekte-dagen wel worden aangerekend, dit bij toepassing van het koninklijk besluit van 8 december 1967.

Luidens artikel 77 van het bijzonder decreet van 27 maart 1991 houdende de rechtspositie van het personeel van het gemeenschapsonderwijs, krijgt het personeel verlof gelijkgesteld met dienstactiviteit onder de door de Vlaamse regering te bepalen voorwaarden.

Heeft de minister, in afwachting van een regeling van de verlofstelsels, reeds maatregelen getroffen om het koninklijk besluit van 19 mei 1981 toepasbaar te maken op het administratief personeel van de PMS-centra, dit naar analogie van de regeling die van toepassing is op het andere personeel ?

Antwoord

In de huidige stand van de reglementering op de leden van het administratief personeel van de psychomedisch-sociale centra van het gemeenschapsonderwijs, dienen de bepalingen te worden toegepast die inzake afwezigheid wegens ongeval gelden voor de leden van het administratief, meesters-, vak- en dienstpersoneel van de instellingen van het gemeenschapsonderwijs.

Op de voormelde personeelsleden, leden van het administratief personeel van de psycho-medisch-sociale centra en leden van het administratief en van het statutair meesters-, vak- en dienstpersoneel van het gemeenschapsonderwijs, is het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs van toepassing.

Er lijken mij geen objectieve redenen voorhanden te zijn om het geviseerde administratief personeel niet te onderwerpen aan de regels die gelden voor dezelfde categorie personeelsleden van de onderwijsinstellingen.

Vraag nr. 192
van 17 juni 1996
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Atheneum Zavelenberg St.-Agatha-Berchem – Staat van de gebouwen

In 1963 werden in het Koninklijk Technisch Atheneum Zavelenberg in Sint-Agatha-Berchem noodpaviljoenen gebouwd voor een termijn van tien jaar, om er tijdelijk de werkplaatsen voor de beroepsopleidingen in onder te brengen. Vandaag, in 1996, zijn ze nog steeds in gebruik.

Deze gebouwen zijn totaal opgebruikt. Er zijn ernstige problemen voor de gezondheid (asbest in de muren komt steeds meer vrij; tochtige gebouwen ...), voor de veiligheid (door de vloer zakken in de werkplaatsen) en voor de hygiëne (ratten ...).

Deze school, waar hard en creatief wordt gewerkt, die goed geschoolde beroepskrachten aflevert die geen problemen hebben op de arbeidsmarkt, kan haar imago niet in stand houden en ontwikkelen wegens de lamledige staat van haar gebouwen.

Reeds in 1977 werd een bouwaanvraag voor nieuwe lokalen ingediend. Dit project kwam nooit van de grond. In de loop van de jaren '80 werden herhaaldelijk en steeds meer dossiers over de erbarmelijke staat van de paviljoenen opgesteld en overgemaakt.

Graag had ik van de minister vernomen welke oplossing hij heeft uitgewerkt voor dit aanslepende gebouwenprobleem van een school die steeds aan de normen heeft voldaan, zich dynamisch profileert en over reële groeikansen beschikt?

Antwoord

Nieuwbouw en alles wat ermee verband houdt behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de ARGO (Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs).

De huidige totaliteit van de gebouwen (definitief gebouw - paviljoen, refter en het paviljoen in aanbouw door de school zelf) bedraagt 5.784 m² en de maximaal toegelaten norm is 5.597 m².

Hoewel er dus geen lokalen nood is, zal op korte en middellange termijn moeten worden geïnvesteerd om de paviljoenen waarvan het oprichtingsjaar is gesitueerd tussen 1963 en 1970 in stand te houden, op te frissen en te vervangen. In een tienjarenplanning "voorstel noden nieuwbouw" werd voor de totale vervanging van de paviljoenen 76,8 miljoen frank opgenomen.

De kredieten waarover ARGO beschikt, worden evenwel prioritair gependend aan scholen die een werkelijke lokalen nood kennen. Zo zal de basisschool op hetzelfde domein in 1996 een gebouw bijkrijgen met een grote keuken en de klaslokalen die ze te kort hebben. Deze keuken is gemeenschappelijk en zal dus ook het KTA ten goede komen.

Voor de aangestipte problemen qua gezondheid, veiligheid en hygiëne kan in de eerste plaats worden gewezen op het feit dat asbestcement niet mag worden verward met spuitasbest. Daken, gevels, enzovoort in asbestcement leveren volgens het WTCB (Wetenschappelijk en Technisch Centrum voor het Bouwbedrijf) als dusdanig geen gevaar op voor de gezondheid. Er is dan ook geen enkele verplichting om deze materialen te vervangen. Voorts betreffen de aangehaalde punten eigenaarsonderhoud ten laste van de school zelf. In een onderwijsinstelling die beschikt over een afdeling Houtbewerking kan dit echt geen probleem zijn.

Vraag nr. 193
van 19 juni 1996
van mevrouw MIA DE SCHAMPHELAERE

Hogeschoolpersoneel – Arbeidsongevallen

Het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap onttrekt het in "gesubsidieerde" hogescholen verstrekte onderwijs aan het toepassingsgebied van de schoolpactwet van 29 mei 1959.

Wij menen te weten dat ondertussen het nodige werd gedaan om de personeelsleden die betaald worden uit de enveloppe van deze hogescholen, vanaf 1 december 1995 opnieuw onder het toepassingsgebied van de wet van 3 juli 1967 te brengen (schadevergoeding arbeidsongevallen ...).

Toch blijven er enkele prangende vragen waarop wij graag een antwoord kregen.

1. Wie draagt de personeelskosten van de personeelsleden betaald uit de enveloppe van de "gesubsidieerde" hogescholen in geval van een arbeidsongeval, in geval van een ongeval op weg naar en van het werk of in geval van een ongeval buiten dienstverband?
2. Indien deze personeelskosten door de "gesubsidieerde" hogeschool zelf dienen gedragen te worden:

- a) waarop is dan dit verschil gebaseerd met de arbeidsongevallenverzekering die van toepassing is in de privé-sector, en
- b) zal de huidige regeling ook de eerstvolgende jaren van kracht blijven ?
3. Wie draagt de personeelskosten van de statutaire personeelsleden van de Vlaamse autonome hogescholen in geval van een arbeidsongeval, in geval van een ongeval op weg naar en van het werk of in geval van een ongeval buiten dienstverband ?
4. Wat is de regeling in de nieuwe financieringsregeling van het gesubsidieerd secundair onderwijs, zowel voor de "gesubsidieerde" instellingen als voor het gemeenschapsonderwijs ?

Antwoord

Het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap onttrekt inderdaad het in de "gesubsidieerde" hogescholen verstrekte onderwijs aan de schoolpactwet van 29 mei 1959. Dit betekende onder meer dat de personeelsleden van deze hogescholen niet meer onder het toepassingsgebied vielen van de wet van 3 juli 1967 en het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de arbeidsongevallen in de overheidssector, en bijgevolg niet meer verzekerd waren tegen arbeidsongevallen en beroepsziekten. Om hieraan tegemoet te komen heb ik een wijziging aan de – federale – reglementering voorgesteld waardoor de toestand van vóór de enveloppefinanciering wordt geconsolideerd.

1. De personeelskosten van de statutaire personeelsleden betaald uit de enveloppe van de "gesubsidieerde" hogescholen, worden in geval van een arbeidsongeval, in geval van een ongeval op weg naar en van het werk of in geval van een ongeval buiten dienstverband, gedragen door de enveloppe van de hogeschool.

Voor hun contractuele personeelsleden dienen de gesubsidieerde hogescholen een privé-verzekering te sluiten. In geval van blijvende invaliditeit komen deze personeelsleden terecht bij het Fonds voor Arbeidsongevallen. Het contractuele personeel van de officiële gesubsidieerde hogescholen maakt deel uit van het provinciepersoneel.

2. a) Als de hogescholen de kosten van hun personeel dat afwezig is ten gevolge van een arbeidsongeval of een ongeval op de weg naar en van het werk zelf moeten dragen, is dit gebaseerd op het principe "eigen verzekeraar". Dit wil zeggen dat diegene die het salaris betaalt (= hogeschool) ook de vergoeding tijdens de arbeidsongeschiktheid ten gevolge van een arbeidsongeval betaalt (cf. artikel 32 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969).

In de privé-sector daarentegen dienen de werkgevers zelf een arbeidsongevallenverzekering af te sluiten voor hun personeel bij een private verzekeringsmaatschappij. Hiervoor betalen zij premies. Op het loon van hun personeel betalen zij ook een hogere patronale RSZ-bijdrage (Rijksdienst voor Sociale Zekerheid).

- b) Op dit ogenblik heb ik geen plannen om de huidige regeling te wijzigen, aangezien dit voor de hogescholen een verhoging van hun kosten betekent (verzekeringspremies en verhoogde patronale bijdragen).

Het staat de hogescholen uiteraard vrij voor zichzelf een verzekering af te sluiten tegen het risico van de loonkosten van een afwezig personeelslid en/of zijn vervanger.

3. De Vlaamse autonome hogescholen dragen de personeelskosten van zowel hun statutaire personeelsleden als van hun contractuele personeelsleden in geval van arbeidsongeval, een ongeval op weg naar en van het werk of in geval van een ongeval.
4. Rond de nieuwe regeling voor het secundair onderwijs worden nog volop verschillende denkpijpen onderzocht, zodat ik op deze vraag nog geen antwoord kan formuleren.

**Vraag nr. 194
van 19 juni 1996
van mevrouw SONJA VAN LINDT**

Administratief hogeschoolpersoneel – Inschaling

Door de implementatie van het HOBU-decreet en meer in het bijzonder artikel 337 met betrekking tot de inschaling van het administratief personeel, blijken een aantal problemen te rijzen. Naar verluidt kan er zelfs sprake zijn van discriminatie. Personeelsleden die vastbenoemd zijn in een selectieambt in de categorie administratief personeel (zoals bv. eerste klerk-typist, eerste opsteller, ...) worden eigenlijk niet opgevangen door § 5 van artikel 337, terwijl deze bepaling wel de situatie van personeelsleden vastbenoemd in een wervingsambt regelt.

Zo bijvoorbeeld : een klerk-typist wordt ingeschaald in de schaal D 11 met een schaalanciënniteit gelijkgesteld aan de dienstanciënniteit verworven per 31 december 1995 in de categorie administratief personeel. Een eerste klerk-typist wordt ingeschaald in de schaal D 12 met een schaalanciënniteit 0, ongeacht de dienstanciënniteit verworven per 31 december 1995. Dit heeft tot gevolg dat deze laatste nog zes jaar moet wachten om een kans te krijgen om eventueel bevorderd te worden tot de graad D 2, terwijl de klerk-typist onmiddellijk kan worden bevorderd indien zijn dienstanciënniteit meer dan zes jaar belooft.

Is de minister op de hoogte van deze toestand ?

Welke maatregelen heeft hij reeds uitgewerkt ? Wordt dit eventueel opgelost met een artikel of een amendement in het Onderwijsdecreet VII ?

Antwoord

Volgens het besluit van de Vlaamse regering van 12 juni 1995 houdende vaststelling van de loopbaanstructuur en van de salarisschalen van het administratief en technisch personeel van de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, verkrijgt een vastbenoemde klerk-typist inderdaad de nieuwe graad D1 met als salarisschaal

D11, terwijl de eerste klerk-typist eveneens de nieuwe graad D1 verkrijgt met als salarisschaal D12.

De aldus in de schaal D11 ingeschaalde klerk-typist kan na 10 jaar schaalanciënniteit via de functionele loopbaan de schaal D12 verkrijgen. Opdat de vorige jaren dienst niet zouden verloren gaan, voorziet artikel 337, § 5 van het decreet voor dit personeelslid in overgangsmaatregelen inzake schaalanciënniteit.

Onder schaalanciënniteit wordt verstaan de werkelijke diensten die een personeelslid gepresteerd heeft in een bepaalde salarisschaal als personeelslid van de hogeschool.

De in de schaal D12 ingeschaalde eerste klerk-typist, heeft reeds de tweede en hoogste salarisschaal die voor de graad D1 bepaald is en kan bijgevolg via de functionele loopbaan in de graad D1 geen hogere salarisschaal meer verkrijgen. De schaalanciënniteit is dus voor hem niet van belang.

Om bevorderd te kunnen worden tot een graad D2, stelt het voornoemde besluit als voorwaarde 6 jaar graadanciënniteit in D1.

Met graadanciënniteit wordt bedoeld de werkelijke diensten die een personeelslid gepresteerd heeft in een welbepaalde graad binnen de hogeschool.

Deze graadanciënniteit, die dus niet mag worden verward met de schaalanciënniteit, begint zowel voor de vroegere klerk-typist als de vroegere eerste klerk-typist, die beiden een nieuwe graad D1 hebben verkregen, te lopen vanaf 1 januari 1996.

Beide personeelsleden bouwen aldus een gelijke graadanciënniteit in D1 op, zodat er voor hen met het oog op bevordering door verhoging in graad geen discriminatie is en ook geen maatregelen moeten worden uitgewerkt.

Vraag nr. 195
van 19 juni 1996
van de heer CARL DECALUWE

FTI Technoland – Bezoek Vlaamse ambtenaren

De ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap en de verschillende parastatalen hebben gedurende twee dagen de kans gekregen om, zonder verlof te moeten nemen, een bezoek te brengen aan FTI-Technoland (Flanders Technology International).

1. Op welke manier en hoelang vooraf werden de verschillende diensten van de Vlaamse Gemeenschap en de parastatalen hiervan op de hoogte gebracht? Was dit lang genoeg vooraf om de goede werking van de diensten niet in het gedrang te brengen?
2. Hoeveel ambtenaren hebben van dit aanbod gebruik gemaakt tijdens die twee dagen?

Antwoord

Op 13 maart 1996 deelde de minister-president de Vlaamse regering mee dat het hem nuttig leek dat de Vlaamse ambtenaren op de hoogte zouden zijn van de mogelijkheden van de technologische toepassingen,

zowel in hun werk- als in hun woonomgeving. FTI-Technoland '96, een initiatief van de Vlaamse overheid, vormde hiertoe het ideale forum. De minister-president stelde dan ook voor om de Vlaamse ambtenaren de kans te geven op woensdag 17 of donderdag 18 april Technoland te bezoeken en hen trouwens op het Marktelaarsplein (binnen FTI-Technoland) officieel te ontvangen.

Dit werd aan de ambtenaren meegedeeld in een omzendbrief die ondertekend werd op de bijeenkomst van de Vlaamse regering van 2 april 1996 en onmiddellijk via de algemene administratieve diensten van elk departement doorgestuurd naar alle personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Verspreiding naar de parastatalen gebeurde via het kabinet van de minister-president.

Technoland liep van 15 tot 21 april 1996. Er was dus in principe nog voldoende tijd voor de afdelingen om de goede werking van de dienst in acht te kunnen nemen. Natuurlijk gebeurde deze hele operatie midden in de paasvakantie. In een aantal departementen bereikte de omzendbrief de ambtenaren op vrijdag 5 april 1996, in andere pas op woensdag 10 april 1996.

Uit contacten met de diverse departementen na afloop van Technoland '96 bleek dat nergens de goede werking van de afdelingen/administraties in het gedrang is gekomen, mede doordat de mogelijkheid om een bezoek te brengen aan het evenement over twee dagen werd gespreid.

In totaal brachten 3.953 personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en van de Vlaamse openbare instellingen op 17 en 18 april 1996 een bezoek aan FTI-Technoland.

Vraag nr. 196
van 19 juni 1996
van de heer JACKY MAES

Textielonderwijs West-Vlaanderen – Beleid

Op dit ogenblik is de afdeling Textielontwerpen in de tweede graad van het Provinciaal Technisch Instituut (PTI) in Kortrijk bedreigd en wordt die school geen beroepssecundair onderwijs (BSO) gegund. Dit alles blijkt uit de documenten met betrekking tot de reductie van de studierichtingen en de programmatiestop in het secundair onderwijs. Het textielonderwijs en in het bijzonder het overleven van een degelijke opleiding Textielontwerpen is in gevaar.

Enerzijds zou in de tweede graad van het technisch secundair onderwijs (TSO) alleen nog de studierichting Textielproductie en -veredeling worden behouden. De opleiding Textielontwerpen alleen aanbieden in de derde graad is echter voor de textieldesign waardeloos. Anderzijds kan er ook voor de BSO-studierichting Textiel in het PTI geen uitzondering worden gemaakt. Het opleidingsprofiel van TSO-leerlingen Weven verschilt nochtans fundamenteel van dit van BSO-leerlingen Weven. Het oprichten van een BSO-opleiding in het officieel onderwijs blijkt aldus wel degelijk verantwoord te zijn.

Momenteel zijn er nog maar twee scholen in Zuid-West-Vlaanderen die volwaardig textielonderwijs orga-

niseren, ondanks de grote vraag van de textielsector naar geschoold personeel. Het PTI is de enige school die momenteel nog de drie fundamentele opleidingen verzekert (ontwerpen, weven en verven) en hiervoor werden enorme investeringen gedaan.

Een aantal Westvlaamse textielbedrijven, die bij gebrek aan geschoold personeel uit onze streek steeds meer een beroep moesten doen op pendelaars uit Henegouwen en Noord-Frankrijk, vestigden zich reeds in Henegouwen of Noord-Frankrijk. Deze delokalisatietrend zal nog toenemen indien wij geen inspanningen doen voor het huidige textielonderwijs in Zuid-West-Vlaanderen.

Wat is het concrete beleid van de minister met betrekking tot het textielonderwijs in West-Vlaanderen ?

Kan er met name bij de programmatie-stop een uitzondering worden gemaakt, zodat een BSO-opleiding Textielproductie (weven) kan worden opgericht door de provincie West-Vlaanderen (officieel net) ?

Bestaat de mogelijkheid dat de specifieke studierichting Textielontwerpen in de tweede graad kan worden behouden binnen de studierichting Textiel, of kan worden georganiseerd als nieuwe studierichting ?

Antwoord

De reductie van studierichtingen, als onderdeel van een globale hervorming van het secundair onderwijs, staat gezinszins definitief op punt. Te gepasten tijde zullen de diverse betrokken maatschappelijke geledingen trouwens in de gelegenheid worden gesteld een advies rond deze problematiek te verstrekken.

In het bijzonder voor het textielonderwijs heeft een overleg met de sectoriële werkgevers- en werknemersorganisaties plaats gehad. Daar is een voor alle partijen aanvaardbare set van studierichtingen vastgelegd.

Bij een reductie-operatie dient immers rekening gehouden te worden met de specificiteit van de textielbranche en met de opleidingsbehoeften in het licht van een toekomstgerichte tewerkstelling in de Vlaamse textielsector.

Eerst en vooral : het studiegebied Textiel is een specifiek studiegebied, met andere woorden het kan slechts op een beperkt aantal plaatsen worden aangeboden. Op het niveau van de tweede graad TSO worden twee studierichtingen voorzien : Textielontwerpen en de bredere richting Textielproductie en -veredeling.

De laatste studierichting, die een speciale infrastructuur vergt en slechts een beperkt aantal leerlingen aantrekt, wordt binnen het specifieke studiegebied Textiel nog eens beschouwd als een specifieke richting. Met andere woorden : ze zou maar één keer kunnen worden aangeboden. In het niveau BSO wordt zowel in de tweede als de derde graad nog slechts één studierichting aangeboden : Textielproductie.

Ook lijkt het wenselijk om, naar analogie van bepaalde andere studierichtingen, een convenant met de sector af te sluiten op basis waarvan de samenwerking tussen onderwijs- en bedrijfswereld kan worden geoptimaliseerd.

Wat het onderwijsaanbod op korte termijn aangaat, verwijs ik naar de tijdelijke programmatiebeperkingen die gelden voor de schooljaren 1996-1997 en 1997-1998. De door de decreetgever vastgelegde bepalingen voorzien niet in een afwijkingsmogelijkheid die moet toelaten gevolg te geven aan het concrete programmatievoorstel van de Vlaamse volksvertegenwoordiger.

Vraag nr. 197 van 20 juni 1996 van mevrouw Riet VAN CLEUVENBERGEN

BSO-opleiding Verzorging – Buitenschoolse kinderopvang

De opleiding voor verzorgenden in het beroepssecundair onderwijs is totaal vernieuwd. Na twee jaar algemene opleiding als verzorgende zal men in het derde jaar een specifieke richting kunnen kiezen, geïnspireerd op de vroegere opleidingen Kinderverzorging en Gezins- en Sanitaire Hulp.

De richting Kinderverzorging gaf weinig rechtstreekse toekomstkansen : alleen in crèches konden deze afgestudeerden vlot terecht.

De laatste tijd ontstonden er heel wat kansen op werk in de richting van de buitenschoolse kinderopvang, maar de bestaande opleidingen Kinderverzorging, Verpleegassistent(e) en Gezins- en Sanitaire Hulp "bereiden niet voor op buitenschoolse opvang van kinderen tussen drie en twaalf jaar", aldus de toenmalige minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden in antwoord op een schriftelijke vraag (vraag nr. 29 van 14 februari 1995 – Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 27 maart 1995, blz. 572-573). Het is dus, met het oog op de werkgelegenheidskansen van deze verzorgenden, zinvol hun studies beter af te stemmen op deze kans op werk.

1. Werden hierover reeds adviezen gevraagd aan (of zijn er spontaan binnengekomen van) mogelijk betrokken partijen (Vlaamse Onderwijsraad, initiatieven Buitenschoolse Kinderopvang, administratie Gezondheidszorg, ...) ? Zo ja, van wie en wat is hun advies ?
2. Werden de opleidingen aangepast in de richting van de buitenschoolse kinderopvang ?

Antwoord

De herstructurering van het beroepssecundair onderwijs in de verzorging is momenteel lopende. Concreet impliceert dit dat de studierichtingen Gezins- en Sanitaire Hulp en Kinderverzorging worden omgezet naar de studierichting Verzorging op 1 september 1995 op het niveau van het eerste leerjaar van de derde graad, en per 1 september 1996 op het niveau van het tweede leerjaar van de derde graad.

Per 1 september 1997 ten slotte gaat het corresponderende specialisatiejaar Personenzorg opgesplitst worden in enerzijds Thuis- en Bejaardenzorg en anderzijds Kinderzorg, rekening houdend met de bepalingen van het decreet van 16 april 1996 betreffende tijdelijke programmatiebeperkingen in sommige onderwijssectoren.

Deze herstructurering is in belangrijke mate ingegeven door de veranderde sociale en demografische realiteit in Vlaanderen. Ook voor de verzorgende opleidingen moet onverkort een vlotte aansluiting op de arbeidsmarkt worden nagestreefd.

Daarom werd in het verlengde van wat voorafgaat door de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR), meer bepaald de paramedische-sectorcommissie, een beroeps- en opleidingsprofiel van de verzorgende opgesteld.

Dit profiel vormt de grondslag van de concipiëring van lessentabellen en leerplannen.

Omdat het bedoelde VLOR-advies, dat dateert van 26 augustus 1994, alle relevante informatie bevat ter beantwoording van de geformuleerde vraagstelling, vind ik het opportuun de volledige tekst ervan als bijlage aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger te bezorgen.

(De bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – Red.)

**Vraag nr. 198
van 20 juni 1996
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Universitaire permanente vorming – Beleid

De regeringsverklaring voorziet niet in financiële middelen voor permanente vorming die verstrekt wordt door de universiteiten. Thans wordt hierop blijkbaar teruggekomen. Volgens verklaringen van de directeur-generaal Hoger Onderwijs zal de Vlaamse regering daarvoor in de begroting toch financiële middelen uitrekken.

1. Welk budget wordt er ingeschreven in de begroting 1997 voor de post "permanente vorming door de universiteiten" ? Zijn dit nieuwe financiële middelen ? Of gaat dit ten nadele van andere posten en budgetten en zo ja, welke ?
2. Wat zijn de redenen voor deze beleidswijziging ? Waarom wordt er thans wél voorrang gegeven aan de permanente vorming, dit in tegenstrijd met de regeringsverklaring ?
3. Krijgen alle universiteiten van Vlaanderen die in permanente vorming voorzien budgetten ter beschikking ? Hoe is de verdeling per universiteit ?
4. Permanente vorming levert voordelen op voor degenen die er gebruik van maken. Wat is de bijdrage die van hen wordt verwacht ?

Zijn er daarnaast nog andere instanties die mee moeten instaan voor de financiering van de permanente vorming ? Kan de minister mij daarvan een overzicht en een indeling geven ?

Antwoord

1. Het voorstel van begroting 1997 voorziet niet in de inzet van middelen voor de bekostiging van activi-

teiten van de universiteiten op het vlak van de permanente vorming.

2. Er is dus geen sprake van een beleidswijziging met betrekking tot de vrijmaking van middelen voor de universitaire permanente vorming. Permanente vorming is een prominent onderdeel van de beleidsontwikkeling van de Vlaamse regering.
3. Deze vraag is zonder voorwerp gelet op het antwoord op vraag 1.
4. In het algemeen kan worden gesteld dat de actoren voor wie de permanente vorming voordelen oplevert, de kosten ervan moeten dragen. Hierbij wordt er dan gedacht aan de individuen, het bedrijfsleven, de overheid en onderwijsinstellingen en non-profit organisaties. De verdeling van de kosten is afhankelijk van de aard van de permanente vorming.

**Vraag nr. 199
van 21 juni 1996
van mevrouw MIA DE SCHAMPHELAERE**

Brandweer luchthaven Antwerpen – Examen statutaire werving

Op de luchthaven van Antwerpen werken momenteel 22 brandweertuigen, waarvan 18 op contractuele basis. Al deze contractuele brandweertuigen hebben een brandweerprofiel en beschikken over de nodige brandweerbrevetten. De gemiddelde leeftijd is ongeveer 35 jaar.

In januari jongstleden werd deze mensen gevraagd zich voor te bereiden op een examen voor statutaire werving. Na enkele weken voorbereiding werd dit examen afgelast, aangezien er een studie werd uitgevoerd voor de privatisering van de luchthaven. Uiteindelijk bleek dat er onvoldoende geïnteresseerde kandidaten vanuit de private sector opdaagden.

In maart jongstleden werd de brandweertuigen na hun evaluatie opnieuw verzocht zich voor te bereiden op dit examen.

Kan de minister van Ambtenarenzaken garanderen dat de Vlaamse Gemeenschap dit examen nu daadwerkelijk organiseert voor de evaluatie in april 1997 ?

Antwoord

Aanwervingen staan in de regel niet in verband met evaluaties van statutaire personeelsleden of beoordelingen van contractuele personeelsleden, maar zijn veeleer afhankelijk van functionele vereisten.

Ten gronde lijkt het me noodzakelijk te zijn, voorafgaand aan een examen, te onderzoeken of er wel degelijk een noodzaak bestaat om de contractuele functies in statutaire betrekkingen voor brandweertuigen om te zetten. Vooraleer dit onderzoek is afgerond, zullen geen examens worden georganiseerd.

Voor de samenhang met de studie over de privatisering van de luchthaven, verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar mijn collega Eddy Baldewijns, Vlaams minister bevoegd voor Vervoer.

Vraag nr. 200
van 21 juni 1996
van de heer GILBERT VANLEENHOVE

*Werkstations weddedienst secundair onderwijs –
 Deconcentratie*

Enkele jaren geleden werd beslist de werkstations weddedienst van de administratie Secundair Onderwijs te decentraliseren naar de provincies.

Wat is de huidige stand van zaken met betrekking tot de voorbereiding van deze decentralisatie ?

Antwoord

In 1993 nam de Vlaamse regering de principiële beslissing om bedoelde werkstations te deconcentreren naar vijf vestigingsplaatsen in Vlaanderen.

Een aantal technologische evoluties nopen daarbij tot verder onderzoek rond de wenselijkheid tot deconcentratie. De aan de gang zijnde invoering van elektronische communicatie tussen de onderwijsinstellingen en het onderwijsdepartement zal de papierstroom doen verdwijnen en zal de kans op fouten nog verder doen dalen. Daarnaast wordt binnen het departement meer en meer gewerkt met een elektronisch personeelsdossier dat automatisch de in de wetgeving voorziene controles uitvoert en in het overgrote deel van de gevallen een correcte, snelle en juiste betaling van de wedde zal genereren.

De mening van de klanten is belangrijk voor een dienstverlenende organisatie zoals het departement Onderwijs er een is. Teneinde een goed onderbouwde en definitieve beslissing te kunnen nemen, werd opdracht gegeven om de mening te vragen van de klanten van de werkstations, de onderwijsinstellingen van het basis- en secundair onderwijs, over een mogelijke deconcentratie.

De resultaten van deze bevraging van alle betrokken onderwijsinstellingen zullen weldra worden meege-deeld aan de Vlaamse regering.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU
 EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 186
van 11 juni 1996
van de heer WILLY KUIJPERS

De Velpe – Vervuiling

Sinds een drietal jaren groeit het visbestand van de Velpe (eerste categorie onbevaarbare waterwegen, gelegen in zuidoostelijk Hageland) sterk aan, mede door de verbeterde waterkwaliteit en door de inspanningen van vissersclubs en milieuverenigingen. Heel wat van deze inzet wordt echter tenietgedaan door periodieke, belastende en niet-vervolgde sluiklozingen.

De laatste zware illegale lozing in de Velpe vond plaats in het voorjaar van 1992, op het grondgebied van de gemeenten Glabbeek en Boutersem. Toen dreef een dikke, witte schuimlaag van ongeveer een meter op het water, met een massale vissterfte als gevolg. Meestal werden ambtenaren van de afdeling Milieu-inspectie van Aminal (administratie Milieu-, Natuur-, Land-en Waterbeheer) en het parket van Leuven op de hoogte gebracht. Helaas waren er tot op dat ogenblik geen resultaten bekend van metingen genomen tijdens de perioden van vissterfte (zie mijn vragen van 13 augustus 1992 aan uw voorganger, beantwoord op 12 oktober 1992 onder kenmerk MI/M8/1270/16833).

Tijdens het paasweekeinde van 7-8 april 1996 dreef er opnieuw een meterhoge schuimlaag op de Velpe vanaf Roosbeek (Boutersem), merkbaar tot in Kortenen en verder. Naar verluidt heeft de Milieu-inspectie stalen genomen en stelt de rijkswacht van Tielt-Winge een onderzoek in naar de oorzaak van de vervuiling.

1. Wat zijn de resultaten van de genomen stalen ?
2. a) Wat zijn de oorzaken van de vervuiling ?
 b) Zijn er maatregelen genomen om in de toekomst waarnemingen te doen tijdens de lozingsperioden (lente en herfst), wellicht in samenwerking met de betrokken gemeentebesturen, omdat de vervuiling steeds vanuit dezelfde gemeenten gebeurt ?
3. Welke stappen heeft de minister reeds ondernomen tegen deze steeds weerkerende vervuiling ?

Antwoord

1. Op 7 april 1996 werd door de rijkswachtbrigade te Tielt-Winge, op het grondgebied van de gemeente Boutersem massale schuimvorming vastgesteld op de Velpe. De afdeling Milieu-inspectie werd op 7 april 1996 niet in kennis gesteld van voormelde calamiteit en voerde, in tegenspraak met berichtgeving in de lokale dagbladers, op voormelde datum geen staalneming noch een inspectie-opdracht uit. Op verzoek van het parket van de procureur des konings te Leuven nam een gerechtsdeskundige stalen van het Velpewater. De analyseresultaten van de voormelde staalneming maken deel uit van het gerechtelijk vooronderzoek (parket Leuven) en kunnen bijgevolg niet worden meegedeeld.
2. a) Het onderzoek naar de mogelijke verontreinigingsbron(nen) op 7 april 1996 werd volledig uitgevoerd door de rijkswachtbrigade van Tielt-Winge. De onderzoeksresultaten, waaronder de mogelijke oorzaken van de vervuiling, maken eveneens deel uit van het voormelde gerechtelijk vooronderzoek.
 b) De afdeling Milieu-inspectie heeft in samenwerking met zowel het gemeentebestuur van Boutersem als de lokale rijkswachtbrigade, verscherpt toezicht uitgeoefend op illegale lozingen in (of in de nabijheid van) de Velpe. Tot op heden leidde deze opdracht onder meer tot het op heterdaad betrappen van bedrijven uit de regio Boutersem voor zowel rechtstreekse als onrechtstreekse sluiklozingen in de Velpe. Het parket van de procureur des konings te Leuven

werd hieromtrent ingelicht. Zowel de afdeling Milieu-inspectie als de burgemeester van Boutersem legden de nodige saneringsmaatregelen op, teneinde aan de onwettige toestand een einde te maken. Aangezien de voormelde vaststellingen deel uitmaken van gerechtelijke vooronderzoeken (parket Leuven), kan ook hier geen verdere informatie worden verstrekt.

3. Onderzoek door de afdeling Milieu-inspectie wijst uit dat de Velp op het grondgebied van Boutersem niet alleen door illegale lozingen van ongezuiverd bedrijfsafvalwater, maar ook door de lozing van aanzienlijke hoeveelheden ongezuiverd huishoudelijk afvalwater vaak zeer zwaar wordt belast.

Om de vervuiling veroorzaakt door de riolering tegen te gaan, werden in het investeringsplan van de NV Aquafin voor het stroomgebied van de Velp vier zuiveringsstations met hun bijbehorende collectoren gepland. De eerste aanbestedingen worden dit jaar uitgeschreven. Daarnaast installeert de afdeling Water van Aminoal dit jaar een kleinschalig zuiveringsstation in Hoeleden. Met deze investeringen beoogt het Vlaams Gewest de vervuiling door huishoudelijk afvalwater daadwerkelijk te saneren.

Vraag nr. 187
van 11 juni 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VDAB faciliteitengemeenten – Franstalige formulieren

Uit het antwoord van de minister op vraag nr. 30 van collega Francis Vermeiren (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 11 december 1995, blz. 176-177) kan worden opgemaakt dat schoolverlaters in de faciliteitengemeenten, die over een Franstalig diploma beschikken, automatisch Franstalige formulieren ter beschikking gesteld krijgen vanwege de VDAB (Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding).

Kan de minister dat bevestigen ?

Is het niet zo dat de taalwetgeving dit automatisme niet oplegt en integendeel stelt dat Franstalige documenten en/of formulieren slechts per geval en op uitdrukkelijk verzoek ter beschikking moeten worden gesteld ?

Antwoord

Aan personen die zich aanbieden bij de VDAB en de wens te kennen geven in het Frans te worden geholpen, wordt gevraagd in welke gemeente zij woonachtig zijn. Indien zij te kennen geven dat zij in een gemeente met faciliteiten wonen, worden zij verder geholpen in het Frans en worden er Franstalige formulieren ter beschikking gesteld. Deze regeling wordt niet enkel toegepast voor schoolverlaters, maar voor alle werkzoekenden.

Indien er reeds een VDAB-dossier is opgesteld voor een inwoner uit een faciliteitengemeente en deze persoon wordt bijvoorbeeld uitgenodigd voor een bemiddelingsgesprek, dan kan de consulent voortgaan op de gegevens van het dossier, waarbij rekening wordt gehouden met zijn kennis van het Nederlands. Is die voldoende, dan zal de werkzoekende in het Nederlands

worden geholpen, behoudens uitdrukkelijk verzoek van betrokkene.

Personen die zich in het Nederlands uitdrukken worden steeds in het Nederlands te woord gestaan, ongeacht de taal waarin zij hun diploma hebben behaald.

Vraag nr. 188
van 11 juni 1996
van de heer CHRISTIAAN VANDENBROEKE

Werkervaringsplan – Implementatie

Onlangs werd het jeugdwerkgarantieplan door het zogenaamde werkervaringsplan vervangen. In het kader van dit plan, dat op ietwat soepeler regels is gestoeld, kreeg ieder Vlaams minister per bevoegdheid een bepaald contingent aangewezen. Hierdoor ligt de verantwoordelijkheid voor de toepassing van dit tewerkstellingsplan – in vergelijking met het jeugdwerkgarantieplan – minder direct bij de voor tewerkstelling bevoegde minister, maar per sector meer bij de voor die sector bevoegde minister. Het lijkt op zich een logische beslissing. Men mag immers aannemen dat de respectieve ministers het best op de hoogte zijn van de effectieve noden zoals ze zich binnen hun bevoegdheid aftekenen.

1. Welk precies contingent werd aan de verschillende ministers toevertrouwd ? Op grond van welke maatstaven vond deze toekenning plaats ?
2. Werd, in het verlengde van het voormalige jeugdwerkgarantieplan, voor een verantwoorde en voor de hand liggende vorm van continuïteit gezorgd ?
3. Om welke projecten in het kader van het werkervaringsplan gaat het thans ? Welke zijn reeds effectief opgestart en hoeveel mensen zijn hierbij betrokken ?

Antwoord

1. In uitvoering van de beslissingen van de Vlaamse regering van 17 januari 1996 en 26 maart 1996 inzake de ombouw van het jeugdwerkgarantieplan (JWP) tot het werkervaringsplan, voorzag de Vlaamse regering in de nodige middelen voor de toekenning van een totaal aantal arbeidsplaatsen van 1400 voltijds equivalenten (FTE).

Voor de verlenging van individuele arbeidsovereenkomsten voor tewerkgestelden in het kader van het JWP die géén volledige tewerkstellingstermijn van twaalf maanden achter de rug hadden op 31 december 1995, werd een budgettaire equivalent van 100 FTE's voorbehouden.

Daarnaast werd in 900 arbeidsplaatsen in het kader van het werkervaringsplan voorzien voor verlenging – na screening – van projecten die effectief hadden gelopen binnen het jeugdwerkgarantieplan en die het best aansloten bij de prioriteiten binnen de verschillende functionele bevoegdheidsdomeinen. Dit gaf voor de verschillende bevoegdheidsdomeinen de volgende verdeling :

- bevoegdheden van minister-president
 Luc Van den Brande : 13
- bevoegdheden van Vlaams minister
 Theo Kelchtermans : 154

– bevoegdheden van Vlaams minister Wivina Demeester :	33
– bevoegdheden van Vlaams minister Leo Peeters :	5
– bevoegdheden van Vlaams minister Eddy Baldewijns :	108
– bevoegdheden van Vlaams minister Luc Martens :	576
– bevoegdheden van Vlaams minister Eric Van Rompuy :	10

Voor type-projecten, inspelend op de nieuwe beleidsprioriteiten inzake stedelijk beleid en leefmilieu, werden 400 voltijds equivalente betrekkingen voorbehouden.

2. Uit mijn antwoord op punt 1 van de vraag blijkt dat er getracht werd om voor de nodige continuïteit te zorgen naar werknemers toe (overgangsmaatregel ten belope van 100 FTE). Qua projecten werd, na screening, voor continuïteit gezorgd voor de projecten die het best aansloten bij de huidige beleidsprioriteiten.

De toegekende projecten zijn vrij divers daar zij bij de verschillende beleidsdomeinen aansluiten. Ze zijn gericht op functies die aansluiten bij de kwalificaties van laaggeschoolde langdurig werklozen. Voorbeelden zijn : onderhoud van culturele centra of gemeentelijke infrastructuur, onthaal en toezicht in musea en theaters, samenwerking met bibliotheken in het kader van het voorlichtingsbeleid van de Vlaamse Gemeenschap, activiteiten in verband met toerisme, gezins- en bejaardenhulp, onderhoud en huisvuilsortering in gezondheidsinstellingen en rusthuizen, activiteiten in bibliotheken voor blinden, poets- en klusjesdiensten voor bejaarden, kinderopvang, selectieve huis-aan-huisinzameling en uitbating van containerparken, natuurbeheerprojecten, onderhoud van wegen, ... Bij de 400 nieuwe plaatsen ligt nadrukkelijk de prioriteit op projecten in het kader van stedelijk beleid en leefmilieu.

Op dit ogenblik zijn er 482 betrekkingen effectief goedgekeurd en zijn er nog aanvragen voor 266 betrekkingen in behandeling. De eerste goedkeuringen dateren van mei jongstleden. Vermits de promotoren voor de aanwervingen over een termijn van drie maanden beschikken, zullen deze betrekkingen bezet zijn eind augustus. De procedure voor aanvragen in het kader van de type-projecten (400 nieuwe projecten) loopt nog.

Vraag nr. 189
van 12 juni 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

VDAB-beroepsinformatiebeurs – Organisatie

De VDAB (Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding) organiseert reeds enkele jaren beroepsinformatiebeurzen. Die zijn blijkbaar een groot succes, vermits veel jongeren met interesse reageren op de in de scholen gevoerde campagne. Er wordt ook een beroep gedaan op de gemeentebesturen om via affichering ruchtbaarheid te geven aan het initiatief van de VDAB.

Hoewel aan de bereidheid van de gemeenten zeker niet moet worden getwijfeld, blijkt dat door het laattijdig versturen van de affiches hun deelname aan deze cam-

pagne zeker niet het verhoopte resultaat kan hebben opgeleverd. In sommige gevallen is de begeleidende brief die bij de affiches was gevoegd en die was gedagtekend op 3 mei 1996, pas op 7 mei bij het gemeentebestuur toegekomen, terwijl de infobeurzen waren gepland voor 9, 10 en 11 mei.

1. Wanneer waren de betrokken diensten in het bezit van de affiches die pas op 7 mei zijn toegekomen bij de gemeentebesturen ?
2. Hoeveel bezoekers hebben de informatiebeurs van 9, 10 en 11 mei in de Brabantse in het researchpark van Haasrode bezocht ?
3. Welk prijskaartje hing aan de organisatie van deze informatiebeurs ?

Antwoord

Het beroepen-infoproject wordt sinds enkele jaren uitgevoerd door de subregionale tewerkstellingscomités (STC's). Het secretariaat van deze comités wordt waargenomen door een VDAB-personeelslid. De beurzen worden georganiseerd in samenwerking met het departement Onderwijs, de permanente werkgroepen onderwijs-arbeidsmarkt (PWOA), de psycho-medisch-sociale centra (PMS), het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO) en sectoriële organisaties. Zij hebben als doelstelling jongeren te informeren over de arbeidsmarkt en hen door deze informatie te helpen bij het bepalen van hun studiekeuze.

Voor het Vlaams-Brabantse initiatief van 9 tot 11 mei 1996 waren er verschillende mailings, die startten in november 1995, waarbij de scholen werden geïnformeerd via het departement Onderwijs, PWOA, PMS en sectoriële organisaties. De 2.800 bezoekende leerlingen die tijdens de eerste twee dagen de beurs bezochten, hadden zich aldus op voorhand ingeschreven. De derde dag werd het initiatief ook nog kenbaar gemaakt aan het grote publiek via affiches, die in april en begin mei werden verspreid voor bekendmaking in openbare lokalen. Hierdoor konden op zaterdag 11 mei nogmaals 1.000 bezoekers worden geteld.

Wat de kostprijs van de organisatie betreft, waren er de inzet van het VDAB-personeelslid (secretariaat STC - raming 700.000 frank), de bijdrage van departement Onderwijs, voornamelijk voor denkwerk (100.000 frank) en de bijdragen van deelnemende bedrijfssectoren (652.000 frank).

Vraag nr. 190
van 12 juni 1996
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILIS

Berchembos Roosdaal – Beheer

Het Berchembos is een klein maar waardevol bos in Roosdaal. Het is eigendom van verschillende particulieren. Er rijzen echter vragen inzake het beheer. De Woestijnstraat is een gemeenteweg die door het bos loopt en in het voorjaar begroeid is met daslook. De wegberm werd door de gemeentediensten gemaaid en daarbij werd de strooisellaag praktisch helemaal vernietigd. Enerzijds was dit maaien helemaal niet nodig

gezien de lage begroeiing, anderzijds was dit uiteraard een zware aantasting van het ecosysteem.

1. Welke oppervlakte beslaat dit bos en hoeveel eigenaars zijn er eigenlijk ?
2. Is er volgens het Bosdecreet een beheersplan nodig ? Zo ja, tegen wanneer moest dit klaar zijn ? Waarom is dit eventueel nog niet klaar ?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen om te verhinderen dat het bos opnieuw wordt aangetast door onzorgvuldig bermbeheer ?

Antwoord

1. Het Berchembos in Roosdaal is 11,26 ha groot, verdeeld over 33 eigenaars.
2. Voor ieder aaneengesloten bos van 5 ha, onafhankelijk van het aantal eigenaars, moet een bosbeheersplan worden opgesteld volgens artikel 43 § 3 van het Bosdecreet van 13 juni 1990 (Belgisch Staatsblad 8 september 1990). De verdere modaliteiten van de bosbeheersplannen werden vastgelegd in het besluit van de Vlaamse regering van 4 december 1991 (Belgisch Staatsblad 7 maart 1992) betreffende het vaststellen van de beheersplannen voor de bossen.

Noch het Bosdecreet, noch het uitvoeringsbesluit van 4 december 1991 leggen termijnen vast. Wel kan het Bosbeheer beseigenaars in gebreke stellen, waarna zij binnen een termijn van zes maanden een beheersplan dienen voor te leggen. Dit is voor de eigenaars van het Berchembos vooralsnog niet gebeurd. Op dit ogenblik wordt door middel van proefprojecten nagegaan op welke wijze beseigenaars kunnen worden aangespoord om naar eigendom versnipperde bosgebieden vanuit een eenvoudige visie te beheren.

3. De gemeente Roosdaal werd door de bevoegde ambtenaar van de afdeling Natuur schriftelijk aangemaand het bermbesluit op correcte wijze toe te passen.

Vraag nr. 192 van 12 juni 1996 van de heer JOHAN MALCORPS

Domein Vloethemveld Zedelgem – Aankoop

Uit het antwoord van de minister van Leefmilieu op de schriftelijke vraag nr. 6 van 24 oktober 1994 van Michiel Maertens (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 5 december 1994, blz. 101-102) blijkt dat de verwerving van het domein Vloethemveld in Zedelgem is opgenomen in het op 26 juli 1994 goedgekeurde investeringsprogramma inzake de verwerving van militaire domeinen en te bebossen terreinen. Op de begroting 1994 van het MINA-fonds (Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur), post 3.6, werd 100 miljoen frank gereserveerd voor de aankoop van de gedesaffekteerde militaire domeinen. De minister verwachtte dat de akte zou kunnen worden verleden in de loop van 1995.

Tot nu toe werd er echter nog steeds geen akte verleden.

1. Is het Vlaams Gewest nog steeds van plan dit domein aan te kopen ?
2. Zo ja, wanneer verwacht de minister te kunnen overgaan tot de aankoop ?
3. Welke elementen hebben ertoe geleid dat er nog steeds niet werd overgegaan tot de aankoop ?

Antwoord

1. Het Vlaams Gewest blijft geïnteresseerd in een verwerving van het militaire domein Vloethemveld.
2. De opdracht tot aankoop werd reeds op 12 december 1994 aan het aankoopcomité van onroerende goederen van Brugge gegeven. Het ministerieel besluit houdende de onteigening ten algemene nutte, ondertekend door mijn voorganger, dateert van 29 november 1994.
3. Alvorens het aankoopcomité van onroerende goederen kan overgaan tot de realisatie van de aankoop, dient het ministerie van Landsverdediging het militaire domein Vloethemveld over te dragen aan dit comité. Bij herhaalde navragen bij het aankoopcomité van Brugge is gebleken dat deze overdracht nog niet is gebeurd. Het is derhalve niet mogelijk een aankoopdatum voorop te stellen.

Vraag nr. 193 van 12 juni 1996 van de heer JAN CAUBERGS

Albertkanaal Beringen – Lozing afvalwater

Op 14 mei 1996 werd, op mijn verzoek, door de stadspolitie van Beringen proces-verbaal opgemaakt betreffende vervuiling van het water van het Albertkanaal ter hoogte van Beringen. Wij hebben samen met de Beringse stadspolitie vastgesteld dat vervuild water in het kanaal vloeide. Dit afvalwater bevatte duidelijk olieachtig afval : een veelkleurige olielaag verspreidde zich op het water en tevens werd een sterke olie- of stookoliegeur waargenomen, waardoor een brievenbesteller zelfs onwel is geworden.

1. Van welk bedrijf was dit oliehoudend afvalwater afkomstig ?
2. Beschikt dit bedrijf over een toelating om water (al dan niet afvalwater) rechtstreeks in het Albertkanaal te lozen ?
3. Beschikt dit bedrijf over de nodige vergunningen (zowel bouw- als uitbatingsvergunningen) ?
4. Zijn er sinds 14 mei jongstleden maatregelen genomen om de lozing in Beringen te stoppen ?
5. Is er reeds overwogen om dit bedrijf te sluiten wegens vervuiling van het Albertkanaal, dat instaat voor de waterbevoorrading van Antwerpen ?

6. Welke maatregelen zijn er in het verleden genomen om het Albertkanaal tegen eventuele vervuiling te vrijwaren ?

Antwoord

1. Noch de afdeling Milieu-inspectie van de administratie Milieu, Natuur, Land- en Waterbeheer (Aminal), noch de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM), noch de drinkwatervoorzieningsmaatschappij Antwerpse Waterwerken (AWW) werden ingelicht over de verontreiniging die zich op 14 mei 1996 heeft voorgedaan op het Albertkanaal in Beringen.

Volgens inlichtingen ingewonnen bij de Dienst der Scheepvaart, bij de milieudienst van Beringen en bij de politie van Beringen, zou de verontreiniging veroorzaakt zijn door een voorbijvarend schip dat zijn afgewerkte motorolie heeft geloosd. Door de Dienst der Scheepvaart en de politie van Beringen werd hiervoor een proces-verbaal opgemaakt.

2. Langs het Albertkanaal in Beringen zijn een aantal bedrijven gelegen, maar door geen enkel bedrijf wordt industrieel afvalwater in het Albertkanaal geloosd. Via de bestaande lozingsconstructies wordt uitsluitend hemelwater geloosd. Volgens titel II van het Vlaamse Waterwetgeving dient een bedrijf niet-verontreinigd hemelwater bij voorkeur te lozen in oppervlaktewater. Deze activiteit is echter niet vergunningsplichtig.
3. Er zijn geen vergunningen afgeleverd voor de lozing van bedrijfsafvalwater in het kanaal.
4. Op 20 maart 1996 werd het verdrag goedgekeurd tussen het Vlaams Gewest, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het Waals Gewest, de Franse Republiek en het Koninkrijk der Nederlanden inzake de bescherming van de Maas. In uitvoering hiervan werd een Internationale Commissie voor de Bescherming van de Maas tegen verontreiniging opgericht. Binnen deze commissie werd een regeling uitgewerkt om de melding van calamiteiten binnen het bekken van de Maas te coördineren. Eerstedaags zullen de eerste testen worden uitgevoerd om dit waarschuwings- en alarmsysteem te operationaliseren.

Verder wordt momenteel de vraag van AWW onderzocht om een schip op het Albertkanaal in dienst te stellen om afvalolie en smeermiddelen te verzamelen en eventuele accidentele olielozingen te bestrijden.

5. Daar de verontreiniging niet werd veroorzaakt door een bedrijf maar het gevolg was van een sluiklozing door een schip, konden geen maatregelen worden genomen om de lozingen te stoppen. De Dienst der Scheepvaart achtte, gezien de uitgestrektheid van de olievlek en daar het om een zeer dunne film ging, geen verdere maatregelen noodzakelijk. Door AWW, die oppervlaktewater capteert uit het Albertkanaal voor de bereiding van drinkwater, werd geen hinder ondervonden van deze sluiklozing.

6. Daar het water van het Albertkanaal ook wordt gebruikt voor de produktie van drinkwater, heeft de Vlaamse overheid in samenwerking met de drinkwatervoorzieningsmaatschappij AWW geopteerd om waarschuwborden op de bruggen langs het Albertkanaal te plaatsen. Deze borden werden geplaatst in de loop van 1995.

Vraag nr. 194 van 13 juni 1996 van de heer JACKY MAES

Waterbeheersing IJzerbekken – Winterdijken

De IJzervallei vormt een van de belangrijkste natuurgebieden in Vlaanderen. Met het ecologisch impulsgebied IJzervallei werd een trendbreuk op gang gebracht. Er moet echter nog een grote weg worden afgelegd vooraleer alle problemen van de IJzervallei tot het verleden behoren. Er moeten dringend structurele oplossingen worden uitgewerkt om grote schade en menselijk leed te voorkomen bij een volgende grote winteroverstroming. Onder andere het aanleggen van winterdijken in de vallei van de Handzamevaart en de IJzer, alsook rond een aantal landbouwbedrijven in het Blankaartbekken blijven belangrijke knelpunten.

1. Wat is de huidige stand van zaken m.b.t. het aanleggen van winterdijken in de valleien van de Handzame en de IJzer ?
2. Hoever staat het met het aanleggen van winterdijken rond een aantal landbouwbedrijven in het Blankaartbekken ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

1. Het aanleggen van winterdijken langs de IJzer behoort tot de bevoegdheid van mijn collega, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening Eddy Baldewijns.

Voor de aanleg van dijken in de Handzamevallei wordt de laatste hand gelegd aan het bestek der werken. De aanbesteding van de werken is gepland rond 1 oktober 1996 en ze zullen zo spoedig mogelijk worden uitgevoerd.

2. Voor de winterdijken die landbouwbedrijven moeten beschermen in het Blankaartbekken, werd door de afdeling Algemene Technische Ondersteuning een opmetingsplan gemaakt van de voornaamste landbouwwegen (Noordbroek- en Oostbroekstraat in Diksmuide en Houthulst, Pottestraat in Lange-mark-Poelkapelle) die tijdens hoge waterstanden onder water kunnen komen. Het is de bedoeling deze wegen op te hogen, waardoor diverse huizengroepen in de toekomst niet meer geïsoleerd zullen worden tijdens het hoge wassen. De waterpassing van deze wegen is gepland voor het najaar.

De wijze waarop deze werken zullen worden gefinancierd en door wie, moet nog worden onderzocht.

Vraag nr. 196
van 13 juni 1996
van de heer JACKY MAES

Marinebasis Lombardsijde – Stand van zaken

In het kader van een integraal kustzonebeheer heeft de Vlaamse regering geopteerd voor de uitbouw van integrale kustreservaten.

Naast het Westhoekreservaat is de IJzermonding een topprioriteit van de Vlaamse regering en meer speciaal van de minister. Tot op heden moeten we echter vaststellen dat er niet wordt begonnen met de uitbouw van dit project, omdat het Vlaams Gewest er nog niet in geslaagd is de oude marinebasis in Lombardsijde, ongeveer 29 ha groot, te verwerven. Blijkbaar stellen alle geïnteresseerden vast dat het onteigeningsbesluit voor de basis in het slop zit en blijkbaar weet niemand, of wil niemand weten in welke fase het dossier zich bevindt. Daartegenover stelt men vast dat het afgraven van het baggerstort op het militaire domein in Nieuwpoort reeds begonnen is. De verantwoordelijke vergunninghouder, die optreedt voor de Vlaamse Gemeenschap, voert dus werken uit zonder eigenaarsmandaat.

De verwerving door het Vlaams Gewest is belangrijk voor verdere natuurontwikkelingswerken (afbraak gebouwen, educatieve uitbouw, enzovoort). Het ministerie van Landsverdediging zou het dossier voor overdracht doorsturen naar het aankoopcomité van onroerende goederen van het ministerie van Financiën in de loop van de maand mei. Uitgaande van de vaststelling dat er onduidelijkheden zijn m.b.t. dit dossier, ben ik zo vrij volgende vragen te stellen.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. de onteigening van de marinebasis in Lombardsijde ?
2. Is de IJzermonding nog altijd een topprioriteit in de uitbouw van de integrale kustreservaten ?
3. Waarom zijn de afgravingen gestart, alhoewel de Vlaamse Gemeenschap geen eigenaar is van het domein ?
4. Heeft het ministerie van Landsverdediging het dossier van overdracht doorgestuurd naar het aankoopcomité ?
5. Zal er concurrentie spelen vanuit de particuliere sector indien er geen onteigeningsbesluit is ?
6. Uit recente informatie zou blijken dat het dossier m.b.t. het munitiedepot in Zedelgem ook niet is afgerond. Wat is hier de stand van zaken ?

Antwoord

1. Het onteigeningsbesluit, opgemaakt overeenkomstig de gegevens toegestuurd door het ministerie van Landsverdediging, is ondertekend en is inmiddels in het bezit van het aankoopcomité van het ministerie van Financiën.
2. Het blijft een topprioriteit van mijn natuurbehoudsbeleid langs de kust de IJzermonding als integraal kustreservaat in te richten. Onlangs ontving ik het eindrapport van het natuurherstelplan voor het

strand-, duin-, slikke-schorre- en poldercomplex langs de oostelijke oever van de IJzermonding, dat werd opgemaakt door de Universiteit Gent. Dit natuurherstelplan zal binnenkort worden voorgelegd aan alle betrokken overheden. De voor de realisatie van het natuurherstelplan nodige kredieten zullen worden gereserveerd op het budget van 1997.

3. De afgravingen zijn reeds gestart omdat de aanleg van de autoweg A18 een enige gelegenheid bood om grote hoeveelheden zand nuttig te hergebruiken als opvulgrond, wat een aanzienlijke kostenbesparing voor het Vlaams Gewest betekent. Het ministerie van Landsverdediging gaf aan de afdeling Waterwegen Kust van de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen de toestemming de grondstortterreinen af te graven. Een detail hierbij is dat het zand destijds gestort werd door het Bestuur van de Waterwegen, dat thans eveneens tot het Vlaams Gewest behoort.
4. Het aankoopcomité heeft per 18 juni 1996 nog geen proces-verbaal van overdracht van het ministerie van Landsverdediging ontvangen.
5. Aangezien het aankoopcomité beschikt over een onteigeningsbesluit vanwege het Vlaams Gewest, kan enkel het Vlaams Gewest in aanmerking komen voor de verwerving van de gronden.
6. Het besluit tot onteigening van het voormalige munitiedepot Vloethemveld in Zedelgem is door mij ondertekend en naar het aankoopcomité verstuurd. Ook voor dit domein heeft het nog geen proces-verbaal van overdracht van het ministerie van Landsverdediging ontvangen.

Vraag nr. 198
van 17 juni 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Rioleringsdossier Bornem – Stand van zaken

Het gemeentebestuur van Bornem diende in de loop van de maand mei bij Aquafin een dossier in met het oog op de aanleg van nieuwe riolen in Luipegem en Weert-Sas. Dat laatste zou een moeilijk dossier zijn, aangezien het afvalwater onder de gewestweg N16 naar het waterzuiveringsstation moet worden gevoerd.

Is er reeds een kostenraming voor deze werken opgemaakt ?

Zullen de werken gevolgen hebben voor het verkeer dat de N16 gebruikt ?

Werd er reeds een planning opgemaakt met betrekking tot de uitvoering van de werken ?

Antwoord

1. Het recentelijk aan de NV Aquafin opgedragen rollend investeringsprogramma voor de periode 1998-2002 vermeldt voor de gemeente Bornem volgende projecten voor Weert-Sas :

- voor het investeringsjaar 1998 : pompstation + persleiding aansluiting Puurs en collector Broekstraat ;
- voor de investeringsjaren 2000-2002 : pompstation + persleiding Oude Schelde (of kleinschalige waterzuiveringsinstallatie - KWZI).

Het laatste project omvat volgens het "Totaal rioleringsplan" van de gemeente Bornem de plaatsing van een pompstation in de Binnendijkstraat in Weert met persleiding naar de bestaande riolering in de Temsesteenweg. Hierdoor kan een begin worden gemaakt met de sanering van het binnengebied van Weert tussen de Oude Schelde en de Schelde (onder andere Sas en Binnendijkstraat). De riool in de Temsesteenweg sluit reeds aan op de rioolwaterzuiveringsinstallatie. Een nieuwe dwarsing van de gewestweg N16 is dus niet nodig. Voor de aanleg van de persleiding is wel een boring gepland onder de Oude Schelde. Het project wordt geraamd op 9.868.899 frank.

De vermelding "KWZI" in de naam van het project houdt in dat de sanering van het gebied mogelijk ook kan worden verwezenlijkt door een kleinschalige waterzuiveringsinstallatie, in plaats van via een doorvoer met pompstation en persleiding naar de bestaande rioolwaterzuiveringsinstallatie van Bornem. Bij het voorontwerp van het project zal een keuze worden gemaakt tussen de twee scenario's op basis van ecologische, maatschappelijke en financiële criteria.

2. De aanpassingen aan het huidige rioleringsnet in Luipegem worden gerealiseerd door de gemeente Bornem. De gemeente is van plan het project Luipegem (tussen kapel en overstort) in de komende jaren in het subsidiëringsprogramma inzake openbare riolen - andere dan prioritaire riolen te laten opnemen.

Op vraag van de gemeente Bornem werd door de NV Aquafin een eerste voorlopige raming gemaakt van de uit te voeren wijzigingen aan de riolering in Luipegem, namelijk :

- verhoging van de doorvoercapaciteit van het bestaande pompstation en aanpassing van de gravitaire leiding afwaarts van het pompstation : 1,8 miljoen frank. Indien het pompstation volledig moet worden vernieuwd, worden deze werken geraamd op 5,2 miljoen frank ;
- heraanleg van de riolen tussen kapel en overstort : 11,1 miljoen frank.

Vraag nr. 199
van 17 juni 1996

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Bebossingspremie landbouwgronden – Prognoses

Naar aanleiding van de beslissing om bebossing van landbouwgrond te subsidiëren, vroeg ik de minister bevoegd voor Landbouw op basis van welke gegevens werd geschat dat dit tot de bebossing van 1.000 tot 2.000 hectare zou kunnen leiden (vraag nr. 75 van 30 april 1996 aan minister Eric Van Rompuy, Bulletin van

Vragen en Antwoorden nr. 13 van 13 mei 1996). Tevens vroeg ik de minister de vooruitzichten per provincie of regio. In zijn antwoord verwees minister Eric Van Rompuy naar de afdeling Bos en Groen van Aminal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer), die onder de bevoegdheid van de minister van Leefmilieu ressorteert.

Kan de minister mij antwoord verschaffen op beide bovenvermelde vragen ?

Antwoord

De bebossing van landbouwgronden wordt door de Europese Gemeenschap bij verordening (nr. 2080/92 van de Raad van 30 juni 1992) opgelegd aan de lidstaten, onder meer als onderdeel van het op beheersing van de landbouwproductie gerichte beleid van de Gemeenschap.

Onder "landbouwgrond" moet hier worden verstaan elk grondperceel dat een landbouwgebruik kende op het ogenblik van het van kracht worden van de verordening, ongeacht de gewestplanbestemming van het perceel.

In het programma dat in 1994 door de Vlaamse regering werd ingediend bij de Europese Commissie werd uitgegaan van een bebossing van 10.000 ha, voor de periode van 1994-1998.

Deze oppervlakte van 10.000 ha is een raming, vermits het om een vrijblijvende steunmaatregel gaat, gebaseerd op het feit dat ongeveer 35.000 ha in reservaat-, natuur- en bosgebieden nog een landbouwgebruik kennen, op de lopende aanvragen voor subsidies voor bebossing en op de ervaringen in de ons omringende landen. Daar lopen voormelde steunmaatregelen in uitvoering van de verordening 2080/92 reeds meerdere jaren, met een verhoudingsgewijze aanzienlijke bosuitbreiding tot gevolg.

Het vooropstellen van deze oppervlakte van 10.000 ha voor bosaanleg is gebeurd voor geheel Vlaanderen ; ze werd niet opgesplitst per provincie of regio.

Vraag nr. 200
van 17 juni 1996
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Kartingcentra – Wijziging milieureglementering

Een groot aantal kartingcentra in Vlaanderen wordt met sluiting bedreigd door het feit dat zij in de toekomst over een milieuvergunning klasse 2 moeten beschikken en dat de meldingsplicht (klasse 3) zoals nu van kracht, niet meer volstaat.

1. Wat zijn de concrete redenen voor deze wijziging inzake de milieuvergunning ? Wordt er, naast een verstrenging van de milieureglementering, ook gewerkt aan concrete maatregelen voor een verstrenging van de veiligheidsreglementering, een aspect dat minstens zo belangrijk is ?
2. Hoeveel kartingcentra in Vlaanderen worden bedreigd met sluiting door de verstrenging van de milieureglementering ?

3. Is het alleen de verstrenging van de milieureglementering die tot sluiting leidt of zijn er andere aspecten die de sluiting mee beïnvloeden ?

Antwoord

1. Het is inderdaad zo dat sinds 1 augustus 1995 de zalen voor gemotoriseerde sportmanifestaties (onder meer indoor-kartings) over een milieuvergunning klasse 2 moeten beschikken. De reden hiervan is dat gebleken is dat deze inrichtingen op het vlak van leefmilieu en burenhinder toch een belangrijke impact kunnen hebben (bv. lawaaihinder). Dit vergde dus wel een aanpassing van de milieureglementering. Voor de veiligheidsvoorschriften kan worden vermeld dat titel II van het Vlarem voor dergelijke inrichtingen ook bepalingen bevat in verband met de bouw, de plaatsen, de toegangs- en uitgangswegen, de elektrische installatie, de signalisatie, de verwarming en de luchtverversing, het rookverbod en de brandbestrijding.
2. +3. Er zijn geen gegevens bekend over kartingcentra die zouden moeten sluiten door het vergunningsplichtig worden onder klasse 2.

Vraag nr. 201
van 19 juni 1996
van de heer JOS GEYSELS

Strafinrichting Merksplas – Bestemming

Onlangs heeft de federale regering besloten de voormalige landloperskolonie van Wortel en de strafinrichting van Merksplas te verkopen. Over de bestemming van het domein van Wortel is er wel enige duidelijkheid, maar met betrekking tot Merksplas rijzen nog een aantal vragen.

Werden hierover reeds contacten gelegd met de federale regering ?

Welke bestemming heeft de Vlaamse regering vastgelegd voor het domein Merksplas ?

Welke stappen werden hiertoe reeds genomen en wat is het vooropgestelde tijdschema ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Onlangs heb ik aan mijn administratie opdracht gegeven een onderzoek in te stellen naar de opportuniteit van een bescherming als landschap van de omgeving van de strafinrichting van Merksplas. Andere initiatieven daaromtrent werden vanuit de bevoegdheid Leefmilieu nog niet ondernomen.

De vragen rond de bestemming behoren tot de bevoegdheid van Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening Eddy Baldewijns.

Vraag nr. 203
van 21 juni 1996
van de heer CARL DECALUWE

Leie en Mandel – Vervuiling

Volgens recente metingen zou de drinkwaternorm voor pesticiden in Leie en Mandel met 1500 % worden overschreden. Van een bepaalde stof zou zelfs 69 keer de toegestane waarde zijn vastgesteld.

1. Van welke chemische stoffen vindt men de hoogste concentraties in Leie en Mandel ?
2. Kunnen deze stoffen met de huidige types van waterzuiveringsinstallaties uit het afvalwater worden gehaald ?
3. Zo niet, welke maatregelen heeft de minister reeds genomen om de vervuiling van Leie en Mandel door giftige stoffen ongedaan te maken ?
4. Wat is de geraamde kostprijs voor het "gifvrij" maken van Leie en Mandel ?

Antwoord

1. In de Leie en de Mandel werden in 1994 de volgende concentraties gemeten :

		31/05/94	07/07/94	28/07/94	27/09/94
Atrazine µg/l	Leie	0,6	0,43	0,25	0,39
	Mandel	0,44	2,01	2,94	0,24
Simazine µg/l	Leie	0,41	0,38	0,3	0,24
	Mandel	0,27	0,94	1,96	0,29
Propazine µg/l	Leie	0,01	0,01	0,01	0,01
	Mandel	0,01	0,02	0,03	0,01
Dichloorvos µg/l	Leie	0,01	0,04	0,01	0,02
	Mandel	0,01	0,05	0,02	0,01
α-endosulfan ng/l	Leie	4	<7	<2	<11
	Mandel	41	106	115	64
β-endosulfan ng/l	Leie	-	<7	<2	12
	Mandel	26	64	-	30
Endosulfansulfaat ng/l	Leie	7	<7	<2	302
	Mandel	32	<32	135	93
γ-HCH (lindaan) ng/l	Leie	58	20	3	88
	Mandel	23	52	14	18

In de Mandel en de Leie vallen, net zoals op de andere onderzochte meetplaatsen, de hoge concentraties op van de triazineherbiciden atrazine en simazine. In de Mandel werden op 7 juli 1994 en 28 juli 1994 zeer hoge concentraties endosulfan gemeten. Op 7 juli 1994 is het "pas toegediende" endosulfan nog niet omgezet naar het sulfaatmetabooliet. Het is in ieder geval duidelijk dat moet worden rekening gehouden zowel met het toegediende produkt als met het metabooliet. Er werden eveneens relatief hoge waarden dichloorvos gemeten. Lindaan werd in concentraties gemeten van dezelfde grootte-orde als op andere meetplaatsen.

Belangrijk is echter wel dat in de Leie in Waregem, als enig punt in de campagne 1994, pentachloorfenol werd gemeten. De gemeten concentraties stijgen voor de periode van de monsternamcampagnes van < 0,50 µg/l tot 6,9 µg/l!

- De huidige types van waterzuiveringsinstallaties zijn ontworpen voor het verwijderen van zuurstofbindende en zwevende stoffen en zullen in de toekomst worden uitgerust met tertiaire zuivering (nutriëntverwijdering). Ze zijn dus niet ontworpen voor het verwijderen van pesticiden uit het afvalwater. De aanwezigheid van pesticiden in het oppervlaktewater is trouwens grotendeels afkomstig van diffuse verontreinigingsbronnen (voornamelijk landbouw en in mindere mate huishoudelijk). Bij de toepassing van de pesticiden zal namelijk een deel via drift, afspoeling of uitspoeling terechtkomen in de lucht, het water of de bodem. Het merendeel van de pesticiden komt bijgevolg niet via de klassieke afvalwaterstromen van riool en RWZI (rioolwaterzuiveringsinstallatie) in het oppervlaktewater terecht.
- Uit het bovenstaande blijkt dat andere maatregelen dan de bouw of de aanpassing van zuiveringsinstallaties noodzakelijk zijn voor het terugdringen van

de verontreiniging van het oppervlaktewater met pesticiden.

In het Gewestelijk Milieubeleidsplan worden bij het thema "Verspreiding van gevaarlijke stoffen" volgende acties geformuleerd.

Ten eerste het opmaken van een reductieprogramma voor het gebruik van bestrijdingsmiddelen.

Het programma geeft aan op welke manier de doelstellingen worden gehaald. Omdat verschillende diensten van de federale en gewestelijke overheid bij de realisatie betrokken zijn, wordt een overlegorgaan met wettelijke basis opgericht. Beleidsmaatregelen kunnen effect hebben op produktaspecten (erkenningsprocedure) en op een beperking van het gebruik van bepaalde toepassingen (bv. de afbouw van niet-landbouwkundig gebruik). Andere aspecten zijn de code van goede landbouwpraktijk, economische instrumenten en informatiecampagnes.

Initiatiefnemer : Aminimal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer)

Betrokkenen : OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest), VMM (Vlaamse Milieumaatschappij), federale overheid, industrie, landbouw, watervoorziening, milieuverenigingen

Planning : 1997-2001

Kostprijs : 20 miljoen frank

Dit reductieprogramma zal binnenkort door de bevoegde administraties worden opgemaakt.

Daarnaast werd, in samenspraak met de Vlaamse minister van Landbouw beslist om, m.b.t. de uitvoering van Agenda 21 in het Vlaams Gewest, het opstellen van een code van goede landbouwpraktijken uit te breiden tot het gebruik van bestrijdingsmiddelen (vermindering van de toevoer van pesti-

den in het aquatisch milieu overeenkomstig de besluiten van de diverse Noordzeeconferenties).

Hiertoe is een "werkgroep bestrijdingsmiddelen" opgericht.

Ten slotte werd er bij de federale minister van Landbouw op aangedrongen :

- bij de herziening van de erkenning van de bestrijdingsmiddelen, zoals voorzien in de EU-richtlijn 91/414, voorrang te geven aan die pesticiden die frequent in het grondwater, drinkwater of oppervlaktewater in Vlaanderen voorkomen ;
 - het Vlaams Gewest te informeren over de standpuntbepaling bij de evaluatie van de erkenningsdossiers ;
 - gezien deze herzieningsprocedure binnen de Europese Unie nog geruime tijd in beslag zal nemen, in afwachting hiervan specifieke reductie maatregelen te nemen (cf. de aanbevelingen uit het rapport "De verontreiniging van het aquatisch milieu met lindaan, endosulfaan, atrazine, simazine, trifenyltin, pentachloorfenol en dichloorvos : Strategie ter reductie", opgemaakt door het Task Team Pesticiden in uitvoering van de beslissing van de Interministeriële Conferentie Leefmilieu van 30 november 1993. Dit rapport, gepubliceerd in oktober 1995, bevat een aantal aanbevelingen naar de diverse overheden toe, zoals het heffen van taksen en de aanpassing van de erkenning voor bepaalde stoffen, voorlichtingscampagnes voor het beperken van het gebruik van bepaalde pesticiden en onderzoek naar de verschillende emissiebronnen) ;
 - overleg te plegen met de gewesten m.b.t. het vaststellen van de lijsten van pesticiden die in aanmerking komen voor een ecotaks-heffing en deze heffing uit te breiden tot het landbouwkundig gebruik.
4. De kostprijs voor het opmaken van het reductieprogramma inzake het gebruik van bestrijdingsmiddelen wordt geraamd op 20 miljoen frank.

Daarnaast zijn er de enorme inspanningen op het vlak van de uitbouw van collecterings- en zuiveringsinfrastructuur die in het bekken van de Leie gepland zijn. Deze inspanningen hebben evenwel geen rechtstreekse bijdrage tot het "gifvrij" maken van het bekken van de Leie, maar zij dragen bij tot een verbeterde zuurstofhuishouding en biologische kwaliteit in de waterlopen.

In het investeringsprogramma zijn voor het bekken van de Leie voor de periode 1991 tot en met 2001 projecten opgenomen (prioritaire rioleringen, collectoren, RWZI's) ten bedrage van circa 6,5 miljard frank.

Vraag nr. 204
van 21 juni 1996
van de heer MANDUS VERLINDEN

De Velpe – Vervuiling

De afgelopen weken is de Velpe herhaaldelijk in het nieuws geweest naar aanleiding van een aantal lozingen van vervuilende stoffen. Sommige van deze incidenten, zoals tijdens de paasnacht, kunnen zeker niet meer worden afgedaan als toevallige of spijtige ongelukken.

Uit de pers (dagbladen, maar ook de regionale TV-zender ROB) blijkt dan dat men bepaalde KMO-bedrijfjes aanwijst als de mogelijke schuldigen, terwijl een grote firma, die eertijds al herhaaldelijk werd genoemd als de grote vervuiler, buiten schot zou blijven.

Van de minister kreeg ik dan ook graag, voor de periode vanaf 1 januari 1994 tot op heden, een gedetailleerd overzicht van :

- het aantal ingediende klachten over vervuiling ;
- het aantal vastgestelde klachten (aard en plaats) ;
- de gevolgen die aan deze klachten en vaststellingen werden gegeven (juridische, opruiming en herstel, eventuele preventie maatregelen en dergelijke).

Ten slotte vernam ik ook graag welke maatregelen werden of worden genomen om in de toekomst de Velpe haar viswaterkwaliteit blijvend te garanderen, kwaliteit die dit riviertje moet bezitten vanaf 1 juli 1995.

Antwoord

1. Tijdens de periode van 1 januari 1994 tot en met 21 juni 1996 werden twee klachten ingediend wegens vervuiling van de Velpe.
2. Bij beide klachten werd er schuimvorming vastgesteld op de Velpe ter hoogte van de Kasteelstraat in Boutersem.
3. Door de rijkswachtbrigade van Boutersem werd proces-verbaal tegen onbekenden opgemaakt. De aard van de vervuiling en de vermenging met het beekwater lieten geen opruiming toe.

Onderzoek door de afdeling Milieu-inspectie van Aminor (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) wijst uit dat de Velpe op het grondgebied van Boutersem niet alleen door illegale lozingen van ongezuiverd bedrijfsafvalwater, maar ook door de lozing van aanzienlijke hoeveelheden ongezuiverd huishoudelijk afvalwater, vaak zeer zwaar wordt belast.

Om de vervuiling veroorzaakt door de riolering tegen te gaan, werd in het investeringsplan van de NV Aquafin in de nodige infrastructuur voorzien. Voor het stroomgebied van de Velpe werden vier

zuiveringsstations met hun bijbehorende collectoren ontworpen, waarvoor de eerste aanbestedingen dit jaar worden uitgeschreven. Daarnaast installeert de afdeling Water van Aminal dit jaar een kleinschalig zuiveringsstation in Hoeleden. Mogelijk zal dus in de toekomst de vervuiling waarvan boven sprake, worden opgevangen door een rioolwaterzuiveringsinstallatie.

Ook zijn er door de plaatsing van verschillende vis-trappen op de Velpe migratiemogelijkheden voor de vissen ontstaan, waardoor de impact van de vervuiling op het visbestand is verminderd en herbevolking op natuurlijke wijze mogelijk wordt.

Op deze wijze zullen de inspanningen van de verschillende betrokken diensten leiden tot het oplossen van de vervuiling en zal de waterloop binnen enkele jaren zijn natuurlijke waarde terugkrijgen.

Ik verwijs ten slotte naar mijn antwoord op de schriftelijke parlementaire vraag nr. 186 van 11 juni 1996 van de heer Willy Kuijpers over dezelfde aanleggelegenheid (*zie blz. 868 – red*).

Vraag nr. 205

van 21 juni 1996

van de heer MANDUS VERLINDEN

Milieubox – Verwerking klein gevaarlijk afval

Naar verluidt zou ruim een derde van het klein gevaarlijk afval (KGA) dat in de milieubox terechtkomt uiteindelijk toch belanden in een verbrandingsoven of op een stortplaats. Eigenlijk wordt hiermee de gebruiker van de milieubox, die jarenlang met grootscheepse reclamecampagnes door de overheid werd aangespoord zijn klein gevaarlijk afval te sorteren, bedrogen.

1. Wat is de kostprijs van alle reclamecampagnes die tot nu toe werden gevoerd om de milieubox te promoten ?
2. Waarom wordt een derde van het klein gevaarlijk afval, ingezameld via de milieubox, niet gerecycleerd of milieuvriendelijk vernietigd ?
3. Zijn er al maatregelen uitgewerkt om aan het storten en verbranden van dit afval een einde te maken ?
4. Welke maatregelen werden of worden genomen om het vertrouwen van de bevolking in het gebruik van de milieubox te herstellen ?
5. Wat gebeurt er in werkelijkheid met het klein gevaarlijk afval dat wel in de verwerkingscentra terechtkomt ? Wordt dit afval daadwerkelijk gerecycleerd of vernietigd ?

Antwoord

1. Gelijktijdig met de bedeling van de milieubox in het Vlaams Gewest in de periode 1992-1993 werd door de Vlaamse overheid een sensibiliseringscampagne gevoerd omtrent de selectieve inzameling van KGA en het gebruik van de milieubox.

In totaal werd 15.000.980 fr. gependend aan het maken en verspreiden van grote en kleine affiches, aan het maken van brochures en aan het maken

van een video en het plaatsen van advertenties in kranten.

Sindsdien heeft het Vlaams Gewest nog geen nieuwe sensibiliseringscampagne omtrent de selectieve inzameling van KGA gevoerd. Evenwel wordt de sensibilisering van de bevolking momenteel door de gemeenten en de intercommunales gevoerd.

2. + 3. Een aantal fracties van het KGA kan niet worden gerecycleerd om één van volgende redenen :

- het is technisch nog niet mogelijk om bepaalde KGA-fracties te sorteren ;
- recyclage is in theorie technisch wel mogelijk, maar wordt momenteel nog niet commercieel uitgevoerd in de Europese Unie ;
- bepaalde KGA-fracties bestaan uit een zodanig heterogene mengeling van stoffen dat recyclage financieel niet interessant is.

Het niet-recycleerbare KGA kan worden onderverdeeld in een brandbare en een niet-brandbare fractie. De brandbare fractie wordt verbrand met energierecuperatie in een inrichting vergund voor het verbranden van gevaarlijk afval. De niet-brandbare fractie wordt gestort op een klasse 1-stortplaats.

In totaal wordt ongeveer 32 % van het ingezamelde KGA verbrand. De niet-brandbare, niet-recycleerbare fractie vormt ongeveer 5 % van het ingezamelde KGA.

Ter aanvulling dient te worden vermeld dat van het niet-recycleerbare KGA de metalen verpakkingen van onder andere verven, evenals het metalen omhulsel van brandblusapparaten, kunnen worden gerecupereerd door een schrootverwerkend bedrijf.

Gelet op de verwerking van het KGA waarbij 63 % wordt gerecycleerd, 32 % verbrand met energierecuperatie en 5 % gestort op een klasse 1-stortplaats, kan worden gesteld dat de verwerking van het KGA voldoet aan de doelstellingen van het afvalstoffendecreet, met name de gezondheid van de mens en het milieu te vrijwaren tegen de schadelijke invloed van afvalstoffen, en de verspilling van grondstoffen en energie tegen te gaan.

Indien het KGA niet selectief zou worden ingezameld, dan zou het in de huisvuilzak terechtkomen, met als gevolg dat het samen met het huisvuil ofwel verbrand zou worden in een huisvuilverbrandingsinstallatie, ofwel zou worden gestort op een klasse 2-stortplaats. Dit betekent dat de verwerking onder minder streng gecontroleerde voorwaarden zou plaatsvinden en dit in tegenstelling tot wat momenteel gebeurt met het KGA, dat nu als gevaarlijk afval wordt gerecycleerd, verbrand of gestort.

4. De ingezamelde hoeveelheid KGA per inwoner neemt jaarlijks toe. Het aandeel van de KGA-fractie in de huisvuilzak bedroeg in 1985 nog gemiddeld 3,19 kg per inwoner. In 1994-1995 daalde het aandeel van KGA in de huisvuilzak tot gemiddeld 1,25 kg per inwoner.

Dit toont aan dat de bevolking de weg naar de selectieve inzameling van het klein gevaarlijk afval

heeft gevonden en dit eveneens door middel van het gebruik van de milieubox. De verdere sensibilisering van de bevolking zal de resultaten nog doen verbeteren.

5. 63 % van het KGA wordt in hiertoe vergunde verwerkingscentra gerecycleerd.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN,
BEGROTING EN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 63
van 12 juni 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Kankerpreventie – Zonnebanken

In Nederland mogen kinderen tot zestien niet meer onder de zonnebank. Een afspraak daarover is tot stand gekomen tussen de erkende zonnestudio's, de Nederlandse Vereniging voor Kankerbestrijding en het Nationaal Huidfonds. De reden is dat kinderen een verhoogde kans op huidkanker hebben als ze zich kunstmatig laten bruinen. Het verband tussen zonnelampen en zonnebaden en kwaadaardig melanoom werd nog eens bevestigd door een recente studie over huidkankerpatiënten, gehouden tussen februari 1991 en april 1993 in België, Frankrijk en Duitsland (Europa tegen Kanker/Belgisch Werk tegen Kanker).

In ons land bestaat er geen beperking op het gebruik van zonnebanken, hoewel de Vereniging voor Kankerbestrijding daar wel voor te vinden is. Anderzijds mag men ook niet vervallen in overreglementering. De federale minister van Volksgezondheid Colla is van mening dat dit probleem vooral preventief moet worden aangepakt, door de gemeenschappen dus.

Heeft de minister reeds stappen gedaan om het publiek beter te informeren over de gevolgen van het gebruik van zonnebanken, inzonderheid door kinderen beneden de zestien ?

Is de Vlaamse Adviescommissie voor Kankerpreventie daarover reeds aangesproken en zo ja, wat was haar advies ?

Welke initiatieven heeft de minister ter zake reeds uitgewerkt ?

Antwoord

Het zonnen evenals het gebruik van kunstmatige zonnebedden, -hemels, en "-kanonnen" is wijd verspreid. Dit niettegenstaande er inderdaad in toenemende mate bewijzen zijn dat een te grote blootstelling aan ultraviolet licht schadelijk kan zijn en huidkanker kan veroorzaken.

Terecht stelt de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat overreglementering moet worden vermeden. Dit is zeker zo voor een problematiek die we grotendeels gewoon niet kunnen reglementeren. Denken we maar aan de blootstelling aan natuurlijk zonlicht en aan de

vele zonnelampen die door gezinnen en particulieren worden gekocht en gebruikt. Verder zijn er naast kinderen trouwens nog andere risicogroepen die best overmatige blootstelling aan natuurlijk of kunstmatig zonlicht vermijden. Personen die vlug verbranden bijvoorbeeld, of mensen die niet of weinig bruinen, medicatie nemen of cosmetica gebruiken die fotosensitieve eigenschappen bezitten en personen die antecedenten van huidkanker hebben. Een toegangsverbod tot zonnecentra voor jongeren is dan ook geen afdoende aanpak van het geschetste probleem.

Het verstrekken van informatie lijkt mij voorlopig de beste methode om de preventie van schadelijke gevolgen inzake overmatige blootstelling aan UV-licht aan te pakken. Voor de huisartsen is er op dat preventieve terrein traditioneel een belangrijke taak weggelegd. Zij worden hierin ondersteund door de Wetenschappelijke Vereniging van Vlaamse Huisartsen (WVVH) die onder meer een brochure ter zake ontwikkelde. De WVVH ontvangt trouwens een toelage van 5.950.000 frank om de integratie van de huisartsen in de gezondheidspromotie en de kankerpreventie te bevorderen. Ook de Vereniging voor Kankerbestrijding heeft reeds via de huisartsen informatie verspreid naar de bevolking, in de vorm van affiches en folders.

Vermits de problematiek duidelijk persoonsgebonden is, lijkt de huisarts mij bij uitstek de aangewezen persoon om hierin te interveniëren. In die zin heeft de Vlaamse Gemeenschap daarom reeds geanticipeerd en dienen geen bijkomende specifieke acties te worden gepland.

Vraag nr. 64
van 17 juni 1996
van mevrouw YOLANDE AVONTROODT

HRT en VIG – Vertegenwoordigde organisaties

Met betrekking tot de vertegenwoordiging in de Hoge Raad voor de Thuisverzorging (HRT) en het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (VIG) kreeg ik graag een antwoord op volgende vragen.

1. Wie is vertegenwoordigd in het dagelijks bestuur van de HRT en het VIG ?
2. Wie is vertegenwoordigd in de raden van bestuur ?
3. Welke ziekenfondsen zijn vertegenwoordigd in de HRT en het VIG ?
4. Zal de vertegenwoordiging in het VIG een wijziging ondergaan in het kader van de ruimere taakomschrijving van het VIG ?

Antwoord

1. Binnen de Hoge Raad voor de Thuisverzorging (HRT) is er geen dagelijks bestuur. Er worden jaarlijks minimum drie algemene vergaderingen georganiseerd. Ad hoc-werkgroepen kunnen deze vergaderingen voorbereiden.

Binnen het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (VIG) zetelen de vertegenwoordigers van de volgende organisaties in het dagelijks bestuur :

- Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen (VAD) ;
 - Landsbond der Christelijke Mutualiteiten ;
 - IPAC Vlaams Aidscoördinaat ;
 - Nationaal Verbond van Socialistische Mutualiteiten.
2. De raad van bestuur van het VIG is samengesteld uit de vertegenwoordigers van volgende organisaties :
- Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen (VAD) ;
 - Landsbond der Christelijke Mutualiteiten ;
 - IPAC Vlaams Aidscoördinaat ;
 - Nationaal Verbond van Socialistische Mutualiteiten ;
 - Landelijke Bediendencentrale (LBC) ;
 - Wetenschappelijke Vereniging van Vlaamse Huisartsen (WVVH) ;
 - Koördinatiecomité Algemene Tabakspreventie (KKAT) ;
 - Vereniging voor Wijkgezondheidscentra (VWGC) ;
 - Moeder en Kinderzorg KAV (Katholieke Arbeidersvrouwen) ;
 - Het Vlaamse Kruis ;
 - Project Farmaka ;
 - Vlaamse Vereniging voor Respiratoire Gezondheidszorg en Tuberculosebestrijding (VRGT) ;
 - Bond van Grote en Jonge Gezinnen (BGJG) ;
 - Vereniging voor Promotie van Gezondheid op School (Proges) ;
 - Socialistische Vooruitziende Vrouwen (SVV) ;
 - Landsbond van Liberale Mutualiteiten (LLM) ;
 - Koördinatie Veiligheid in de Privé-sfeer (KVIP) ;
3. In de HRT zijn alle grote ziekenfondsen vertegenwoordigd, namelijk de christelijk, socialistisch en liberaal geïnspireerde ziekenfondsen.
- In het VIG zijn de Landsbond der Christelijke Mutualiteiten, de Landsbond van Liberale Mutualiteiten en het Nationaal Verbond van Socialistische Mutualiteiten vertegenwoordigd.
4. Of de vertegenwoordiging in het VIG een wijziging zal ondergaan, zal afhangen van de definitieve structuur en het nieuwe statuut die aan het instituut zullen worden toegekend.

Vraag nr. 65
van 17 juni 1996
van de heer MANDUS VERLINDEN

Onteigeningen Demeroever – Advies Inspectie van Financiën

Naar ik verneem zou de Inspectie van Financiën het plan van Eddy Baldewijns, minister van Openbare Werken, om geld vrij te maken voor de onteigeningen op de Demeroever tussen Aarschot en Diest, ongunstig hebben geadviseerd.

Deze onteigeningen, over een afstand van 12 km op het grondgebied van Aarschot, Scherpenheuvel-Zichem en Diest, hebben tot doel de Demerroute te realiseren. In

de totale geraamde kostprijs van 32,9 miljoen frank komt de Europese Gemeenschap over de brug met 8 miljoen frank in het kader van de EFRO-steun (Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling).

Het voorgenomen project heeft onmiskenbaar een aantal voordelen. Het versterkt de plaatselijke toeristische infrastructuur door de creatie van een wandel- en fietspad. Verder maakt het meer globale en natuurvriendelijke waterbeheersingswerken mogelijk, eens de Demeroever in handen is van de diensten van het Vlaams Gewest.

Het onteigeningsbesluit moet rond zijn voor 31 oktober 1996 om de Europese subsidies niet kwijt te spelen.

Wat waren de redenen voor het ongunstige advies ?

Wordt de zaak nog opnieuw bekeken, rekening houdend met het economische belang van het wandel- en fietstoerisme in deze uithoek van het Hageland ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Het ongunstige advies van de Inspectie van Financiën inzake het betrokken dossier werd door mij afgewezen in toepassing van artikel 10 van het besluit van de begrotingscontrole.

Het project kan wat mij betreft dus doorgaan.

De Inspectie van Financiën heeft geen negatief advies gegeven over het project als dusdanig, maar wel over de aanrekening ervan op artikel II A.24 (nu 91.04) (waterbeheersingswerken) van het Vlaams Infrastructuurfonds (VIF). De Inspectie van Financiën stelde dat het project moeilijk gunstig kan worden geadviseerd, gelet op het geringe belang van de werken voor de waterbeheersing, op de kostprijs en op het feit dat er steeds wordt ingeroepen dat er onvoldoende kredieten beschikbaar zijn voor de waterbeheersing.

De vraag was dus of de aanrekening diende te gebeuren op 91.04 (waterbeheersing) of op 90.02 (fietspaden) van het VIF. In principe kan ik het advies van de Inspectie perfect begrijpen : als er grote noden inzake waterbeveiligingswerken bestaan, past het niet om deze kredieten aan te wenden voor fietspadenaanleg. Mij lijkt het ook logisch dat deze werken het best worden gefinancierd op de geëigende begroting, waarop trouwens nog voldoende kredieten beschikbaar zijn. Blijkbaar was het moeilijk voor de twee administraties die deze twee verschillende kredieten beheren om met mekaar tot afspraken te komen.

Ik heb dan ook mijn akkoord verleend voor de vastlegging op artikel 91.04 (waterbeheersingswerken) van het VIF, op voorwaarde van bevestiging dat de ingeschreven kredieten volstaan voor de hoogst noodzakelijke beveiligingswerken. Mijn collega bevoegd voor Openbare Werken is immers beter geplaatst om te oordelen of de uitvoering van deze werken met kredieten voor waterbeheersing, al dan niet meer noodzakelijk is dan echte waterbeheersingswerken.

Vraag nr. 67
van 19 juni 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Longontsteking – Vaccinatie

Pneumokokken veroorzaken in ons land naar schatting jaarlijks zo'n 20.000 longontstekingen. Voor zo'n 2.000 mensen loopt deze longontsteking fataal af. Sinds januari 1996 zijn er twee vaccins op de markt, Pneumovax 23 en Pneumune. Ze bevatten beide de 20 bacteriestammen die verantwoordelijk zijn voor zowat 95 % van alle pneumokokkeninfecties in ons land. Vaccinatie met deze producten kan aldus een bedreiging van de gezondheid door de gevaarlijke pneumokokken vermijden voor risicogroepen, in casu de risicogroepen voor griep.

Heeft de overheid in het kader van het preventiebeleid deze vaccinatie reeds bekendgemaakt aan de specifieke doelgroepen die vatbaar zijn voor pneumokokkeninfectie ?

Zo ja, op welke manier ?

Zo neen, zijn er al stappen gezet om hierrond een campagne op te zetten ?

Antwoord

Ik deel volledig de mening van de Vlaamse volksvertegenwoordiger waar zij op de ernst van de pneumokokkeninfecties wijst en op de belangrijke aanwinst inzake preventie met de bedoelde vaccins.

Het nut van deze vaccins is wel degelijk bewezen. Aangezien zij blijkbaar nog niet goed bekend zijn bij de bevolking en het artsenkorps er zelf nog niet goed mee vertrouwd is, is het volgens mij zinvol bij voorrang het bestaan van de vaccins en hun voordelen meer bekendheid te geven.

De strategie van de overheid op het vlak van de strijd tegen de overdraagbare aandoeningen, en meer bepaald haar vaccinatiepolitiek, is evenwel prioritair gericht op de inenting die de bescherming van de gehele bevolking beogen.

De inenting tegen pneumokokkeninfecties, zoals truwens die tegen influenza, is duidelijk gericht op de bescherming van welbepaalde risicogroepen.

Ik heb inmiddels een campagneproject ingediend (in het kader van de steun aan de pers) met het oog op sensibilisering, voornamelijk van de doelgroep ouderen. Dit project werd aangenomen voor het najaar 1996.

Het is mij bekend dat er in dezelfde periode ook acties zullen plaatsvinden vanuit de privé-sector.

Vraag nr. 68
van 19 juni 1996
van de heer LEO CANNAERTS

Ziekenhuizen – Anesthesisten

Inzake de kwaliteit van de geneeskundige zorg in ziekenhuizen stelt de Orde van Geneesheren in de conclusies van de Nationale Raad van 8 mei 1992 onder meer dat "een anesthesist niet mag aanvaarden om simultaan verscheidene anesthesieën uit te voeren". Hiermee erkent de Orde het belang van voldoende anesthesisten in de ziekenhuizen.

In medische vaktijdschriften is er onlangs nogal wat te doen geweest rond deze problematiek. Anesthesisten zouden in sommige gevallen te veel werkuren per week op zich nemen omdat zij in onvoldoende aantal in het ziekenhuis aanwezig zijn. Ik verwijs in dat verband onder andere ook naar een studie die door dokter Jean-Paul Dercq en dokter Aurélie Somer in opdracht van het federale ministerie van Volksgezondheid werd gemaakt en waarin men tot dezelfde bevindingen komt.

Behoort het toezicht op deze kwaliteitsnorm tot de bevoegdheid Gezondheidsbeleid van de minister ?

Zo ja, zijn er hierover specifieke voorschriften ?

Wordt er door haar diensten ter zake controle uitgeoefend ?

Antwoord

Op de vraag of het toezicht op een voldoende bezetting aan anesthesisten in de ziekenhuizen tot mijn bevoegdheid behoort, kan ik bevestigend antwoorden. Ik voeg er evenwel onmiddellijk aan toe dat die bezetting niet expliciet genormeerd is door de overheid. Sedert 6 mei 1988 is het koninklijk besluit dat de taken van de geneesheer-diensthooft vastlegt, in werking getreden. De geneesheer-diensthooft wordt hierdoor verantwoordelijk gesteld voor de goede gang van zaken in zijn of haar dienst en staat in voor de organisatie en de coördinatie van de medische activiteit in deze dienst. Deze norm benadrukt de verantwoordelijkheid van het diensthooft voor de bewaking van de zorgkwaliteit.

Het medisch korps heeft ook zichzelf regels opgelegd aangaande het medisch toezicht tijdens de anesthesie van patiënten, zoals hieronder wordt uiteengezet.

1. De code van de geneeskundige plichtenleer behandelt in artikel 51 de verantwoordelijkheden van anesthesisten tijdens ingrepen :

"Indien een geneesheer met de anesthesie wordt belast, krijgt hij van de chirurg of ieder ander opererend geneesheer alle nuttige informatie en neemt hij zijn verantwoordelijkheid op zich. *De genees-*

heer-anesthesist moet toezicht houden op de anesthesie gedurende heel de tijd van de ingreep. Hij moet de medische en paramedische medewerkers die hem bijstaan evenals het nodige materiaal kunnen kiezen en er zich verantwoordelijk voor stellen".

2. De anesthesiologen van de Belgische Vereniging voor Anesthesie en Reanimatie en van de Belgische Beroepsvereniging van Specialisten in de Anesthesie en Reanimatie hebben het op zich genomen de veiligheidsnormen te bepalen voor anesthesie of sedatie van patiënten die diagnostische of chirurgische ingrepen ondergaan. Deze beroepsvereniging had zich ten doel gesteld dat deze normen effectief zouden worden nageleefd vanaf 1 januari 1995.

Onder het hoofdstuk "Veiligheidsaanbevelingen voor de anesthesiepraktijk" staan onder meer de volgende bepalingen vermeld :

- "De anesthesioloog besteedt de nodige tijd aan de inductie van en het ontwaken uit de anesthesie."
- "Van bij het begin van de anesthesie tot de post-anesthesie-zorgen of intensieve-zorgen, blijft de anesthesioloog continu in de onmiddellijke nabijheid van de patiënt. Daardoor houdt de anesthesioloog een permanent fysiek contact, hartslag per hartslag, met de patiënt. De anesthesioloog gaat op regelmatige tijdstippen de toestand van de patiënt na, en richt zijn anesthesie in functie van de bijzondere nood van de patiënt."
- "Het is de anesthesioloog niet toegelaten de geanesthetiseerde patiënt te verlaten om tussen te komen in een levensbedreigende toestand in de omgeving, tenzij een andere persoon aangewezen wordt om continu de vitale symptomen van de patiënt te observeren en de algemene verantwoordelijkheid overgedragen wordt aan en aanvaard wordt door een andere dokter."

Het hoeft geen betoog dat deze professionele standaarden ook door de toezichhoudende overheid als toetssteen kunnen worden gebruikt bij de evaluatie van de werking en de organisatie van diensten. Deze officieuze normen hebben een belangrijke medico-legale impact.

De inspectiediensten van de administratie Gezondheidszorg van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bezoeken naar aanleiding van hun periodieke inspectiebezoeken steeds het operatiekwartier. Daarbij worden de gegevens inzake de bestaffing en de activiteit van het operatiekwartier, evenals het aantal anesthesisten (beschikbare voltijdse equivalenten) systematisch opgevraagd, beschreven in het inspectieverslag en eventueel besproken in de erkenningscommissie van de Vlaamse Adviescommissie voor ziekenhuizen en andere vormen van medische verzorging en begeleiding (VAZA).

Uit de verhouding van het aantal ingrepen tot het aantal anesthesisten wordt getracht af te leiden of er een aanvaardbare werkbelasting per anesthesist bestaat. Het is evenwel zeer moeilijk om de zwaarte van de ingrepen nauwkeurig in te schatten zonder te

beschikken over exacte pathologiegegevens zoals verzameld in de MKG-bestanden (minimale klinische gegevens).

Bovendien is het zo dat een voltijdse aanwezigheid van de anesthesist en een exclusieve verbondenheid met het ziekenhuis momenteel niet kan worden afgedwongen. Enkel het diensthoofd dient hieraan te voldoen.

Ik wens tevens de aandacht van de Vlaamse volksvertegenwoordiger te vestigen op het antwoord dat door mijn federale collega in de Kamer van Volksvertegenwoordigers werd gegeven op de vraag van kamerlid T. Detienne van 26 maart 1996, betreffende een mogelijke overbelasting van de anesthesisten door een tekort aan geneesheren met deze specialisatie. Er zal namelijk een commissie worden opgericht voor de planning van het medisch aanbod, die de overheid moet adviseren met het oog op een betere planning.

Tot slot wens ik hier nog een persoonlijke bedenking bij te maken. De materie die de Vlaamse volksvertegenwoordiger te berde brengt, behoort mijns inziens in eerste instantie tot de verantwoordelijkheid van het ziekenhuis dat pretendeert anesthesie te kunnen aanbieden. Indien het ontwerp van decreet betreffende de integrale kwaliteitszorg in de verzorgingsvoorzieningen dat bij het Vlaams Parlement is ingediend, wordt goedgekeurd, dan wordt de mogelijkheid geschapen om de ziekenhuizen zelf aan te zetten tot het ontwikkelen van een bewakingssysteem inzake de patiëntenveiligheid bij anesthesie. Een dergelijk bewakingssysteem kan dan worden afgedwongen, zal dan continu zichtbaar en toetsbaar moeten zijn en te allen tijde toegankelijk voor de inspectiediensten.

Een dergelijk systeem legt de verantwoordelijkheden op de juiste plaats en zal wellicht nog effectiever blijken te zijn dan de huidige methodes van periodiek toezicht op het operatiekwartier zelf.

Vraag nr. 69
van 20 juni 1996
van mevrouw NELLY MAES

Prijzenschenking – Afspraken

Verenigingen vragen Vlaamse ministers dikwijls om prijzen te schenken voor bepaalde festiviteiten.

Het antwoord is soms negatief, veelal om budgettaire redenen.

Bestaan er hieromtrent afspraken tussen de regeringsleden ?

Antwoord

Als Vlaams minister krijgt men inderdaad vele verzoeken van verenigingen om een prijs ter beschikking te stellen. Over de eventuele criteria om al dan niet op deze vragen in te gaan, bestaan er geen afspraken tussen de ministers.

Verenigingen die actief zijn in mijn bevoegdheidsfeer hebben uiteraard een betere kans om een positief antwoord te krijgen. Toch kan niet worden gegarandeerd dat op elke vraag wordt ingegaan. De werkingsmiddelen van de kabinetten zijn immers dusdanig berekend dat een Vlaams minister niet voor Sinterklaas kan spelen.

Vraag nr. 70
van 20 juni 1996
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Reserves diensten met afzonderlijk beheer – Kritiek Rekenhof

Het Rekenhof vindt het onaanvaardbaar dat de diensten met een afzonderlijk beheer (DAB), zoals culturele centra, musea en de Hogere Zeevaartschool, reserves aanleggen. Deze reserves worden geschat op 500 miljoen frank en moeten, aldus het Rekenhof, worden teruggestort aan de Vlaamse overheid.

De Vlaamse regering heeft dit terug te storten geld reeds onmiddellijk aangewend voor het Vlaamse banenplan, evenwel niet voor nieuwe jobs, maar voor de financiering van het begrotingstekort voor de gesubsidieerde contractuelen, de gesco's.

1. Wat is het totale bedrag aan reserves die door alle DAB's moeten worden teruggestort ?
 2. Dit bedrag werd door de Vlaamse regering reeds ingeschreven in de begroting. Welke zekerheid heeft de Vlaamse regering dat deze reserves inderdaad daadwerkelijk en onmiddellijk door alle DAB's worden teruggestort ?
 3. Worden er maatregelen genomen voor DAB's die door de verplichte terugstorting het risico lopen in financiële moeilijkheden te geraken ? Zo is het immers mogelijk dat opgebouwde reserves aangelegd zijn voor uitgaven van een volgend begrotingsjaar waarvoor sommige DAB's zich nu reeds hebben geëngageerd. Heeft de minister hiermee voldoende rekening gehouden ?
 4. Waarom heeft men ervoor geopteerd deze zogenaamde extra middelen aan te wenden voor de financiering van het tekort in het budget van de gesubsidieerde contractuelen in de gemeenten ? Wordt er een controle uitgevoerd naar de oorzaken van deze tekorten ? Waarom wordt er niet radicaal gekozen voor nieuwe jobs ?
2. Bij de begrotingscontrole 1996 werden de dotaties van een aantal DAB's verminderd. De saldi, vóór overboeking naar de reservefondsen, bedroegen immers 255 miljoen frank en worden op deze wijze aangewend voor de lopende financiering. Zoals gesteld in punt 1 werd aan een aantal DAB's bovendien de mogelijkheid geboden hun reserves aan te wenden voor de financiering van hun normale werking.
 3. Aan een aantal DAB's werd de mogelijkheid geboden hun reserves aan te wenden voor de financiering van hun normale werking. Conform de besluiten houdende financieel en materieel beheer, mogen DAB's de opgebouwde reserves niet gebruiken om engagementen aan te gaan voor een volgend begrotingsjaar. De middelen van het reservefonds kunnen immers slechts met het voorafgaand akkoord van de bevoegde Vlaamse minister en met het voorafgaand akkoord van de Vlaamse minister bevoegd voor Financiën en Begroting, worden aangewend om uitgaven te dekken die voortvloeien uit onvoorziene omstandigheden of uit specifieke doelstellingen van de DAB's. Mede op voorstel van het Rekenhof werden deze besluiten houdende financieel en materieel beheer geharmoniseerd voor alle DAB's behalve het MINA-fonds (Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur) en het Vlaams Infrastructuurfonds (VIF), die onder specifieke regelingen vallen.
 4. De Vlaamse regering heeft er niet voor geopteerd met deze nieuwe middelen bestaande tekorten op te vullen. Deze middelen werden geconcentreerd op het begrotingsprogramma 52.4. Voor het gebruik van deze middelen verwijs ik dan ook naar mijn collega, minister Theo Kelchtermans.
- Nopens de gesco's (gesubsidieerde contractuelen) in de gemeenten stip ik wel aan dat er het laatste jaar een duidelijke verhoging van de bezettingsgraad binnen dit contingent is opgetreden, zodat er wel degelijk sprake is van creatie van nieuwe werkgelegenheid, in tegenstelling tot wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger meent te moeten stellen.

Vraag nr. 71
van 21 juni 1996
van de heer LEO CANNAERTS

Ziekenhuizen – Kwaliteitscontroles

De openbare en privé-ziekenhuizen worden geregeld geconfronteerd met kwaliteitscontroles die vanuit diverse instanties worden georganiseerd.

Kan de minister een overzicht geven van de instanties die in opdracht van de Vlaamse overheid nu reeds controles uitoefenen op het ziekenhuisbeheer, met een omschrijving van de controle-opdracht en indien mogelijk ook de gemiddelde periodiciteit ervan ?

Antwoord

De inspectie en controle van de ziekenhuizen gebeurt momenteel door de inspecteurs van de administratie Gezondheidszorg van het ministerie van de Vlaamse

Antwoord

1. Het totale bedrag aan reservefondsen in alle DAB's bedroeg per 31 december 1995 34.275.178 frank. Door de DAB's dienen de tot dusver gecumuleerde reserves niet te worden teruggestort. Aan een aantal DAB's werd wel meegedeeld dat de Vlaamse minister van Financiën en Begroting er geen bezwaar tegen heeft dat hun uitstaande reserves worden geïncorporeerd in hun begroting en zouden worden aangewend om hun normale werking te financieren.

Gemeenschap. Tijdens deze inspecties wordt eveneens aandacht besteed aan kwalitatieve aspecten. Deze inspecties gebeuren hoofdzakelijk naar aanleiding van de verlenging van de erkenning van de ziekenhuisdiensten, dit wil zeggen om de drie jaar. Tussentijdse bezoeken zijn mogelijk wegens bouwplannen of specifieke problemen.

Het decreet betreffende de integrale kwaliteitszorg in de verzorgingsvoorzieningen, dat als ontwerp bij het Vlaams Parlement is ingediend, zal een meer gestructureerde benadering van de aandacht voor de kwaliteit mogelijk maken.

Momenteel worden geen externe instanties door de Vlaamse overheid belast met een kwaliteitscontrole van het ziekenhuisbeheer.

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, VERVOER EN RUIMTELIJKE
ORDENING

Vraag nr. 247
van 11 juni 1996
van de heer DIDIER RAMOUDT

Files – Verkeersradio

De mobiliteitsproblematiek in ons land wordt steeds prangender. Elke dag opnieuw komen er meer en meer wagens bij in het verkeer. Gevolg hiervan is dat de dagelijkse files vroeger beginnen, groter in omvang worden en langer duren. Indien we niets ondernemen, zullen onze wegen tegen de 21ste eeuw verder dichtslippen tot op het moment dat er van enige mobiliteit geen sprake meer is.

Een van de maatregelen die een hulpmiddel kunnen zijn om de dagelijkse file-ellende een beetje draaglijker te maken, is het verspreiden van juiste en actuele informatie via de radio, zodat automobilisten tijdig een alternatieve reisweg kunnen zoeken. Een van de problemen daarbij is dat we in ons land niet beschikken over een gespecialiseerde zender die frequente verkeersinformatie kan verstrekken.

1. Heeft de minister reeds initiatieven genomen om een verkeerszender op te richten naar analogie van het Duitse voorbeeld? Zijn hierover al gesprekken gevoerd met de andere actoren in deze problematiek, namelijk de minister van Media en de BRTN-radio?
2. Wordt er op dit ogenblik onderzoek verricht naar het effect van tijdige en juiste informatieverstrekking op het ontstaan en de afwikkeling van files? Wat zijn daarvan de resultaten?

3. Hoe wordt op dit ogenblik de verkeersinformatie verzameld en verspreid over de verschillende radiozenders? Hoe wordt de frequentie van uitzending bepaald en wie doet dit?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

Antwoord

1. De administratie Wegen en Verkeer en de Mobiliteitscel van mijn departement onderzoeken samen met het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest of een gemeenschappelijke verkeerszender voor de verspreiding van verkeersinformatie noodzakelijk is en hoe die eventueel kan worden gerealiseerd.

Terzelfder tijd wordt tussen de drie gewesten overleg gepleegd in verband met de Europese standaardisatie van de woordenlijst voor het doorsturen van verkeersberichten op het radiodatakanaal bij gebruik van zogenaamde RDS-TMC-systemen (Radio Data System - Traffic Message Channel). Hierbij wordt gecodeerde verkeersberichtgeving door een speciale ontvanger in de wagen omgezet in een klare boodschap in de moedertaal van de chauffeur.

2. Momenteel wordt er op Europees vlak onderzoek verricht naar het effect van tijdige en juiste informatieverstrekking op het ontstaan en de afwikkeling van files.

Door de BRTN werd enige tijd geleden een enquête uitgevoerd waarin gepeild werd naar de tevredenheid van het publiek over de verkeersinformatie verspreid door de verschillende zenders van de BRTN.

3. In de huidige structuur wordt alle relevante verkeersinformatie afkomstig van verschillende bronnen bij mijn departement (automatische verkeersstellingen, wegenwerken, ...) bij de rijkswacht en de politie (wegpatrouilles, ...) en bij de hulpdiensten (crisiscentrum, ...) verzameld in het zogenaamde "Geautomatiseerd systeem voor afhandeling van verkeersproblemen", dat door de diensten van mijn departement geïnstalleerd werd bij de provinciale eenheden en de generale staf van de rijkswacht. Alle nuttige informatie wordt van daaruit doorgestuurd naar de verkeersredactie van de BRTN, die op basis hiervan berichten formuleert en selectief doorstuurt naar haar verschillende studio's via het hierboven vermelde geautomatiseerd systeem.

Het uurrooster van de verkeersinformatie op de verschillende zenders van de BRTN wordt door de BRTN zelf bepaald en is als bijlage 1 en 2 hierbij gevoegd.

Vraag nr. 248
van 11 juni 1996
van de heer MANDUS VERLINDEN

Diestsesteenweg Aarschot – Fietspad

Sedert 1993 vestig ik de aandacht van de bevoegde minister op het grote aantal dodelijke ongevallen op de N10 Diestsesteenweg Aarschot-Scherpenheuvel.

Sedertdien hebben heel wat uitgevoerde werken voor meer veiligheid gezorgd. Zo werd onder meer de weg op twee rijstroken teruggebracht. Uit het antwoord van de minister op mijn vraag nr. 150 van 28 maart 1996 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 15 april 1996, blz. 534) blijkt dat de veiligheid nog zal worden verhoogd, niet het minst voor de talrijke schoolgaande jeugd, die het fietspad gebruikt in beide richtingen.

Bovenvermeld antwoord van de minister maakt het evenwel niet mogelijk om na te gaan of de tientallen toegangen tot de parkeerterreinen langs de weg zodanig zullen worden heraangelegd dat de onveiligheid die daardoor nu wordt veroorzaakt, wordt weggenomen. Die toegangen naar de parkeerterreinen van de talrijke handelszaken doorkruisen de fietspaden over een lengte van enkele honderden meters, en dit zowel links als rechts van de weg. Bovendien is het spijtig dat het fietspad aan de rechterzijde niet gedeeltelijk wordt doorgetrokken (minstens tot voorbij de bloemenserres aan de Mottestraat, waar de fietsende scholieren van Rillaar voorbijkomen vooraleer de weg over te steken). Naarmate de handelsactiviteiten op dit stuk van de Diestsesteenweg toenemen, stijgt de onrust van de ouders van deze jongeren. Tijdens de weekends is het gebruik van dit stuk fietspad (weliswaar door een andere categorie fietsers) haast onmogelijk geworden.

1. Heeft de minister dit veiligheidsaspect reeds door zijn diensten laten onderzoeken ?
2. Zijn er reeds maatregelen uitgewerkt om de druk gebruikte gedeeltes van deze fietspaden te beveiligen tegen de auto's die het fietspad oversteken om de parkeerterreinen op te rijden ?
3. Is de aanleg bij voorrang van een veilig fietspad aan de rechterzijde van de steenweg tot aan de Mottestraat in overweging genomen ?

Antwoord

Op 4 juli 1996 vindt de aanbesteding plaats van de modernisering van de gewestweg N10-Diestsesteenweg tussen de kilometerpunten 34.450 en 35.250. Het wegprofiel wordt aangepast zoals op het gedeelte richting Scherpenheuvel, namelijk twee keer één rijstrook met een aparte middenstrook voor het linksafslaande verkeer. Tevens worden vrijliggende fietspaden op dit wegvak aangelegd.

Langs de Diestsesteenweg bevinden zich veel handelszaken. Uiteraard dienen de parkeerterreinen van deze handelszaken vanaf de gewestweg bereikbaar te zijn. Voor alle nieuwe zaken wordt door de administratie

Wegen en Verkeer – afdeling Wegen Vlaams-Brabant, slechts één toegang en één uitgang toegelaten.

Langs de weg wordt er momenteel geparkeerd op tussenbermen en zijbermen. Daarenboven beschikken oudere handelsvestingen niet steeds over aparte parkeerterreinen en wordt er voor deze zaken over de ganse lengte geparkeerd. Dit zijn oude bestaande toestanden waarvoor niet onmiddellijk en ideale oplossing kan worden gevonden.

Deze handelszaken zijn door de stad steeds geduld zonder bijzondere maatregelen op te leggen. De veiligheid zou alleszins kunnen verbeteren indien een parkeerverbod zou worden ingesteld op de bermen en indien elke handelszaak verplicht zou worden over voldoende parkeergelegenheid te beschikken. Het initiatief hiertoe dient echter uit te gaan van het gemeentebestuur.

Ik wil er echter wel op wijzen dat uit de ongevallenstatistiek blijkt dat de verkeersonveiligheid niet bijzonder zou zijn toegenomen. Van dodelijke verkeersongevallen is er geen sprake.

De aanleg van een vrijliggend fietspad aan de rechterzijde van de weg van Aarschot tot Scherpenheuvel is opgenomen in het lopende driejarenprogramma. Beperkte aanleg van een fietspad tot aan de Mottestraat wordt niet in overweging genomen, aangezien hiermee de veiligheid niet grondig wordt verbeterd.

Vraag nr. 249
van 12 juni 1996
van de heer JEAN-MARIE BOGAERT

Tramverbinding De Panne-Duinkerke – Realisatie

Met de doortrekking van de Vlaamse kusttram tot in Adinkerke komt een internationale spoorverbinding naar Frankrijk opnieuw een stap dichterbij. Sinds jaren wordt in diverse instanties geijverd voor een NMBS-spoorverbinding, zonder succes. Thans wordt gehoopt op een vaste tramverbinding tussen De Panne, Adinkerke en Duinkerke, in aanvulling op de seizoenbusverbinding. Een haalbaarheidsstudie, gefinancierd door Vlaamse en Franse instanties en aangevuld door Interreg, is aan de gang.

De voordelen van een vaste internationale spoorverbinding, zij het dan per tram, zijn voor de hand liggend : sanering van de verkeerssituatie met betrekking tot dagjesmensen die De Panne bezoeken, toeristische meerwaarde voor de Westkust, verbinding van het Vlaamse spoorwagennet met de Duinkerke HST...

1. Hoe ver staan de onderzoeksplannen naar een mogelijke vaste tramverbinding tussen De Panne, Adinkerke en Duinkerke ?
2. Hoe evalueren de minister en De Lijn de internationale busverbinding De Panne-Duinkerke ?
3. Heeft de minister al concrete initiatieven genomen om de vaste internationale tramverbinding te realiseren ?
4. Zo ja, kan er reeds een uitvoeringsscenario worden gegeven naar de eeuwwisseling toe ?

Antwoord

- De technische en economische haalbaarheidsstudie onderzoekt de verschillende vervoersmodaliteiten, namelijk tramnet De Lijn, tramnet van Duinkerke, gezamenlijk tramnet De Lijn-Duinkerke, Franse en Belgische spoorwegen. Het eindrapport van deze studie is gepland voor eind 1996.
- Resultaten van de zomer 1995 - lijn Duinkerke-De Panne-Oostende :
 - aantal gereden dagen (juli en augustus) : 65 ;
 - aantal reizigers : 22.000 waarvan 14.000 grensoverschrijdend ;
 - aantal verkochte dagkaarten : 1.314 waarvan 824 langs de Belgische en 490 langs Franse zijde ;
 - van de Franse reizigers had 4/5 als eindbestemming De Panne ; van de Belgische reizigers had het merendeel als eindbestemming Duinkerke.

Voor het seizoen 1996 is het aanbod uitgebreid met ritten tijdens de weekends van de maanden mei, juni en september.

- + 4. Alvorens een scenario van uitvoering kan worden uitgewerkt, moeten eerst de resultaten van de technische en economische haalbaarheidsstudie bekend zijn. Pas dan kan, op basis van een goed gefundeerd dossier, verder met de Franse partners overleg worden gepleegd. Uit het huidige gemiddeld aantal van 300 reizigers per dag kunnen immers niet zomaar conclusies worden getrokken.

Vraag nr. 250
van 12 juni 1996
van de heer JOHAN SAUWENS

Albertkanaal Eigenbilzen – Verbredingswerken

De verbredingswerken aan het Albertkanaal in Eigenbilzen zijn voor het grootste gedeelte uitgevoerd.

- Wat was de kostprijs van die werken ?
- Welke werken moeten nog worden uitgevoerd om de verbreding te vervolledigen ?
- Wanneer zullen deze werken worden vastgelegd en uitgevoerd ?
- Wanneer zal trafiek van 9000 ton ook op deze plaats mogelijk zijn ?

Antwoord

- De werken werden voorlopig opgeleverd op 30 mei 1996, maar er worden nog enkele werken uitgevoerd tijdens de waarborgperiode. De kostprijs wordt dan ook benaderend gegeven, herziening inbegrepen maar zonder BTW.

Fase I (bestek nr. D3/85 K55) : 616 miljoen fr.

Fase II (onderhandse opdracht nr. D3/1017)
 deelcontract nr. 1 : 322 miljoen fr.
 deelcontract nr. 2 : 380 miljoen fr.

1.318 miljoen fr.

2. *Verbredingswerken Gellik-Eigenbilzen*

Kostprijs geraamd op 190 miljoen frank en omvatende de renovatie van het draineerstelsel, de oeverbekleding en het jaagpad op de linkeroever tussen de bruggen van Eigenbilzen en Gellik, de verbreding van het kanaal op de linkeroever, van plus/minus 400 m afwaarts de brug van Gellik tot aan de spoorbrug van Gellik, de afbraak van de spoorbrug van Gellik en de verbreding ter hoogte van deze brug. Voor de afbraak van de spoorbrug van Gellik, die reeds geruime tijd buiten gebruik is, werd echter op 23 februari 1990 door de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf, als toenmalig Vlaamse minister van Openbare Werken en Verkeer, beslist deze brug tot nader order te behouden. Met de NMBS worden hieromtrent opnieuw besprekingen gevoerd.

Herbouwen van de brug van Gellik

Volgens het ontwerp-begroting 1997 en de prefiguraties 1998-1999 is de herbouw van de brug in Gellik gepland voor 1999.

- Volgens de huidige begrotingsvoorstellen zal de verbreding Gellik-Eigenbilzen in 1997 worden aangevat.
- De trafiek van duwvaartkonvoeien van 9.000 ton zal op deze plaats mogelijk worden na de voltooiing van de verbredingswerken (inbegrepen afbraak spoorbrug Gellik).

Hiervoor mag 1 januari 2000 worden vooropgesteld.

Vraag nr. 251
van 12 juni 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – Vlaams-Brabant

Op het ogenblik dat men druk bezig is het Structuurplan Vlaanderen ook in Vlaams-Brabant op poten te zetten, rijzen er ter zake een aantal concrete vragen.

- Hoe kan de niet-bebouwde ruimte in de Vlaams-Brabantse rand rond Brussel maximaal worden bewaard, rekening houdend met het feit dat het Structuurplan niet decretaal afdwingbaar, maar evolutief van aard zou zijn ?
- Welke maatregelen zijn reeds uitgewerkt om de provincie Vlaams-Brabant en de gemeenten via hun eigen structuurplan in te schakelen en in te passen in een beleid dat de niet-bebouwde ruimte in de Vlaams-Brabantse Rand maximaal wil bewaren ?
- Hoe wordt, in afwachting van het opstellen en goedkeuren van het Structuurplan Vlaams-Brabant, de politiek van maximale bewaring van de niet-bebouwde ruimte gerealiseerd (zie regeringsverklaring) ?
- Heeft de Vlaamse regering haar bevoegde ambtenaren en administraties richtlijnen gegeven om nu reeds rekening te houden met het toekomstige Structuurplan ?

Antwoord

1. De rechtskracht van het structuurplan wordt geregeld in het decreet houdende de ruimtelijke planning dat thans in bespreking is in het Vlaams Parlement. Dit decreet bepaalt dat het Structuurplan informatieve, indicatieve en bindende bepalingen bevat. Het ontwerp stelt verder dat "na de vaststelling van een ruimtelijk structuurplan de overheid die het structuurplan heeft vastgesteld de nodige maatregelen neemt om de betrokken plannen van aanleg in overeenstemming te brengen met het ruimtelijk structuurplan."
2. Het ontwerp Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen bevat in zijn indicatief gedeelte een gebiedsspecifiek ontwikkelingsperspectief voor de Vlaamse rand rond Brussel. Dit indicatief deel stelt "dat de bestaande open ruimte van de groene gordel niet wordt aangesneden voor wonen, werken en infrastructuur". Het provinciaal en gemeentelijk structuurplan zal zich moeten richten naar dit ontwikkelingsperspectief.
3. Essentieel is dat geen bestemmingswijzigingen worden doorgevoerd die de niet-bebouwde ruimte van de Vlaamse rand rond Brussel aantasten. Dit is dan ook een uitgangspunt bij het beoordelen van plannen van aanleg en het eventueel doorvoeren van gewestplanwijzigingen.
4. De Vlaamse regering heeft op 2 april 1996 beslist dat de visie zoals weergegeven in "de gewenste ruimtelijke structuur in Vlaanderen" voorlopig het gewenste referentiekader vormt voor bestemmingswijzigingen die nog worden doorgevoerd in het kader van de ruimtelijke ordening of andere sectorale initiatieven. Dit werd aan al de bevoegde ambtenaren meegedeeld.

Vraag nr. 252
van 12 juni 1996
van de heer LEO CANNAERTS

N10 Berlaar-Heist-op-den-Berg – Fietspad

In 1994 werden er op het grondgebied Heist-op-den-Berg verschillende woningen onteigend om de aanleg mogelijk te maken van een degelijk fietspad. Ten gevolge van budgettaire problemen werd de aanleg ervan evenwel uitgesteld.

Het fietspad op dit gedeelte van de gewestweg is werkelijk onberijdbaar (gebrekkige betonband van 40 cm breed), alhoewel er normaliter heel wat fietsers gebruik van zouden maken. Het vormt inderdaad de verbinding met drie onderwijsinstellingen, met het industriepark en met het centrum van de gemeente. Ik verwijs in dit verband naar de meer dan 500 fietsers die op 19 mei laatstleden hiervoor actie hebben gevoerd.

1. Klopt het dat er een nieuwe behoeftenstudie nodig is alvorens groen licht kan worden gegeven voor de inschrijving van die werken op de begroting van 1997?
2. Wat is de kostprijs van die werken, eventueel per fase?

3. Hoeveel wordt er in de begroting 1997 bij benadering uitgetrokken voor wegenwerken in de provincie Antwerpen en hoeveel daarvan is bestemd voor de aanleg van fietspaden?
4. Wat zijn de criteria om de aanleg van een bepaald fietspad als prioritair in te schrijven?
5. Wordt de aanleg van het bedoelde fietspad ingeschreven op het programma voor 1997 en zo ja, in welke fasen zal dit werk worden uitgevoerd?

Antwoord

Gezien de aard van de vraag is het niet mogelijk binnen de gestelde termijn een antwoord te verstrekken.

Zodra ik beschik over de gevraagde gegevens, zal ik ze bij wijze van aanvullend antwoord via de diensten van het Vlaams Parlement bezorgen.

Vraag nr. 253
van 12 juni 1996
van de heer FRANK CREYELMAN

N1 doortocht Walem – Heraanleg dorpskom

Volgens tellingen uit 1993 reden op de rijksweg N1 Mechelen-Antwerpen meer dan 10.000 voertuigen per dag door de dorpskom van Walem. Een vijfde van de chauffeurs stoorde zich niet aan de opgelegde snelheidsbeperking van 50 km per uur.

Zowel door het Mechelse stadsbestuur, als door de werkgroep Langzaam Verkeer en een plaatselijk comité, werd aangedrongen op de heraanleg van de Walemse dorpskom. Vermits het hier gaat over een gewestweg, moet die heraanleg gebeuren op kosten van de administratie Wegen en Verkeer. Hierover gecontacteerd, lieten die diensten weten dat een budget werd vrijgemaakt om de heraanleg van de doortocht van de N1 door Walem te kunnen aanvatten.

Is er al beslist wanneer men met de werken aan de N1 in Walem zal starten?

Antwoord

Voor de heraanleg van de gewestweg N1 in de doortocht van Walem werd in het investeringsprogramma 1996 een bedrag van 30 miljoen frank ingeschreven. Onder leiding van de provinciale afdeling van de administratie Wegen en Verkeer werd begin dit jaar een stuurgroep opgericht, waarin alle betrokken partijen vertegenwoordigd zijn en die zich intens heeft beziggehouden met de studie van dit doortochtproject. Op 6 juni jongstleden werd in Walem een hoorzitting georganiseerd, waarop de lokale bevolking werd geïnformeerd over de inhoud en de stand van zaken van de studie.

Ondertussen wordt verder gewerkt aan het opstellen van de uitvoeringsplannen, zodat na de verloopperiode tot de aanbesteding kan worden overgegaan. De start van de werken kan derhalve worden gepland in het voorjaar van 1997. Deze timing is wel afhankelijk van de bereidheid van de lokale overheid om een mobiliteitsconvenant met het Vlaams Gewest af te sluiten.

Vraag nr. 254
van 13 juni 1996
van de heer JACKY MAES

Waterbeheersing IJzerbekken – Winterdijken

Zie :
 Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling
 Vraag nr. 194
 van 13 juni 1996
 van de heer Jacky Maes
 Blz. 872

Antwoord

1. De Handzamevallei behoort tot de verantwoordelijkheid van de afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal).

Na de wateroverlast van 1993-1994 en 1995 is de afdeling Waterwegen Kust van mijn administratie gestart met de herstelling van de winterdijk op de rechteroever van de IJzer tussen Diksmuide en Nieuwpoort met een milieuvriendelijke oever.

Op de begroting 1996 is 80 miljoen frank uitgetrokken voor de voortzetting van deze herstellingswerken.

Tussen de Franse grens en Diksmuide wordt de rechteroever ongewijzigd gelaten om de winterbedfunctie van de IJzerbroeken te behouden.

2. De administratie Waterwegen en Zeewezen zal eind augustus 1996 over een mathematisch model beschikken dat het mogelijk maakt een aantal simulaties uit te voeren om de meest aangewezen ingrepen te bepalen en te optimaliseren, zodat de waterstanden bij piekdebieten kunnen worden gereduceerd. Dit zal ook helpen om de winterdijken rond landbouwbedrijven te ontwerpen.

Vraag nr. 255
van 13 juni 1996
van de heer JACKY MAES

Waterbeheersing IJzerbekken – Baggerwerken

De IJzervallei vormt een van de belangrijkste natuurgebieden in Vlaanderen. Met het ecologisch impulsgebied IJzervallei werd een trendbreuk op gang gebracht. Er moet echter nog een grote weg worden afgelegd vooraleer alle problemen van de IJzervallei tot het verleden behoren. Er moeten dringend structurele oplossingen worden uitgewerkt om grote schade en menselijk leed te voorkomen bij een volgende grote winteroverstroming. Onder andere de uitbaggering van IJzer en Handzamevaart en de versterking van de winterbedfunctie van de IJzerbroeken blijven belangrijke knelpunten.

1. Wat is de huidige stand van zaken inzake de uitbaggering van IJzer en Handzamevaart ?
2. Hoever staat het met het herstel en de versterking van de winterbedfunctie van de IJzerbroeken ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling,

Antwoord

1. De afdeling Waterwegen Kust van de administratie Waterwegen en Zeewezen heeft de precieze hoeveelheden bepaald die moeten worden gebaggerd. Momenteel worden de baggerstortlocaties onderzocht. Er wordt vooral nagegaan onder welke voorwaarden de baggerspecie kan worden gestort op het stort Ter Stede, dat onder beheer valt van de afdeling Water van de administratie Milieu, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal).

Indien dit onderzoek positief uitvalt, kan met het baggerwerk worden gestart in 1997. Op de ontwerp-begroting 1997 werd daarvoor 65 miljoen frank uitgetrokken.

2. De administratie Waterwegen en Zeewezen zal eind augustus 1996 over een mathematisch model beschikken dat het mogelijk maakt een aantal simulaties uit te voeren om de meest aangewezen ingrepen te bepalen en te optimaliseren, zodat de waterstanden bij piekdebieten kunnen worden gereduceerd. Het herstel en de versterking van de winterbedfunctie van de IJzerbroeken zal een van de voorstellen zijn die nader worden onderzocht.

Vraag nr. 256
van 13 juni 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Project gaspijpleiding Bacton-Zeebrugge – Stand van zaken

Constructeur Interconnector Ltd. wenst tegen midden 1996 van alle departementen de nodige vergunningen te krijgen om eind '96 van start te gaan met de aanleg van een ongeveer 300 km lange gaspijpleiding tussen Bacton en Zeebrugge. Vanaf 1997 moet deze leiding operationeel worden. Daarbij zou het departement van de minister naar verluidt als coördinator optreden inzake het vergunningstelsel.

1. Werd er voor deze werken een milieueffectenrapport opgemaakt en zo ja, wat zijn de conclusies van dit rapport ? Zo neen, waarom gebeurt dit niet ?
2. Welke werken in de haven van Zeebrugge zullen eventueel ten laste zijn van de begroting van de minister en voor welk bedrag ?
3. Werd ter zake een kosten-batenanalyse gemaakt en wat zijn eventueel de resultaten daarvan ?
4. Welke adviezen werden door de minister aan welke departementen gevraagd en hoe luiden die adviezen ?

Antwoord

Het federale ministerie van Economische Zaken (bestuur Energie, afdeling Energieprodukten en -uitrusting) is coördinator van het project. Dit federale ministerie levert immers het ministerieel besluit van

gasvervoertoelating af, na advies te hebben ingewonnen van alle bij de bouw van de gasvervoerinstallaties betrokken overheden. Uiteraard werden er door de bouwheer van de gasvervoerinstallatie, Interconnector (UK) Limited, vooraleer de aanvraag bij het federale ministerie van Economische Zaken werd ingediend, besprekingen gevoerd en vergaderingen belegd met de diverse bij de bouw betrokken overheden. Dit was nodig opdat de bouwheer met kennis van zaken de documenten en plannen zou kunnen opmaken die bij de aanvraag moesten worden gevoegd, en ook opdat de bouwheer het bestek van de werken en de raming van de kostprijs zou kunnen opstellen.

De administraties Waterwegen en Zeewezen en Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen, die onder mijn bevoegdheid vallen, hebben bij dit project een inbreng gehad.

Inzake de concreet gestelde vragen kan ik het volgende meedelen.

1. Voor het project werd conform het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 een milieueffectenrapport opgemaakt dat conform werd verklaard onder de ref. MER/CAI/95/150 van 14 juli 1995. Dat milieueffectenrapport werd in het kader van de bouwaanvraag reeds aan een openbaar onderzoek onderworpen.

De lezing ervan leidt tot de eindconclusie dat zowel de locatie van de aanlanding van de gasvervoerleiding (conform de gewestplanwijziging) als de realisatie van het ontspanningsstation (transportzone) gunstig kunnen worden beoordeeld mits het uitvoeren van een aantal milieu-milderende maatregelen, die uiteraard als voorwaarden zullen worden opgelegd in de bouwvergunning.

De milieuaspecten van de werken op zee zijn nog steeds een federale bevoegdheid (ministerie van Volksgezondheid – Beheerseenheid van de Mathematische Modellen Noordzee- en Scheldeestuarium).

2. Er zijn geen werken in de haven van Zeebrugge ten laste van mijn begroting.
3. Hier dient te worden verwezen naar het federale ministerie van Economische Zaken.
4. Het federale ministerie van Economische Zaken is de coördinator van het project. Dit ministerie heeft advies gevraagd aan alle bij de bouw van de gasvervoerinstallatie betrokken overheden. Normaliter worden deze adviezen gevolgd.

De adviezen van de afdelingen die binnen het departement Leefmilieu en Infrastructuur onder mijn bevoegdheid vallen en die betrekking hebben op het grondgebied van het Vlaams Gewest, zijn gunstig. Door de afdeling Monumenten en Landschappen worden enkele randvoorwaarden gesteld inzake vrijwaring van enkele biotopen en land-

schapselementen. De bouwheer heeft bevestigd dat hij de plannen in die zin zal aanpassen.

Vraag nr. 257
van 13 juni 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

De Lijn Vlaams-Brabant – Private handelsreclame en taalwetgeving

Blijkbaar ziet De Lijn er geen graten in om in Vlaams-Brabant met Franstalige reclameteksten van privé-firma's rond te rijden.

Meent de minister niet dat dit in strijd is met de taalwetgeving ?

Heeft de minister reeds maatregelen getroffen om dit ongedaan te maken ?

Het is niet de eerste maal dat De Lijn zondigt tegen de taalintegriteit in Vlaanderen.

Hoe denkt de minister dit in de toekomst uit te sluiten ?

Antwoord

Private handelsreclame valt niet onder de toepassing van de wet op het gebruik van talen in bestuurszaken.

Vraag nr. 258
van 17 juni 1996
van de heer MANDUS VERLINDEN

Onteigeningen Demeroever – Advies Inspectie van Financiën

Zie :
 Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid
 Vraag nr. 65
 van 17 juni 1996
 van de heer Mandus Verlinden
 Blz. 880

Antwoord

De Inspectie van Financiën heeft inderdaad een negatief advies uitgebracht over de bedoelde onteigeningen langs de Demer voor de realisatie van een fietspad tussen Aarschot en Diest.

Dit ongunstige advies had evenwel geen betrekking op het project zelf, maar was uitsluitend van budgettaire technische aard.

In overleg met mijn collega van Financiën en Begroting werd ondertussen aan deze problematiek een passende oplossing gegeven. Het onteigeningsdossier werd door mij goedgekeurd, zodat een spoedige uitvoering van het project kan worden verwacht.

Vraag nr. 259
van 17 juni 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Sigmaplan en Kust 2002 – Broeikas-effect en zeespiegel

Eind april van dit jaar gaf het Britse journalistennetwerk Panos het Second Assessment Report uit, waarin de wetenschappers van het Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC), dat voor de Verenigde Naties (VN) het broeikas-effect onderzoekt, hun voorspellingen over deze problematiek bekendmaken. Daarin wordt gesteld dat pas ergens halverwege de volgende eeuw de klimaatperikelen zullen gaan doorwegen, maar dat er dan niets meer tegen te doen valt, tenzij zich aanpassen.

Ze stellen ook dat er nu nog wel gedeeltelijke preventie mogelijk is, vooral door de uitstoot van kooldioxide te verminderen.

De IPCC-onderzoekers stellen nochtans dat de temperatuurverhoging een stijging van de zeespiegel met 1 cm per jaar tot gevolg kan hebben, samen met het vaker voorkomen van stormen. Deze mogelijkheden kunnen zeer grote gevolgen hebben voor de kustverdediging en de zeekering aan de Vlaamse kust, alsmede voor de veiligheid van de polderbewoners.

1. In hoever heeft men in het Sigmaplan en de studie Kust 2002 met deze situatie rekening gehouden ?
2. Op welke wijze heeft de minister eventueel op dit rapport en zijn conclusies ingespeeld om de bestaande plannen alsnog aan te passen ?
3. Heeft hij deze problematiek reeds aan het Coördinatiecomité voor het Internationaal Milieubeleid (CCIM) ter bespreking voorgelegd ? Welke voorstellen heeft hij daarbij eventueel geformuleerd ?

Antwoord

1. In de studie Kust 2002 wordt een grondige analyse van de kustverdediging uitgevoerd en worden maatregelen bestudeerd en voorgesteld nodig om een voldoende hoog veiligheidsniveau te verzekeren. In deze studie worden ook de gevolgen voor de Vlaamse kust van het broeikas-effect onderzocht en zal er rekening worden gehouden met de gevolgen. Op dit ogenblik is er in het kader van de studie Kust 2002 enkel een voorbereidend rapport gepubliceerd. De eigenlijke studie moet nog worden aangevat. In het investeringsprogramma 1996 werd de uitvoering van de eerste fase van deze studie "pro-memorandum" vermeld. In het ontwerp van investeringsprogramma 1997 worden de nodige kredieten opgenomen voor de uitvoering van de eerste fase van de studie.

Als het Sigmaplan volledig uitgevoerd zal zijn, namelijk :

- de verhoging en de verzwarend van de dijken,
 - de aanleg van de nu geplande gecontroleerde overstromingsgebieden,
 - de bouw van een stormvloedkering,
- zal rekening gehouden zijn met een op het ogenblik van de studie van het Sigmaplan verwachte zeespiegelstijging.

De maatgevende waterstand die moet worden gekeerd in het Scheldebekken is de cota +9.05 m TAW (Technische Adviescommissie van de Waterkeringen).

Afwaarts de stormvloedkering – dit is van de Nederlandse grens tot Oosterweel (afwaarts Antwerpen) – worden de dijken opgetrokken tot de cota +11.00 m TAW. Deze cota is circa 2 m boven de maatgevende waterstand.

Deze 2 m-reserve wordt als volgt verdeeld :

- 0,50 m om rekening te houden met de zettingen van het massief en de ondergrond ;
- 0,50 m om rekening te houden met de relatieve daling van het land ten opzichte van de zeespiegel. Hierin is vervat de invloed van het broeikas-effect en de invloed van de daling van het land ten opzichte van de zeespiegel ;
- 1 m om rekening te houden met de golfploop en bui-oscillaties.

De dijken opwaarts de stormvloedkering worden gebouwd op de cota 8.35 m TAW van Antwerpen tot Temse en verderop de rivieren op de cota +8.00 m TAW.

2. De termijn van de studie Kust 2002 bedraagt drie jaar ; vanaf dan zullen de gevolgen voor de Vlaamse kust van het broeikas-effect in de te treffen beheersmaatregelen kunnen worden ingecalculereerd.

Voor het Sigmaplan werd een studie opgedragen aan het Waterbouwkundig Laboratorium om de invloed van het broeikas-effect aan de hand van de laatste wetenschappelijke gegevens te evalueren. Zo nodig wordt het Sigmaplan aangepast.

3. Mijn administratie heeft geen rechtstreeks contact gehad met het Coördinatiecomité voor het Internationaal Milieubeleid. In het CCIM is wel de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) van het departement Leefmilieu en Infrastructuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gesprekspartner. De interne communicatie tussen beide administraties geeft een garantie voor de doorstroming van de noodzakelijke informatie.

Vraag nr. 260
van 16 juni 1996
van de heer JOS GEYSSELS

Strafinrichting Merksplas – Bestemming

Zie :
 Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling
 Vraag nr. 201
 van 16 juni 1996
 van de heer Jos Geysels
 Blz. 875

Antwoord

De strafinrichting van Merksplas wordt op het gewestplan Turnhout bestemd als gebied voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen.

Er is tot dusver geen contact opgenomen met mijn diensten om de bestemming van de gebouwen en terreinen te wijzigen.

Naar analogie van de militaire terreinen die thans worden vrijgegeven, is het aangewezen om voorafgaandelijk aan de verkoop en/of gebruikswijziging van de strafinrichting, nieuwe bestemmingen vast te leggen. Dit moet gebeuren volgens de procedures en binnen de termijnen die zijn bepaald in de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, zoals gewijzigd bij latere wetten en decreten.

Aangezien er nog geen formele contacten zijn over verkoop of herbestemming, kan er ook geen tijdschema worden vooropgesteld.

Vraag nr. 261
van 19 juni 1996
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

De Lijn – Publiciteit "Belgian Olympic Team"

De Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn brengt, als sponsor van het Belgisch Olympisch Team voor Atlanta 1996, reclameboodschappen in het Engels, zowel op de bussen die rijden in het Vlaams Gewest als op haar briefpapier. De Lijn is van oordeel dat het aangewezen is voor de reclamevoering dezelfde politiek te volgen als voor de informatievervalsing, namelijk enkel tweetalige publiciteit op de bussen die in het tweetalige gebied van Brussel rijden.

1. Is De Lijn (en haar reclamebureau NV Streep) onderworpen aan de bepalingen van de taalwetgeving ?
2. Als in het Vlaams Gewest (eentalig gebied) reclame wordt gevoerd in het Engels, miskent De Lijn dan niet haar politiek om dezelfde houding aan te nemen bij publiciteit als bij informatievervalsing (onderwerping aan de bepalingen van de taalwetgeving) ?
3. Heeft de minister richtlijnen gegeven inzake taalgebruik bij reclamevoering ?
4. Heeft De Lijn al eens gebruik gemaakt van haar (veto)recht ten aanzien van de NV Streep om beperkingen op te leggen inzake het taalgebruik bij reclamewerving en -uitvoering ?
5. Is het niet merkwaardig dat de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn promotie voert voor België, als sponsor van het "Belgian Olympic Team" ?

Antwoord

1. De wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken is van toepassing op De Lijn. De NV Streep leeft de taalwetgeving na.
2. De Lijn past strikt de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken toe. Alle mededelingen aan het publiek worden in de Nederlandse taal opgesteld. Het Frans wordt alleen gebruikt waar dat wettelijk is voorgeschreven.

3. De minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening heeft geen richtlijnen inzake taalgebruik bij reclamevoering gegeven.
4. De Lijn heeft tot op heden geen gebruik gemaakt van haar vetorecht ten aanzien van de NV Streep om beperkingen op te leggen inzake het taalgebruik bij reclamewerving en reclamevoering.
5. De NV Streep stelt via een aantal autobussen in Vlaanderen mediaruimte ter beschikking van het BOIC (Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité). Het BOIC is de officiële vertegenwoordiger van België inzake deelname aan de Olympische Spelen in Atlanta. Het BOIC heeft bovendien een samenwerkingsakkoord met Bloso. Het is niet aan de NV Streep om te oordelen over de terminologie die het BOIC hanteert.

Vraag nr. 262
van 20 juni 1996
van de heer JOS GEYSELS

Geplande verbindingsweg Turnhout-Geel – Milieueffectenrapport

Graag kreeg ik van de minister, in aansluiting op zijn antwoord op vraag nr. 158 van 4 april 1996 van de heer Ludo Sannen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 15 april 1996, blz. 538 met betrekking tot de verbindingsweg Turnhout-Geel, volgende bijkomende informatie.

Is er reeds een beslissing genomen inzake het milieueffectenrapport (MER) voor de landschappen De Hoge Mouw en het Gooreind en voor het natuurreservaat De Zegge ? Zo ja, voor wanneer is de uitvoering van dit MER gepland ?

Antwoord

Zoals ik in mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 158 van 4 april 1996 heb meegedeeld, dienen een aantal noodzakelijke voorwaarden te worden ingevuld vooraleer er tot een effectieve realisatie kan worden overgegaan. Zolang dit niet gebeurd is, is het voorbarig om definitieve beslissingen te nemen aangaande de opportuniteit of de planning van MER-studies.

Vraag nr. 263
van 21 juni 1996
van de heer CARL DECALUWE

Fietspad N8 Kerkhove-Avelgem – Staat

Door het gemeentebestuur van Avelgem wordt reeds een tijdje aangedrongen op het uitvoeren van herstellingswerken aan het fietspad Kerkhove-Avelgem (N8). Dit fietspad is in zeer slechte staat en dat is reeds oorzaak geweest van een aantal ongevallen.

Hebben de bevoegde diensten weet van de slechte staat van dit fietspad ?

Zijn er reeds initiatieven genomen voor de nodige herstellingswerken ?

Zo ja, wat is de geraamde kostprijs van de herstellingswerken en wanneer worden de werken uitgevoerd ?

Zo neen, welke datum kan er worden vooropgesteld voor de herstelling van het fietspad ?

Antwoord

De werken zijn ingeschreven op het investeringsprogramma 1996 voor een bedrag van 30 miljoen frank.

Het voorstel tot aanbesteding, waarvan de raming 29,9 miljoen frank bedraagt, wordt momenteel door de administratie behandeld.

Zodra het voorstel tot aanbesteding wordt goedgekeurd, kan de aanbestedingsdatum worden bepaald.

De aanbesteding zal vermoedelijk in september eerstkomende plaatshebben, zodat de werken, afhankelijk van de weersomstandigheden, nog op het einde van 1996 zouden kunnen starten.

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
LANDBOUW EN MEDIA

Vraag nr. 92
van 11 juni 1996
van de heer DIDIER RAMOUDT

Files – Verkeersradio

Zie :
Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening
Vraag nr. 247
van 11 juni 1996
van de heer Didier Ramoudt
Blz. 884

Antwoord

De BRTN-radio heeft gesprekken gevoerd met de minister bevoegd voor Verkeer.

De BRTN heeft zelf geen onderzoek verricht of laten verrichten over het effect van verkeersinformatie. Wel verwijst de omroep naar een bevoorrecht getuige van de rijkswacht van Antwerpen :

"Op het stuk Berchem-Borgerhout daalden de uren file vorig jaar tot 760 uren, in 1994 waren dat 876 uren. Commandant Lesage beweert dat dit voor een groot stuk te danken is aan de ontkoppelde uitzendingen van Radio 2 Antwerpen en meer bepaald aan onze aanwezigheid op de provinciale verkeersseenheid van de rijkswacht, van waaruit onmiddellijk kan worden geïnterveneerd. 'Zo kort op de bal spelen draagt bij tot het positieve resultaat van minder files', aldus commandant Lesage."

Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de gevraagde inlichtingen m.b.t. de verzameling en de verspreiding van de verkeersinformatie.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement - red.)

Vraag nr. 93
van 17 juni 1996
van de heer ROELAND VAN WALLEGHEM

BRTN Ter zake – Objectiviteit

Bij het einde van het televisieprogramma "Ter zake" van dinsdag 27 mei jongstleden verwees de journalist met dienst naar de inhoud van het programma van 's anderendaags.

Bij het leggen van de link tussen de pas uitgezonden reportage over het – volgens hem – onverantwoord repressieve Amerikaanse gevangeniswezen en de reportage van 28 mei, bestempelde hij de Molenbeekse politie als "schietgraag" – alweer volgens hem dus.

Zoiets werkt zeker niet motiverend voor het betrokken politiekorps, dat in zeer moeilijke omstandigheden zijn taak moet vervullen.

Eens te meer gaat de betrokken journalist in al zijn subjectiviteit zijn deontologische boekje te buiten.

Deelt de minister deze zienswijze ?

Welke maatregelen heeft hij getroffen om zulke onduidelijke uitlatingen in de toekomst te vermijden ?

Wanneer denkt de minister deze journalist nu eindelijk eens serieus op de vingers te tikken en hem een tuchtmaatregel van betekenis op te leggen ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat de journalist verwees naar concrete gevallen waarbij leden van het betrokken politiekorps in die zin hebben gereageerd.

Het lag zeker niet in de bedoeling de indruk te wekken dat het om heel dat politiekorps ging.

Vraag nr. 94
van 19 juni 1996
van de heer JACKY MAES

Textielbedrijven West-Vlaanderen – Delocalisatie

Op dit ogenblik worden we overspoeld met berichten over de verhuizing van een aantal bedrijven uit de textielsector naar Henegouwen. Er wordt paniekerig gereageerd op dit delocalisatieprobleem. De bedrijven doen dit nu eens niet voor de loonkosten, maar voor de goedkope industriegronden, de subsidies en de belastingvoordelen. De Westvlaamse "textiliens" klagen over het gebrek aan bedrijfsterreinen en over het onvriendelijke bedrijfsklimaat in West-Vlaanderen.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de textielbedrijven die volledig gestopt zijn met hun activiteiten in West-Vlaanderen en zich in Henegouwen of Noord-Frankrijk hebben gevestigd ?
2. In welke gevallen gaat het om uitbreiding van een bestaand bedrijf door het oprichten van een filiaal ?

Antwoord

Het volgend overzicht kwam tot stand na overleg met de textielfederatie Febeltex en de GOM-West-Vlaanderen (gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij).

1. *Westvlaamse textielbedrijven die volledig zijn gestopt met hun activiteiten in West-Vlaanderen en zich in Henegouwen of Noord-Frankrijk hebben gevestigd*

Het betreft twee ondernemingen, met name de firma's Gyselen uit Kortrijk en Art & Color uit Waregem. Beide ondernemingen stopten hun activiteiten in West-Vlaanderen volledig en vestigden zich in Moeskroen.

Hieruit blijkt dat de gemiddelde Vlaamse textielonderneming niet zomaar kan verhuizen, wegens zijn familiale structuur, het relatief kleinschalige karakter en de relatief hoge kapitaalsintensiteit. Ondanks de hoge subsidies zou een ontmanteling van de productie in Vlaanderen en een heropbouw van die activiteit in Henegouwen/Noord-Frankrijk te duur uitvallen. Zo een puur delokalisatieproject kost uiteindelijk nog veel meer dan te blijven werken in Vlaanderen.

2. *Westvlaamse textielbedrijven die in Henegouwen of Noord-Frankrijk een filiaal hebben opgericht*

Eén textielbedrijf, Louis Depoortere uit Aalbeke, bracht haar administratie en maatschappelijke zetel over naar Moeskroen, terwijl 10 andere textielondernemingen hun bestaande bedrijven uitbreidden door het oprichten van een filiaal in Henegouwen of in Noord-Frankrijk, zonder dat zij evenwel hun activiteiten in West-Vlaanderen zelf volledig stopzetten. Het betreft de volgende acht bedrijven :

Naam bedrijf	Plaats van uitbreiding
Sofinal-Cotesa (Waregem)	Moeskroen
DVW Textiles (Waregem)	Moeskroen
Sioen (Ardoois)	Moeskroen
Belgalin (Wevelgem)	Moeskroen
Utexbel (Ronse)	Moeskroen
Deslee-Vanhoutte (Kortrijk)	Moeskroen
Boro (Roeselare-Rumbeke)	Doornik
Douchy (Wevelgem)	Dottignies
Ideal Groep (Wielsbeke)	Komen Noord-Frankrijk
Beaulieu Groep (Wielsbeke)	Noord-Frankrijk

**Vraag nr. 95
van 21 juni 1996
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Vlaamse Instelling voor Rationeel Energiegebruik – Doel en budget

Een Vlaamse Instelling voor het Rationeel Energiegebruik (Vireg) wordt opgericht.

1. Wat zijn de doelstellingen van deze Vlaamse instelling ? Verantwoorden de doelstellingen de oprichting van een afzonderlijke instelling ?
2. Er wordt aangekondigd dat er een budget van 750 miljoen kan worden vrijgemaakt. Dit is een aanzienlijk bedrag. Is dit het juiste budget ? Zo ja, bestaat er een overschot van 750 miljoen op de begroting om deze nieuwe instelling te financieren ? Op welke post ? Of zullen er nieuwe financiële middelen worden uitgetrokken ? Zullen deze middelen ten koste gaan van een ander budget ? Zo ja, welk ?
3. Wie krijgt de gelegenheid te participeren in deze instelling ? Zijn er ook mogelijkheden om de private sector te laten deelnemen ?

Antwoord

1. Wegens het feit dat dringend bijkomende initiatieven moeten worden ontwikkeld om alsnog de CO²-doelstelling te halen, dient de Vlaamse regering een actief REG-beleid te gaan voeren (rationeel energiegebruik).

Fundamenteel voor een adequaat REG-beleid is niet de structuur van de sector. Het zijn de betrokken actoren (productiebedrijven, distributiebedrijven) die bereid moeten worden gevonden om een REG-beleid op te nemen in hun lange-termijnstrategie en in de relaties met hun klanten.

Enkel een REG-beleid dat in nauw overleg met alle betrokkenen wordt uitgewerkt, heeft kans op slagen. Elke andere benadering (Big Brother-type) zou tot ondoelmatigheid leiden, hetzij door averechtse uitwerkingen, hetzij door een inefficiënte toewijzing van de beschikbare middelen.

In dit kader had ik in mijn verkenningnota voor het Vlaamse energiedebat voorgesteld een Vlaamse Instelling voor het Rationeel Energiegebruik (Vireg) op te richten.

Deze instelling zal de verschillende initiatieven die worden ontwikkeld in het kader van de aanmoediging van het rationeel energiegebruik moeten stroomlijnen. Van Vireg wordt dus verwacht dat zij een sturende rol gaat vervullen bij het implementeren van de REG-acties die gericht zijn op de vraagzijde.

Vireg zal geen instelling worden in de strikte zin van het woord. Het wordt meer een overlegplatform voor de verschillende actoren die betrokken zijn bij het REG-beleid (overheid, verbruikers, producenten, energieverdelers).

In eerste instantie zal Vireg op basis van de gegevens die haar door de VITO (Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek) ter beschikking worden gesteld, een strategisch plan moeten opmaken. Dit strategisch plan moet zowel uit verschillende jaarplannen als uit een meerjarenplan bestaan.

Ieder initiatief van de distributiesectoren of de energieproducenten dat gericht is op een vraagvermindering, zal voorafgaandelijk ter goedkeuring moeten worden voorgelegd aan Vireg.

Vireg zal de voorstellen evalueren op twee punten : in hoeverre passen ze in haar strategische plannen en in hoeverre zijn ze economisch verantwoord.

De beschikbare middelen voor REG-initiatieven zullen op die manier doelmatiger kunnen worden ingezet.

In eerste instantie zal de Vireg toezicht houden op de besteding van de middelen die door het controlecomité , de produktiesector en de intercommunales worden vrijgemaakt voor REG-initiatieven. Indien zou blijken dat deze middelen niet volstaan om het strategisch plan van Vireg te realiseren, zal worden onderzocht hoe de reeds beschikbare middelen kunnen worden aangevuld met een heffing.

2. Het vermelde budget van 750 miljoen frank heeft betrekking op het globale budget dat in het Vlaams Gewest beschikbaar is voor initiatieven in het kader van de aanmoediging van het rationeel energiegebruik.

Een belangrijk deel daarvan vormt het budget dat in het kader van de expansiesteun wordt besteed aan de ondersteuning van bedrijfsinvesteringen die in overeenstemming zijn met het ecologiecriterium.

Voor de werking van Vireg en het wetenschappelijk onderzoek in het domein van de energietechnologie zullen er nieuwe middelen moeten worden uitgetrokken. Hoeveel hiervoor door de Vlaamse regering zal worden vrijgemaakt, zal worden vastgelegd in het kader van de begrotingsopmaak 1997.

3. Zoals reeds gesteld in het antwoord op de eerste vraag, zal Vireg opereren als een overlegplatform voor de verschillende actoren die betrokken zijn bij het REG-beleid. Hierbij wordt gedacht aan de overheid, de verbruikers (huishoudens en industrie), de producenten en de energieverdelers.

Vireg werd als nieuw concept opgenomen in de verkenningnota voor het Vlaams energiedebat dat in de maanden mei en juni heeft plaatsgevonden in de bevoegde commissie van het Vlaams Parlement. De verdere concrete invulling zal nog moeten uitgewerkt worden in het tweede semester van 1996.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE
AANGELEGENHEDEN, STEDELIJK BELEID
EN HUISVESTING

Vraag nr. 118
van 12 juni 1996
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Europese aanbestedingsregels – Naleving door gemeentebesturen

Ik verneem dat in naburige landen gemeentebesturen in vele gevallen de Europese aanbestedingsregeling niet naleven. Dit zou onder meer ook te maken hebben met het onduidelijke karakter van deze regelgeving. Zo

is bijvoorbeeld het verschil tussen levering van werk en levering van diensten niet altijd even duidelijk.

Graag kreeg ik volgende inlichtingen m.b.t. de Vlaamse gemeenten.

1. Op welke wijze wordt nagegaan of die Europese richtlijn wordt nageleefd ?
2. Werd over het toepassingsgebied ervan voldoende duidelijke informatie verspreid en zo ja, op welke wijze ?
3. In hoeveel gevallen werd vanuit de Europese instellingen formeel opgetreden en m.b.t. welke gemeenten ?
4. Op welke wijze wordt de Vlaamse regering erbij betrokken indien er contacten zijn tussen de Europese Commissie en de Belgische lidstaat over mogelijke overtredingen van de Europese aanbestedingsregeling ?

Antwoord

1. Naast de federale controleprocedures die algemeen bekend zijn (bv. procedure Raad van State) kan ik, met betrekking tot de controlemiddelen van het Vlaams Gewest, verwijzen naar het decreet van 28 april 1993 houdende regeling van het administratief toezicht op de gemeenten van het Vlaams Gewest (Belgisch Staatsblad/BS 3 augustus 1993). Ingevolge dit decreet zijn gemeentebeslissingen met betrekking tot overheidsopdrachten (dit is zowel de beslissingen in verband met de vaststelling van de gunningsvoorwaarden en de wijze van gunning, als die in verband met de gunning zelf) onderworpen aan het algemeen administratief toezicht, wat betekent dat deze beslissingen kunnen worden geschorst door de provinciegouverneur en door mijn ambt kunnen worden vernietigd wanneer ze de wet schenden of het algemeen belang schaden.

Hierbij mag het duidelijk zijn dat onder wetsschending ook de schending van de EG-richtlijnen begrepen is zoals deze thans ook grotendeels omgezet zijn in Belgisch intern recht (cf. koninklijke besluiten).

Wat het controlesysteem betreft, kan ik erop wijzen dat het genoemde decreet van 28 april 1993 een onderscheid heeft ingevoerd tussen gemeentebeslissingen over overheidsopdrachten, naargelang de totale waarde van die opdrachten beneden of boven 10 miljoen frank (exclusief BTW) valt (zie artikel 29, 3°). Besluiten over opdrachten boven 10 miljoen frank moeten in extenso worden toegezonden aan de toezichthoudende overheid (gouverneur) voor eerste controle, terwijl die beneden dit bedrag enkel, met korte omschrijving van het onderwerp, moeten worden vermeld op een aan de gouverneur toe te zenden overzichtslijst van alle beslissingen die de gemeenteraad in dezelfde zitting heeft getroffen.

Met betrekking tot deze laatste besluiten, alsook ten aanzien van de daarbij aansluitende gunningsbesluiten, geldt dat de toezichthoudende overheid (gouverneur) het initiatief kan nemen om de integrale tekst ervan op te vragen voor grondige contro-

le. Ter zake is een belangrijke rol toebedeeld aan elk gemeenteraadslid, elke burger en eventueel ook elke eventuele gelaedeerde aannemer, die door het indienen van klachten dit opvragingsproces in werking kunnen stellen.

- De wetgeving inzake overheidsopdrachten (inclusief de omzetting van de EG-richtlijnen in intern Belgisch recht) ressorteert totnogtoe onder de exclusieve bevoegdheid van de federale wetgever (cf. artikel 6 § 1, VI, 4de lid, 1° bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen). In deze optiek is het ook, in eerste instantie, aan de federale overheid de nodige interpretatie en informatie te verstrekken over de betrokken regelgeving aan alle besturen die onder toepassing ervan vallen, waaronder trouwens naast de gemeenten ook de gewesten zelf.

Hierbij kan worden vastgesteld dat de federale overheid (namelijk de diensten van de eerste minister, diensten Kanselarij, afdeling van Overheidsopdrachten) reeds met verschillende omzendbrieven gericht aan onder meer de gemeenten en ook de gewesten, de EG-richtlijnen (en ook de omzetting ervan in verschillende koninklijke besluiten) heeft becommentarieerd en geïnstrueerd. Ter zake zijn volgende omzendbrieven te citeren : ministeriële omzendbrieven van 13 december 1990 (BS 28 december 1990), 28 oktober 1991 (BS 5 november 1991), 8 juni 1993 (BS 16 juni 1993), 30 mei 1994 (BS 3 juni 1994), enzovoort.

In deze omzendbrieven werd ook meermaals het telefoon- en faxnummer vermeld van de betrokken diensten van de eerste minister, voor het geval wie dan ook nadere informatie zou wensen.

Het is mij niet bekend of en in welke mate gemeenten van deze bijkomende informatiemogelijkheid gebruikmaken.

- Met deze vraag zal de Vlaamse volksvertegenwoordiger waarschijnlijk het optreden bedoelen van de Europese Commissie op grond van artikel 3 van de Europese rechtsbeschermingsrichtlijn 89/665/EG van 21 december 1989, waarbij de Commissie rechtstreeks bij aanbestedende besturen (bijvoorbeeld de lidstaten zelf, maar ook de gemeenten) kan tussenkomen in de loop van gunningsprocedures, met het verzoek vastgestelde schendingen van de Europese aanbestedingsregels ongedaan te maken. Hierbij moet ik stellen dat mij noch cijfermatige, noch enige andere gegevens met betrekking tot dergelijke eventuele tussenkomsten bekend zijn.

Vraag nr. 119
van 12 juni 1996
van de heer JAAK GABRIELS

Fenix-project – Referendum

Onlangs verscheen in verschillende dagbladen het bericht dat, volgens burgemeester Jozef Gabriels van Genk, over het Fenix-project geen volksraadpleging zou kunnen worden gehouden. In zijn brief van 1 april 1996 aan burgemeester Jozef Gabriels schrijft de directeur-generaal van de administratie Binnenlandse Aan-

gelegenheden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap dat, indien de gewestplanwijziging wordt goedgekeurd door de Vlaamse regering en de uitvoering van het Fenix-project mogelijk wordt, de bevoegdheid van het gemeentebestuur beperkt zal zijn tot het afleveren van de nodige bouwvergunningen. Aangezien dit tot de bevoegdheid behoort van het schepencollege en niet tot die van de gemeenteraad, kan daarover volgens de directeur-generaal geen volksraadpleging worden gehouden.

Op 26 november 1996 schrijft de gouverneur van Limburg in haar antwoord op de vraag van het college van burgemeester en schepenen van Genk dat de aanvraag voor het houden van een referendum, mits zij voldoet aan de procedurevereisten, op de agenda van de gemeenteraad moet worden ingeschreven, opdat de raad zich kan uitspreken over het al dan niet houden van de volksraadpleging. Op 3 mei bevestigt de gouverneur dit standpunt nogmaals, op vraag van het college van burgemeester en schepenen van Genk. Het voorgestelde referendum valt volgens de gouverneur binnen de aangelegenheden opgesomd in artikel 318, eerste lid, van de Nieuwe Gemeentewet. Met andere woorden, indien een aanvraag wordt ondersteund door ten minste 10 % van de gemeenteraadskiezeraars en indien aan de andere voorwaarden ter zake is voldaan (te volgen procedure), dan moet dit punt volgens artikel 324 van de Nieuwe Gemeentewet worden ingeschreven op de agenda van de gemeenteraad.

Ten slotte behoort het, volgens de directeur-generaal van het ministerie van Binnenlandse Zaken, tot de bevoegdheid van de toezichthoudende overheid om betwistingen te beslechten betreffende de Nieuwe Gemeentewet van 10 april 1995.

- Als er voldoende handtekeningen zijn en aan de rest van de procedure is voldaan, moet de aanvraag voor een referendum inzake Fenix dan door het college van burgemeester en schepenen op de agenda van de eerstvolgende gemeenteraad worden ingeschreven ?
- Wie beslecht er in geval van betwisting betreffende de interpretatie van de Nieuwe Gemeentewet ?

Antwoord

Overeenkomstig artikel 324, derde lid, van de Nieuwe Gemeentewet is het college van burgemeester en schepenen verplicht om een verzoek tot het houden van een volksraadpleging in te schrijven op de agenda van de eerstvolgende gemeenteraad. Deze verplichting tot agendering geldt niet indien het college van oordeel is dat de gemeenteraad klaarblijkelijk in generlei opzicht bevoegd is om over het verzoek te oordelen. Hetzelfde artikel van de Nieuwe Gemeentewet specificeert nog in fine dat indien hierover twijfel bestaat, de gemeenteraad beslist.

Men dient in dat verband evenwel te verduidelijken dat de bespreking in gemeenteraad slechts kan plaatsvinden nadat het college de nodige verificaties heeft gedaan nopens de ontvankelijkheid van het verzoek (met name de controle van het aantal geldige handtekeningen overeenkomstig artikel 321 NGW).

Uit wat voorafgaat kan men afleiden dat de wetgever bij de totstandkoming van de bepalingen over de gemeentelijke volksraadpleging onmiskenbaar de bedoeling had dat de gemeenteraad zich principieel zou uitspreken over het al dan niet organiseren van een raadpleging. Luidens de memorie van toelichting bij het ontwerp van wet moest deze bepaling voorkomen dat het gemeentebestuur geen of laattijdig gevolg zou geven aan ontvankelijke initiatieven die uitgaan van een voldoende aantal gemeenteraadskiezers.

Overigens doet artikel 324 NGW geen afbreuk aan het in de artikelen 86 en 97 NGW geregelde initiatiefrecht van de raadsleden bij de vaststelling van de agenda van de gemeenteraad. Ongeacht de duidelijke inhoud van artikel 324 NGW, hebben de afzonderlijke gemeenteraadsleden immers, zoals dit in andere aangelegenheden het geval is, het recht om punten aan de agenda te doen toevoegen. Indien in toepassing van artikel 97 een voorstel tijdig en regelmatig werd ingediend, moet het college van burgemeester en schepenen de agenda aanvaarden zonder zich uit te spreken over de opportuniteit van de voorlegging aan de gemeenteraad. Als algemeen beginsel moet immers worden gesteld dat de gemeenteraad meester is van zijn agenda, en dat het college ter zake enkel wordt belast met de materiële uitvoering van alle voorbereidende maatregelen die nodig zijn voor het opmaken en verspreiden van de agenda van de gemeenteraad. Dit onbetwist beginsel geldt des te meer voor eventuele verzoeken tot het houden van een gemeentelijke volksraadpleging.

Samengevat kan men stellen dat enkel de gemeenteraad bevoegd is om zich uit te spreken over het al dan niet organiseren van een gemeentelijke volksraadpleging. Artikel 318 NGW stelt duidelijk dat de raad op eigen initiatief of op verzoek van een voldoende aantal gemeenteraadskiezers kan beslissen. Volledigheidshalve kan men eraan herinneren dat het oorspronkelijke ontwerp van wet voor welbepaalde aangelegenheden de bevoegdheid van het college erkende. De bevoegdheid van het college werd echter niet behouden in de door het parlement definitief goedgekeurde wetteksten.

Indien er betwistingen bestaan over de interpretatie van de Nieuwe Gemeentewet, komt het aan de toezichthoudende overheid toe om voor de uitoefening van haar toezichtsbevoegdheden de wetten en de decreten te interpreteren. Een eventuele gemeenteraadsbeslissing tot organisatie of weigering van een gemeentelijke volksraadpleging zal dus in het kader van het algemeen administratief toezicht worden behandeld overeenkomstig hoofdstuk V van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaams Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten. Een gemeenteraadsbeslissing dienaangaande waarbij een gemeenteoverheid de wet schendt of het algemeen belang schaadt, kan derhalve zowel worden geschorst als vernietigd.

Vraag nr. 120
van 19 juni 1996
van de heer JOHNNY GOOS

OCMW-instellingen – Bevoegdheid individuele OCMW-raadsleden

Overeenkomstig artikel 36, paragraaf 1 van de wet van 7 juli 1976 betreffende de OCMW's (openbare centra voor maatschappelijk welzijn) heeft een OCMW-raadslid recht op inzage van alle stukken betreffende alle dossiers. De rechtsleer en de jurisprudentie aanvaarden naast dat inzagerecht tevens het controlerecht.

Een arrest van de Raad van State verbiedt de raadsleden om individuele inspectiebezoeken af te leggen in de instellingen beheerd door het OCMW, aangezien de raad een collegiaal orgaan is en de leden geen individuele rechten putten uit hun lidmaatschap van de raad (arrest Raad van State, nr. 12057, 4 november 1965).

Desondanks wordt het gebruik aanvaard dat de raad of het vast bureau één van zijn leden afvaardigt om bepaalde opdrachten van inspectie in de instellingen uit te voeren (Vragen en Antwoorden Senaat, BZ 1977, 20 september 1977, nr. 297).

Beide argumenten worden in sommige OCMW's nog aangegrepen om aan OCMW-raadsleden elke toegang tot de instelling te verbieden, ook wanneer de voorzitter en/of de secretaris vooraf op de hoogte werden gebracht van dit bezoek.

1. Kan aan OCMW-raadsleden het recht worden ontzegd om individueel een plaatsbezoek af te leggen met het oog op het inschatten van de werking van de instelling, mits een passieve houding wordt aangenomen, voorafgaandelijk de voorzitter en/of de secretaris van het bezoek op de hoogte worden gebracht en het bezoek de werkzaamheden van de instelling niet stoort ?
2. Mag er in dergelijke gevallen een onderscheid worden gemaakt tussen een plaatsbezoek en een inspectiebezoek ?
3. Welke maatregelen heeft de minister reeds genomen om de nieuwe heersende bestuurscultuur van openbaarheid van bestuur ook in de OCMW's ingang te doen vinden ?

Antwoord

De problematiek die de Vlaamse volksvertegenwoordiger in zijn vraag behandelt, behoort tot de bevoegdheid van de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Vraag nr. 122
van 20 juni 1996
van de heer JOS GEYSELS

Intercommunales – Presentiegeld

Het besluit van de Vlaamse regering van 6 december 1989 stelt de grenzen en toekenningsvoorwaarden vast van het presentiegeld en andere vergoedingen voor leden van bestuurs- en controleorganen van intercommunales.

Is dit besluit ook rechtsgeldig voor "intergewestelijke" intercommunales, of kunnen zij vrij het bedrag van de presentiegelden bepalen ?

Antwoord

Artikel 6 van het decreet van 1 juli 1987 betreffende de werkwijze van, de controle op en de vaststelling van het ambtsgebied van intercommunales stelt dat de algemene vergadering, binnen de perken en overeenkomstig de toekenningsvoorwaarden vastgesteld door de Vlaamse regering, het presentiegeld en de andere vergoedingen bepaalt waarop de leden van de bestuurs- en controleorganen van de intercommunale aanspraak kunnen maken.

Door het besluit van de Vlaamse regering van 6 december 1989 houdende vaststelling van de grenzen en de toekenningsvoorwaarden van het presentiegeld en de andere vergoedingen die aan de leden van de bestuurs- en controleorganen van een intercommunale kunnen worden toegekend, werd hieraan uitvoering gegeven.

In de huidige constitutionele constellatie gelden die bepalingen evenwel enkel voor de intercommunales waarvan het gehele ambtsgebied binnen de grenzen van het Vlaams Gewest valt.

Voor de regeling van de aangelegenheden die betrekking hebben op de intercommunales die de grenzen van een gewest overschrijden, moet overeenkomstig artikel 92bis, § 2, d, van de bijzondere wet tot hervorming van de instellingen, een samenwerkingsakkoord tussen de gewesten worden gesloten. Tot op heden werd daarover nog geen overeenstemming bereikt.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, GEZIN
 EN WELZIJN

Vraag nr. 200
van 11 juni 1996
van de heer GEORGES CARDOEN

Wielersport en wegbeheer – Overleg

De wielersport voor beroepsrenners Gent-Wevelgem heeft bij mij en bij vele anderen uit wiewerminnend Vlaanderen een ietwat droeve nasmaak gelaten. Ik was een van de gelukkige volgers en na amper 10 km wedstrijd plofte voor onze volgwagen Wilfried Nelissen

tegen de grond. Hij zou blijven haken zijn aan een wegafbakingspaaltje.

De jongste tijd worden door de onderscheiden wegbeheerders (gemeenten, provincies en Vlaams Gewest) om aanvaardbare redenen ingrepen gedaan die de veiligheid van de weggebruikers moeten dienen.

Vele van deze kleine infrastructuurwerken hebben echter nadelige gevolgen voor de doortocht en de organisatie van wielervedstrijden.

Er zijn ook heel wat risico's voor de renners zelf aan verbonden.

Als de beheerders van onze wegen op een dikwijls onvoldoende doordachte manier met het aanbrengen van verkeersremmende elementen blijven doorgaan, dan vrees ik dat de wielersport op termijn ten dode is opgeschreven .

1. Is hierover reeds overleg gepleegd tussen de Belgische Wielrijdersbond en de overheidsinstanties ?
2. Is met betrekking tot deze problematiek reeds enig initiatief genomen door de diensten van de minister ?
3. Wat is het beleid van de minister ter zake ?

Antwoord

Het koninklijk besluit (KB) van 21 augustus 1967 tot reglementering van de wielervedstrijden en veldritten (Belgisch Staatsblad/BS 3 oktober 1967),

- gewijzigd bij KB van 6 februari 1970 (BS 24 februari 1970),
- gewijzigd bij KB van 14 februari 1974 (BS 23 februari 1974),
- gewijzigd bij KB van 17 juni 1981 (BS 1 juli 1981),
- gewijzigd bij KB van 12 december 1984 (BS 19 januari 1984),
- gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 15 februari 1984 (BS 29 februari 1984),

regelt alle modaliteiten met betrekking tot het organiseren van wielervedstrijden, met name de voorwaarden betreffende de organisatie van wielervedstrijden, de voorwaarden betreffende de deelnemers, de voorwaarden betreffende de aansprakelijkheidsverzekering en de vergunningen.

Uit deze besluiten blijkt dat de diverse wegbeheerders (gemeenten, provincies en Vlaams Gewest), los van alle verkeersremmende initiatieven, vergunningen uitreiken voor het gebruik van de wegen voor wielervedstrijden, maar dat de *organisator* van deze wedstrijden de uiteindelijke verantwoordelijkheid draagt.

Voor vraag 1 kan worden bevestigd dat er in het kader van de opleiding van jongeren tot de wielersport (het decreet van 19 april 1995 en het besluit van 26 april 1995) contacten bestaan tussen het Bloso (Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openluchtrecreatie) en de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond (KBWB), die een van de erkende organisaties is voor opleiding van jongeren tot de wielersport. Immers, het besluit van de Vlaamse regering van 26 april 1995 stelt in artikel 10, 2° dat het parcours waarop de wielersport worden gehouden moet afgesloten zijn voor alle verkeer, over de gehele lengte een breedte moet hebben van min-

stens 5 meter en moet worden goedgekeurd door de Vlaamse minister bevoegd voor Cultuur (Blosio). De contacten die het Blosio met de KBWB onderhoudt, blijven beperkt tot de aspecten van de opleiding van jongeren tot de wielersport, vermits de KBWB tot op heden geen *erkende* Vlaamse sportfederatie is.

Wat de vragen 2 en 3 betreft, zijn het Blosio ter zake geen initiatieven bekend.

**Vraag nr. 201
van 12 juni 1996
van de heer FILIP DEWINTER**

Literaire werkbeurzen – Toekenningscriteria

Elk jaar kan een schrijver een aanvraag indienen voor een literaire werkbeurs. Hiervoor moet de aanvrager een werkplan voorleggen.

Op basis van welke criteria wordt beslist een literaire werkbeurs toe te kennen ?

Wie beslist over de toekenning en wat is de hoedanigheid van de leden van de adviescommissie ?

Welk budget is er uitgetrokken en hoe worden deze middelen verdeeld over de verschillende aanvragers ?

Antwoord

Subsidieaanvragen worden ingediend bij de administratie Cultuur, na een oproep in de pers en het persoonlijk aanschrijven van de auteurs die een aanvraag indienen in het voorbije jaar. Alle aanvragen worden aan de elf leden van de Commissie van Advies tot Bevordering van de Nederlandstalige Letterkunde in België bezorgd steeds een paar weken vóór de commissievergadering zodat de leden zich tijdig een competent oordeel kunnen vormen. De commissie adviseert de aanvragen na grondige discussie in enkele plenaire vergaderingen ; wanneer er betwisting is, wordt er gestemd en haalt de meerderheid het. Ze houdt hierbij rekening met de beschikbare middelen (17,8 miljoen frank sinds 1994).

Er zijn diverse maatstaven die worden gehanteerd bij het al dan niet toekennen van werkbeurzen aan auteurs. Als voornaamste regel geldt natuurlijk de literaire kwaliteit van het (recente) werk van de auteurs die een aanvraag indienen. Reeds zeer vlug na het debuut van een auteur, en zeker na een tweede of derde publikatie, kan men zich een beeld vormen van de artistieke waarde van dat werk. Dit gebeurt voor een deel op basis van recensies in dagbladen, weekbladen en literaire tijdschriften. Ook de naam of faam van de uitgeverij speelt een rol (gerenommeerde uitgeverij of boek in eigen beheer uitgegeven). Naast de kwaliteit is ook de kwantiteit en het werkritme van enig belang : het spreekt vanzelf dat een auteur die maar om de tien jaar een nieuw werk publiceert moeilijk jaarlijks een werkbeurs kan ontvangen. Daarnaast wordt rekening gehouden met een goed (literair) werkplan voor de (nabije) toekomst : een auteur die in het verleden zijn literaire sporen heeft verdiend, kan op basis van een realistisch en betrouwbaar werkplan het vertrouwen van de commissie krijgen en zo in aanmerking komen voor een werkbeurs.

Een ander belangrijk element is de samenstelling van de commissie zelf. De elf leden werden door de minister benoemd op basis van hun competentie, vooral met betrekking tot de kennis van de literaire wereld in Vlaanderen (en Nederland). Enkele leden komen uit de universitaire wereld (docenten Letteren & Wijsbegeerte), anderen werken als journalist bij de geschreven pers of radio en televisie. Voor deze laatste gaat het dan meestal om journalisten die verbonden zijn aan de culturele redactie en van nabij de literaire actualiteit volgen.

De Commissie tot Bevordering van de Nederlandstalige Letterkunde, opgericht bij koninklijk besluit van 12 maart 1963, is een zuivere adviescommissie ; de minister moet deze adviezen niet volgen, ook al doet hij dat in bijna alle gevallen wel. Het advies van deze Commissie Letteren is echter niet bindend, de verantwoordelijkheid blijft bij de minister bevoegd voor Cultuur. In feite is de Commissie Letteren er alleen om de minister bevoegd voor Cultuur te helpen bij zijn besluitvorming over al wat met het letterenbeleid te maken heeft. Aan alle tijdens de voorbije vijf jaar toegekende subsidies ging het advies van de Commissie Letteren vooraf. De minister heeft dus nooit een werkbeurs aan een auteur toegestaan zonder dat de Commissie Letteren over de aanvraag van de betrokken auteur een advies had geformuleerd.

De samenstelling van deze commissie wordt geregeld door het koninklijk besluit van 12 maart 1963. De Vlaamse minister bevoegd voor Cultuur benoemt de voorzitter voor zes jaar, de leden voor twee jaar. In de regel wordt het mandaat van de leden eenmaal hernieuwd. In de praktijk betekent dit dat de commissie om de twee jaar voor de helft wordt hernieuwd.

Voor de periode 1995-1996 bestaat de commissie uit :

Marcel Van Nieuwenborgh – voorzitter sinds 1 januari 1993,

Patrick Lateur – poëzie – tweede mandaat,

Marc Andries – essay & vertalingenbeleid – tweede mandaat,

Eric De Temmerman – jeugdliteratuur – tweede mandaat,

Raymond Vervliet – toneel – tweede mandaat,

Dirk Van Bastelaere – poëzie,

Rik Van Gorp – proza & vertalingenbeleid,

Ronald Soetaert – proza,

Stefan Van den Bossche – essay,

Majo De Saedeleer – jeugdliteratuur,

Eric Rinckhout – toneel.

Het mandaat van deze leden verstrijkt op 31 december 1996. Het mandaat van de zes laatstgenoemde leden kan worden hernieuwd, de vier andere dienen te worden vervangen. De voorzitter blijft benoemd tot 31 december 1998.

In 1995 werden 277 aanvragen ingediend. 80 auteurs kregen uiteindelijk een werkbeurs toegewezen gaande van drie tot acht maandeenheden, waarbij een maandeenheden staat voor 81.500 frank. De uiteindelijk uitbetaalde subsidies zijn evenwel afhankelijk van de in Nederland toegekende werkbeurzen én van het inko-

men van de betrokken auteur. In totaal werd 17.535.641 frank uitbetaald aan 76 personen.

Dit jaar waren er 227 aanvragen. 75 hiervan krijgen een werkbeurs gaande van drie tot acht maanden. Het uiteindelijk te betalen bedrag zal de 17,8 miljoen frank niet overschrijden.

Als bijlage wordt het reglement en de verantwoordingsnota voor de toekenning van de werkbeurzen 1996 toegevoegd.

(De bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)

**Vraag nr. 202
van 12 juni 1996
van de heer BART VANDENDRIESSCHE**

Woningaanpassing gehandicapten – Subsidiecoördinatie

In het kader van de reglementering inzake verbeterings- en aanpassingspremies (decreet-Paul Breyne) kunnen gehandicapte personen een premie van 25.000 tot 50.000 frank krijgen van de afdeling Financiering Huisvestingsbeleid van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm). Eerst moeten echter de geplande aanpassingswerken worden uitgevoerd.

Anderzijds kan het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) subsidies verlenen. Het Vlaams Fonds vermindert thans echter automatisch elke aanvraag voor bijkomende steun voor gehandicapten die hun woning aan hun situatie wensen aan te passen met 50.000 frank, tenzij de aanvrager kan bewijzen dat hij geen recht heeft op een premie van het departement Huisvesting.

Met andere woorden, door het noble initiatief van het decreet-Breyne ontvangt de gehandicapte in het beste geval evenveel als vroeger, maar de betalingstermijn is verlengd; de werken moeten volgens de reglementering van de afdeling Financiering Huisvestingsbeleid immers vooraf worden uitgevoerd.

1. Is de minister het eens met deze analyse? Zo ja, heeft hij reeds stappen genomen om deze anomalie weg te werken?
2. Het Vlaams Fonds kan eventueel zoals voorheen de werken onmiddellijk subsidiëren en bij het Fonds Huisvesting controleren of er voor dezelfde werken geen aanvraag was ingediend, om zo een dubbele subsidiëring te vermijden. Zijn er reeds initiatieven in die richting uitgewerkt?
3. Is er reeds een cliëntvriendelijke procedure uitgewerkt om het decreet-Breyne te honoreren?
4. Hoeveel gehandicapte personen hebben in 1994 en 1995 een premie van het VFSIPH ontvangen voor de aanpassing van hun woning, en voor welke bedragen?

Antwoord

1. Ik ben het eens met de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gemaakte analyse. Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap is voor de subsidiëring van het ombouwen van een bestaande woning, bij decretale bepaling verplicht om zich residuaire op te stellen ten opzichte van de afdeling Financiering Huisvestingsbeleid (administratie ROHM). Dit principe is in het decreet op het Vlaams Fonds ingeschreven, enerzijds om algemene maatregelen/voorzieningen maximaal ter beschikking te stellen van de gehandicapten, anderzijds om dubbele subsidiëring van hetzelfde voorwerp te vermijden. Tot op heden werden geen stappen ondernomen om het residuaire karakter van de bijdragen van het Vlaams Fonds te versoepelen.
2. Bij de terugbetaling van de kosten van bijstand tot sociale integratie dient rekening te worden gehouden met de bepalingen van artikel 6 van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds, dat bepaalt: "De tussenkomst van het Fonds wordt geweigerd of verminderd indien de persoon met een handicap op basis van andere wettelijke of reglementaire bepalingen aanspraak heeft op bijstand tot sociale integratie tot dekking van dezelfde behoefte en op grond van dezelfde handicap als in toepassing van dit decreet. De persoon met een handicap moet zijn aanspraak op de in het eerste lid bedoelde uitkeringen doen gelden."

De tenlasteneming van individuele materiële bijstand wordt geregeld door het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1992, gewijzigd bij de respectievelijke besluiten van 20 juli 1994, 21 december 1994 en 28 februari 1996 en bijlage. Het gewijzigd besluit van 31 juli 1992 stipuleert enerzijds dat het Vlaams Fonds de aanpassingswerken pas volledig kan betoelagen indien de aanvrager het bewijs levert dat hij geen aanspraak kan maken op een aanpassingspremie (decreet-Paul Breyne), en preciseert anderzijds dat de in het besluit genoemde tussenkomst door het Fonds wordt verminderd met 50.000 frank of met het werkelijk ontvangen bedrag van de aanpassingspremie (decreet-Paul Breyne).

3. Er is overleg tussen de betrokken administraties om, binnen de bestaande reglementeringen, een zo cliëntvriendelijk mogelijke procedure uit te werken voor aanvragers die zowel een beroep doen op een tussenkomst van het Vlaams Fonds als op een tussenkomst van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, administratie ROHM.
4. Op vraag 4 werd geantwoord naar aanleiding van vraag nr. 159 van 7 mei 1996 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 13 mei 1996, blz. 672).

In 1994 kregen 307 personen met een handicap, voor een totaalbedrag van 47.337.383 frank tegemoetkoming in het aanpassen van een bestaande woning en 53 personen met een handicap, voor een

totaalbedrag van 14.039.460 frank, tegemoetkoming voor de aanpassingen bij het bouwen van een nieuwe woning. In 1994 werd aan 360 gehandicapte personen voor 61.376.843 frank aanpassingswerken betaald.

In 1995 kregen 325 personen met een handicap, voor 50.808.762 frank, tegemoetkoming in het aanpassen van een bestaande woning en 70 personen met een handicap, voor een totaalbedrag van 18.337.753 frank, tegemoetkoming voor de aanpassingen bij het bouwen van een nieuwe woning. In 1995 werd aan 395 gehandicapte personen voor 69.146.515 frank aanpassingswerken betaald.

Vraag nr. 203
van 12 juni 1996
van de heer JOACHIM COENS

Jeugdclubcircuit niet-commerciële muziek – Subsidies

Onlangs werd een delegatie van zeven Vlaamse jeugdclubs (jeugdclub Cactus uit Brugge, De Kreun uit Kortrijk, De Media uit Eeklo, Democracy uit Gent, Lintfabriek uit Kontich, Nijdrop uit Opwijk en De Vaartkapoen uit Brussel) op het kabinet van de minister ontvangen om hun dossier te overhandigen met betrekking tot hun gezamenlijke subsidiëringaanvraag.

De zeven genoemde clubs ontvangen nu reeds een (zij het bescheiden) overheidstoelage. Vijf van deze zeven initiatieven zijn officieel erkende jeugdhuizen, terwijl Cactus erkend is als regionaal jeugdcentrum en De Vaartkapoen het statuut heeft van een gemeenschapscentrum.

Deze clubs hebben echter als gemeenschappelijk kenmerk dat ze alle zeer geregeld concerten organiseren met niet-commerciële muziek. Zij nemen dan ook een aparte plaats in binnen het Vlaamse culturele-organisatieveld. Door de specifieke aard en de concrete inhoudelijke invulling van hun programmering profileren ze zich naast en complementair ten aanzien van de kunstcentra en culturele centra. Mede als gevolg van de diversiteit in hun programmering en hun gerichtheid op een ruim publiek, dat niet precies territoriaal en/of naar leeftijd kan worden gedefinieerd, overstijgen deze clubs het lokale en regionale niveau.

De vraag kan worden gesteld in hoeverre dergelijke centra als dusdanig nog onder de bestaande subsidiëringreglementering van de afdeling Jeugdwerk te vatten zijn. Zijzelf zien twee mogelijke oplossingen om nationaal te worden erkend en gesubsidieerd: als vijfde luik worden opgenomen in de sector Podiumkunsten, of specifiek worden erkend als muziekcentrum door de afdeling Muziek van de administratie Kunst.

Wat is de reactie van de minister op hun aanvraag en voorstellen?

Zijn er maatregelen getroffen om de subsidieproblemen van die jeugdclubs te verhelpen?

Antwoord

De problematiek van de zeven Vlaamse jeugdclubs, die zich verbonden hebben in een zogenaamd clubcircuit, is

mij bekend. Zij werden inderdaad op mijn kabinet ontvangen, waar zij de gelegenheid hadden om hun vragen en wensen m.b.t. de organisatie van concerten van niet-commerciële muziek voor te leggen.

Hun concreet voorstel is inderdaad de realisatie van een apart decreet, waarmee een personeelsstructuur en werkmiddelen zouden kunnen worden gegarandeerd. Hun voorstellen worden door mijn administratie onderzocht, maar lijken mij door de omvang ervan momenteel niet haalbaar te zijn.

Intussen wil ik wel de mogelijkheid onderzoeken om hun actuele werking te versterken door de mogelijkheid te openen voor de aanvraag van een projectmatige ondersteuning. Deze mogelijkheid wordt ook opgenomen in de beleidsbrief Muziek, die ik eerstdaags aan de Vlaamse regering zal voorleggen en die vervolgens bij het Vlaams Parlement zal worden ingediend. In opvolging daarvan heb ik bij de nieuwe initiatieven voor de begroting 1997 een voorstel ingediend voor specifieke kredieten voor de ondersteuning van concertreeksen in het niet-commerciële pop- en rockcircuit.

Vraag nr. 204
van 12 juni 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Biënnale van Venetië – Communautair dispuut

Volgens La Libre Belgique van zaterdag 25 mei en Le Soir van 28 mei laatstleden is minister Jean-Pierre Grafé van de Franse Gemeenschap geschokt omdat de minister afgesloten akkoorden niet zou respecteren en de communautaire vrede in gevaar zou brengen door toch aanwezig te willen zijn op de Biënnale van Venetië, terwijl dit jaar de Franse Gemeenschap de inzendingen dient te verzorgen. Minister Grafé zou de commissaris van de Biënnale, de Belgische minister van Buitenlandse Zaken en Vlaams minister-president Luc Van den Brande aangeschreven hebben met het verzoek verantwoording af te leggen.

Is er inderdaad sprake van een inbreuk op de communautaire vrede in deze zaak?

Hoe zit de vork in de steel?

Neemt Vlaanderen, zoals de heer Grafé vreest, de "Belgische" zetel in ten nadele van de Franse Gemeenschap?

Antwoord

Het Belgische paviljoen op de Biënnale van Venetië werd door de federale overheid in 1994 in onverdeeldheid overgedragen aan de Vlaamse en de Franse Gemeenschap. Voor het gebruik van het paviljoen geldt een beurtrol tussen de twee gemeenschappen. Volgens dit beurtsysteem komt het gebruik van het paviljoen nu aan de Franse Gemeenschap toe, vermits de Vlaamse Gemeenschap in 1991 aan de laatste architectuurbiënnale deelnam. Over het alternerend gebruik van het paviljoen is er geen enkele discussie.

Over de eventuele aanwezigheid van een van de gemeenschappen buiten het paviljoen bestaan geen

afspraken. Dit behoort dus tot het uitsluitende initiatiefrecht van de betrokken gemeenschap.

De Biënnale van Venetië vormt, naast het vijfjaarlijkse Documenta in Kassel, het belangrijkste Europese forum voor hedendaagse beeldende kunstenaars. De Vlaamse regering hecht veel belang aan de internationale uitwisseling en samenwerking binnen de kunstensector. Ze wil interessante mogelijkheden maximaal benutten om Vlaanderen mondiaal te profileren. De Vlaamse Gemeenschap tracht dan ook bij elke Biënnale in Venetië vertegenwoordigd te zijn. Zo werd in 1990 het Palazzo Sagredo afgehuurd terwijl de Franse Gemeenschap het paviljoen gebruikte, en werd in 1993 en 1995 een gezamenlijke Vlaams-Nederlandse presentatie gebracht in het klooster San Francesco della Vigna.

Voor de Architectuurbiënnale die van september tot november van dit jaar loopt, was het de bedoeling om een verplaatsbare constructie van de befaamde Vlaamse architect Stéphane Beel naar Venetië te brengen. In deze constructie zou recente kwaliteitsvolle architectuur uit Vlaanderen worden getoond. Als locatie werd de open ruimte tussen het Belgische en Nederlandse paviljoen voorgesteld. In 1995 kon het Groothertogdom Luxemburg van deze open ruimte gebruik maken.

Aan de organisatoren van de Biënnale en aan de stad Venetië werd de toelating gevraagd om dit project te realiseren. Door de Franse Gemeenschap werd hiertoe officieel protest aangetekend bij de organisatoren, met de bedoeling de Vlaamse aanwezigheid te verhinderen. Op basis daarvan besliste de directie van de Biënnale om het project van de Vlaamse Gemeenschap niet in aanmerking te nemen.

Minister Picqué, bevoegd voor het cultuurbeleid binnen de Franse Gemeenschap, werd door mij van onze plannen op de hoogte gebracht. Volgens zijn antwoord negeert ons voorstel het principe van de afgesproken beurtrol. De voorgestelde formule zou verwarring scheppen, zowel bij de organisatoren als bij het publiek.

In een schrijven aan Vlaams minister-president Luc Van den Brande deelt minister Grafé volledig de zienswijze van zijn collega Picqué. Hij vindt dat de Vlaamse Gemeenschap geen toegang mag krijgen tot de tentoonstellingstuin (de Giardini).

Het spreekt vanzelf dat ik de meningen van de ministers Picqué en Grafé niet deel. Het protest van de Franse Gemeenschap tegen dit artistiek kwaliteitsvol project stemt tot nadenken. De houding van de Franse Gemeenschap druist in tegen het goede nabuurschap dat we nastreven in Venetië.

De dynamiek van de staatshervorming brengt immers mee dat Vlaanderen en de Franse gemeenschap zich als autonome entiteiten naast mekaar – en dus niet tegen mekaar – kunnen voorstellen op het internationale forum. Het is in deze geest dat de samenwerking voor het gemeenschappelijke gebruik van het paviljoen dient te verlopen.

Mijn diensten hebben ondertussen alle mogelijkheden onderzocht om alsnog op een andere locatie in Venetië onze tentoonstelling te kunnen tonen. Tot nu toe werd geen andere locatie gevonden. De voorbereidingstijd is wellicht te krap. Daarenboven mag de relevantie van

een presentatie buiten het officiële Biënnale-programma in vraag worden gesteld. Niettemin zal de Vlaamse Gemeenschap aanwezig zijn op de Biënnale door het Jaarboek Architectuur Vlaanderen te promoten tijdens de openingsdagen in september en via Internet. Het jaarboek zal ook ter beschikking zijn in de boekhandel van de Biënnale, die zich schuin tegenover ons paviljoen in de Giardini bevindt.

**Vraag nr. 205
van 13 juni 1996
van de heer JACKY MAES**

Zeemanshuis Godtschalk Oostende – Goedkeuring uitbreiding

Het zeemanshuis Godtschalk in Oostende is de enige instelling voor bejaarden die onder rechtstreekse voogdij van de federale overheid (ministerie van Volksgezondheid) valt. Minister Colla heeft geld vrijgemaakt voor aanpassingswerken. Voor de uitbreiding van de capaciteit werd een vraag gericht naar de Vlaamse overheid. Onlangs meldde de pers dat de minister een ministerieel besluit heeft getekend waardoor het zeemanshuis mag uitbreiden met dertig woonegelegenheden. Hierdoor zou de maximale capaciteit tachtig wooneenheden bedragen. Na contact met de directie blijkt echter dat deze uitbreiding nog niet werd goedgekeurd.

1. Heeft de minister reeds beslist om de federale minister, die de middelen ter beschikking stelt, te volgen en aldus de uitbreiding met dertig bedden tot een maximale capaciteit van tachtig wooneenheden goed te keuren ?
2. Zo ja, wanneer wordt dit ministerieel besluit ondertekend ?

Antwoord

Met betrekking tot het rusthuis Zeemanshuis Godtschalk, Dr. E. Moureauxlaan 322 in Oostende, werd op 7 november 1995 een aanvraag bij de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn ingediend voor een voorafgaande vergunning voor uitbreiding met dertig woonegelegenheden voor verzorgingsbehoevende bejaarden.

Overeenkomstig artikels 1 en 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 10 juli 1985 tot vaststelling van de regels voor het verlenen van de voorafgaande vergunning bedoeld in artikel 10 van de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden, gecoördineerd op 18 december 1991, gewijzigd bij besluiten van de Vlaamse regering van 17 april 1991 en 27 april 1994, werden op 13 december 1995 en 19 februari 1996 de ontbrekende documenten door de administratie opgevraagd.

Op 3 maart 1996 en 7 mei 1996 werd het dossier vervolledigd met de ontbrekende stukken en inlichtingen.

1. Deze aanvraag dient te worden getoetst aan de bepalingen vervat in het besluit van de Vlaamse regering van 10 juli 1985 houdende vaststelling van het programma voor dienstencentra, woningen voor bejaarden, serviceflatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening, rusthuizen en dagverzorgingscentra, gewijzigd bij besluiten van de Vlaamse rege-

ring van 19 december 1990 en 17 april 1991, en de omzendbrief 1/95 van 12 juni 1995 met betrekking tot de evaluatiecriteria inzake het verlenen van voorafgaande vergunningen voor ouderenvoorzieningen.

De aanvraag wordt momenteel dan ook onderzocht door de bevoegde diensten van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn.

Als uit dit onderzoek blijkt dat de aanvraag aan het wettelijk kader voldoet, zal ik overgaan tot het verlenen van een voorafgaande vergunning.

2. Het betrokken ministerieel besluit zal pas kunnen worden ondertekend na afronding van het administratief onderzoek dienaangaande.

Vraag nr. 206
van 17 juni 1996
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Nederlands in het bedrijfsleven – Code

Het gebruik van het Engels neemt erge vormen aan. Overdaad schaadt, en dit is letterlijk te nemen. De maatschappelijke aanvaardbaarheid van het Engelse woordgebruik wordt niet bepaald door Van Dale, gelukkig maar. Ondertussen worden we geplaagd met operation managers, supervisors, application analysts en sales executives. Wie stelt dat dit een onafwendbare evolutie is, moet beseffen dat destijds door ABN-acties (Algemeen Beschaafd Nederlands) "corners" en "penalty's" werden vervangen door hoekschoppen en strafschoppen.

Reeds enige tijd pleit oud-voorzitter van het VEV (Vlaams Economisch Verbond) Bob Stouthuyzen voor een code inzake Nederlands in het bedrijfsleven, die zou worden uitgewerkt door een samenwerking van werkgevers- en werknemersorganisaties, de publiciteitssector en de beroepsverenigingen voor journalisten van dagbladen en tijdschriften. Daarbij werd gesuggereerd dat een dergelijke code beter is dan wetgeving, waarvoor ondernemers allergisch zijn en waarvan de afdwingbaarheid problemen zou doen rijzen.

Met de code waarvan sprake staat men echter nog nergens. Heeft de minister van Cultuur, die bevoegd is voor het gebruik van talen volgens artikel 129 § 1 van de Grondwet, ter zake reeds initiatieven genomen? Op welke wijze is de minister bezig met deze inderdaad zeer weerbarstige problematiek?

Antwoord

1. Het gebruik van de talen in sociale betrekkingen is een permanente zorg van de Vlaamse regering. Zij zal elk initiatief steunen dat ertoe bijdraagt de van toepassing zijnde wetgeving te respecteren.
2. Ingevolge de afgesproken taakverdeling inzake het gebruik van de talen zoals vervat in de mededeling van de Vlaamse regering (VE 92/1006/DOC Med.

05), wordt het gebruik van de talen in sociale betrekkingen, met betrekking tot eventuele klachten, opgevolgd door de afdeling Inspectie Werkgelegenheid van het departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw.

Artikel 10 van het ministerieel besluit van 15 juni 1995 (Belgisch Staatsblad van 15 juli 1995) wijst de ambtenaren aan van de afdeling Inspectie Werkgelegenheid die toezicht op de bepalingen moeten houden.

De Vlaamse regering heeft, zowel aan de ambtenaren die de dossiers behandelen als aan de ambtenaren die de controle uitoefenen, opgedragen de wetgeving op het taalgebruik terdege in het onderzoek te betrekken.

3. De wetgeving en het toezicht erop is een zeer belangrijke factor. Het daadwerkelijke engagement van de diverse sociaal-economische actoren is een noodzakelijke aanvulling.

In diverse adviezen en aanbevelingen, zo onder meer in haar aanbeveling van 20 oktober 1993, drukte de SERV (Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen) haar ongerustheid uit over het gebruik van andere talen binnen het bedrijfsleven. De sociale gesprekspartners verbonden zich ertoe zich in te zetten om de bedrijfswereld te overtuigen van het nut en de noodzaak om de geldende regelgeving na te leven.

In het "Standpunt in verband met het taalgebruik in het bedrijfsleven" dat de SERV op 19 december 1995 formuleerde, herhalen de sociale gesprekspartners de eerder geformuleerde bekommernis en engageren ze zich om de bedrijfswereld te sensibiliseren inzake het taalgebruik.

4. De Vlaamse regering reageert positief op het standpunt ingenomen door de SERV en op de sensibiliseringsinitiatieven met betrekking tot het respecteren van de bepalingen inzake het gebruik van de talen en het gebruik van het Nederlands in het bedrijfsleven.

Niets weerhoudt de sociale gesprekspartners ervan om voorstellen te formuleren die in een code kunnen worden vastgelegd.

Vanuit concreet oogpunt lijkt het mij belangrijk dat ik als minister van Cultuur in de eerste plaats het goede voorbeeld geef. Naar aanleiding van de bekendmaking in het Staatsblad van de openstaande betrekkingen voor de Vlopera, heb ik alle te bevoegde functies in het Nederlands omschreven.

Daarnaast zal ik de administratie Werkgelegenheid de opdracht geven een overzichtelijke informatiebrochure op te stellen ten behoeve van de werknemers, in verband met het taalgebruik in de sociale betrekkingen.

Vraag nr. 207**van 19 juni 1996****van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN***Gemeentelijke raden voor cultuurbeleid – Herbevestiging*

Bij het aantreden van een nieuw gemeentebestuur moeten de culturele raden opnieuw worden erkend door de gemeenteraad. Bij mijn weten heeft een aantal gemeenten dit nog niet gedaan.

1. Welke gemeenten waren op 1 januari 1996 nog niet in orde met de herbevestiging ?
2. Welke rechtsgevolgen heeft dit voor de beslissingen en adviezen die in deze periode werden genomen door een culturele raad die niet officieel werd herbevestigd ?

Welke rechtsgevolgen heeft dit voor de beslissingen die gemeenten hebben genomen met betrekking tot de culturele materies gebaseerd op een advies van een niet-herbevestigde culturele raad ?

Antwoord

Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een lijst van de gemeentebesturen die thans over een erkende raad (of over erkende raden) voor cultuurbeleid beschikken. De herbevestiging van de betrokken raden voor cultuurbeleid werd niet op een systematische en eenduidige wijze aan de Vlaamse Gemeenschap meegedeeld. Dit betekent evenwel niet dat de gemeentebesturen de bestaande raden niet officieel zouden hebben herbevestigd.

Ik wens erop te wijzen dat ik als minister bevoegd voor Cultuur enkel een specifiek toezicht uitoefen op de oprichting en erkenning van de raden voor cultuurbeleid. Het administratief toezicht op de rechtsgeldigheid van enerzijds beslissingen en adviezen van raden voor cultuurbeleid die niet officieel zijn herbevestigd, en anderzijds beslissingen van gemeentebesturen die genomen worden op basis van adviezen uitgebracht door niet-herbevestigde raden voor cultuurbeleid, kunnen het voorwerp uitmaken van een bezwaar dat door de belanghebbende partijen wordt ingediend bij de toezichthoudende overheden, namelijk de gouverneur en de bestendige deputatie van de provincie waarin deze gemeentebesturen gevestigd zijn en het Vlaams Gewest.

Ten slotte wens ik erop te wijzen dat een aantal gemeentebesturen, in strijd met de cultuurpactwet van 16 juli 1973 en met het decreet van 24 juli 1991 houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid, nog steeds niet is overgegaan tot de oprichting en erkenning van adviesra(a)d(en) voor cultuurbeleid. In dit geval kan de Vlaamse regering, in uitvoering van artikel 3 van het betrokken decreet, na twee schriftelijke verwittigingen in de plaats treden van de betrokken gemeenteraden. Deze procedure werd opgestart en een eerste verwittiging werd verstuurd op 30 juli 1993.

(De bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)

Vraag nr. 208**van 20 juni 1996****van de heer ARNOLD VAN APEREN***Mentaal gehandicapten – Financiering professionele-integratieprojecten*

Sinds enkele jaren wordt een aantal projecten tot professionele integratie van personen met een mentale handicap gefinancierd via het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) enerzijds en het Europees Sociaal Fonds (ESF) anderzijds. Deze projecten kwamen zeer duidelijk tegemoet aan het oorspronkelijk gestelde doel : er was een goede doorstroming naar het normale economische circuit, er was een goed trajectplan opgesteld, er was een goede relatie met de VDAB (Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding) en dergelijke meer.

Sinds kort blijkt echter dat ook deze projecten niet langer meer zullen kunnen rekenen op de steun van het Europees Sociaal Fonds.

1. Bestaat er een mogelijkheid om alsnog subsidies van het Europees Sociaal Fonds te verwerven voor deze projecten ?
2. Zo neen, bestaat binnen de Vlaamse regering de bereidheid om deze projecten te financieren ? Zijn hiervoor middelen uitgetrokken op de begroting van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap ?
3. Worden hiervoor ook middelen ingezet vanuit het departement Werkgelegenheid ?

Antwoord

1. Initiatieven die beantwoorden aan de ESF-criteria in het doelstelling 3-programmaluik kunnen steeds een beroep doen op financiering door het Europees Sociaal Fonds. De sterk verbeterde informatiedoorstroming in Vlaanderen inzake deze projectformule heeft de laatste twee jaar een grote toevloed van projectaanvragen veroorzaakt. Teneinde de beschikbare middelen optimaal te benutten binnen de doelstellingen van het operationele programma, is een grondige evaluatie van de ingediende projecten onontbeerlijk. Projecten die niet aan alle criteria beantwoorden, of die niet prioritair worden bevonden, kunnen daarbij uit de boot vallen.
2. De door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap erkende en gesubsidieerde voorzieningen kunnen een gedeelte van de hun toegekende overheidsmiddelen aanwenden als cofinanciering voor projecten waarvoor de promotoren ESF-steun vragen. De ESF-projecten op zich worden daarentegen niet beschouwd als structureel door de Vlaamse Gemeenschap te financieren projecten. Bij het wegvallen van de ESF-betoeuwing, kan de Vlaamse regering niet instaan voor de integrale kosten van een voortzetting van de projecten. Voor die projecten waarvoor de steun van het ESF is weggefallen, worden er geen specifieke middelen uitgetrokken op de begroting van het Vlaams Fonds.

3. Het departement Werkgelegenheid behoort tot de bevoegdheid van mijn collega Theo Kelchtermans.

Vraag nr. 209
van 20 juni 1996
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Taalgebruik – Scheldeloodsen

Graag zou ik van de minister vernemen of er nog moeilijkheden bestaan in verband met het taalgebruik door de loodsen op de Schelde. Veiligheidsredenen worden wel eens meer als argument aangehaald om daar het gebruik van het Engels te bepleiten. Zo gaven veiligheidsoverwegingen de Nederlandse Onderzoeksraad voor de Zeevaart enige tijd geleden de aanleiding om te pleiten voor het verplicht gebruik van het Engels. Dit werd weliswaar van Vlaamse zijde vrijwel onmiddellijk gecontesteerd. Het lijdt geen twijfel dat ter zake de vigerende taalwetgeving van toepassing is.

1. Bestaan er vandaag nog onregelmatigheden en hoe worden die vastgesteld ?
2. Welk gevolg wordt er gegeven aan eventuele betwistingen als gevolg van hetzij grensoverschrijdende gesprekken, hetzij problemen tussen de kapitein en het coördinatiecentrum aan wal ?

Antwoord

1. Alle procedures, evenals het taalgebruik, worden gehanteerd in Nederland (Directoraat-generaal voor Scheepvaart en Maritieme Zaken – DGSM) en België (administratie Waterwegen en Zeewezen – AWZ).

Zowel het gebruik van het Nederlands als van het Engels heeft voor- en nadelen. De moeilijkheid is dat de opgelegde taal niet beperkt is tot gebruik door Nederlanders en Belgen. Uit veiligheidsoverwegingen is het enerzijds wenselijk, zonet noodzakelijk, dat alle zeevarenden, waarvan de meesten Nederlands-onkundig zijn, alle gevoerde radiogesprekken continu kunnen volgen. Dit geldt zowel voor vaartuigen met als zonder loods.

Anderzijds is het inderdaad zo dat niet alle zeevarenden vlot met de Engelse taal omspringen. Tot nu toe is dit laatste argument van doorslaggevende aard geweest om voor het Nederlands te kiezen. Hieruit blijkt dat het zeker niet in de bedoeling ligt een loopje te nemen met de Belgische taalwetten. Deze wetgeving is echter niet van toepassing op de internationale scheepvaart in de Nederlandse territoriale wateren.

Zoals bekend is het grootste gedeelte van de Westerschelde inderdaad Nederlands territorium. In dit verband weze vermeld dat naar aanleiding van zware aanvaringen op de rede van Vlissingen, de gezaghebbende Nederlandse Raad van de Scheepvaart reeds vele malen het DGSM dringend heeft geadviseerd het gebruik van de Engelse taal te verplichten.

Wegens zijn complexiteit maakt dit probleem sinds meerdere jaren het voorwerp uit van overleg tussen het DGSM en de AWZ.

2. Ik ben niet op de hoogte van betwistingen als gevolg van hetzij grensoverschrijdende gesprekken, hetzij problemen tussen de kapitein en het coördinatiecentrum aan wal. Het is trouwens de permanente opdracht van de personeelsleden van het Zeewezen om de veiligheid van de scheepvaart steeds te laten primeren en zodoende eventuele betwistingen te voorkomen.

Vraag nr. 210
van 20 juni 1996
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Taalgebruik – Brutrends

Het behoort tot de bevoegdheid van de minister om de federale Belgische instellingen te verzoeken in Vlaanderen het Nederlands te gebruiken.

Het geïllustreerde tijdschrift Brutrends, een uitgave van de Regie der Luchtwegen, wordt uitsluitend in het Engels verspreid. Dit is in strijd met de vigerende taalwetgeving. Zelfs indien men zou beweren dat dergelijke mededelingen uitsluitend voor het buitenland zijn bestemd, quod non, dan nog lijkt een uitsluitend Engelstalige publikatie strijdig met de taalwetten. "Brussels Airport" kan overigens enige welwillendheid vanuit Vlaanderen best gebruiken.

Heeft de minister ter zake reeds enig initiatief genomen ? Zo ja, welk gevolg werd eraan gegeven ?

Antwoord

De Nationale Maatschappij der Luchtwegen (NMLW), de vroegere Regie der Luchtwegen, is in de terminologie van de gecoördineerde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken van 18 juli 1966 (verder afgekort als SWT) een centrale dienst waarvan de werkkring het hele land bestrijkt. Deze visie wordt bevestigd in verschillende arresten van de Raad van State (zie onder andere arrestnr. 15699 van 5 februari 1973 en arrestnr. 18575 van 23 november 1977).

Op grond van artikel 40 van de SWT worden de berichten en mededelingen die centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en het Frans gesteld.

Volgens de Vaste Commissie voor Taaltoezicht is het evenwel mogelijk dat bij publikaties die bestemd zijn voor het buitenland een vertaling wordt gevoegd, maar het moet steeds duidelijk blijven dat België een tweetalig land is.

Daarnaast kan worden verwezen naar artikel 11, § 3 van de SWT dat bepaalt dat de gemeentebesturen van de toeristische centra mogen beslissen om berichten en mededelingen die voor de toeristen bestemd zijn, in ten minste drie talen te stellen. Volgens de Vaste Commissie voor Taaltoezicht mogen ook andere dan plaatselijke diensten naar analogie van artikel 11, § 3 deze beslissing nemen. De Vaste Commissie voor Taaltoezicht moet van dit voornemen vooraf worden ingelicht

en haar toestemming geven (zie advies 26.126 van 13 januari 1995).

Hoe dan ook is de verspreiding van een eentalig Engels tijdschrift strijdig met de taalwetgeving. Ik zal dan ook mijn collega in de federale regering die het toezicht op de NMLW uitoefent hiervan op de hoogte brengen en hem vragen deze situatie recht te trekken.

Vraag nr. 211
van 20 juni 1996
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Taalzuivering – Initiatieven

Hierbij bezorg ik de minister, die bevoegd is voor het taalgebruik, drie meningen die mijns inziens niet in overeenstemming zijn met de prioriteit van de officiële talen in België en meer bepaald de prioriteit van het Nederlands in Vlaanderen.

De NMBS stelt, in verband met de benaming Go-Pass, dat zij "in een communautair land als België verplicht is naar benamingen te zoeken die op taalgebied neutraal zijn".

Wat de benaming Twin-abonnement betreft, stelt De Lijn dat termen als twin, shoe, goal, enzovoort, ondertussen goed zijn ingeburgerd, ondanks hun Engelse oorsprong.

Belgacom zegt, in antwoord op een klacht, dat de taalwetgeving oplegt iemand in de taal van zijn keuze te antwoorden, maar vervolgt: "De wet specificeert echter niets over de woordenschat zelf, wel over het gebruik van woorden ontleend aan andere talen". Dit betekent dat men Nederlandse zinnen kan vormen met bijna uitsluitend vreemde woorden.

1. Heeft de minister er reeds bij de betrokken federale instellingen op aangedrongen om de taalwetgeving in Vlaanderen te respecteren? De geciteerde antwoorden getuigen van een houding waarbij men zich nauwelijks houdt aan de letter van de wet en alleszins een grote drang aan de dag legt om zich eraan te onttrekken.
2. Heeft de minister reeds initiatieven uitgewerkt met het oog op een beleid van taalzuivering, dat wat mij betreft veeleer schoonkuis dan droogkuis mag zijn?
3. Welke initiatieven zijn er reeds genomen in de aangegeven richting?

Antwoord

1. Wanneer federale en zelfs Vlaamse openbare bedrijven zich op het zuiver commerciële pad begeven, is de neiging om de terminologie van de private bedrijven over te nemen zeer groot. Nieuwe projecten en de promotie ervan krijgen een Engelstalig tintje omdat dit beter zou appeleren aan hun doelpubliek, namelijk de jeugd en de jongvolwassenen. Het fenomeen van de Engelstalige termen vindt zijn kern in het effectiviteitsdenken van de vrije-markteconomie.

2. Uiteraard hebben overheidsinstellingen een voorbeeldfunctie en dienen zij zich te houden aan de taalwetgeving. Naar mijn mening kan gebieden en verbieden het boven aangegeven probleem niet fundamenteel oplossen. Er moet voor worden gezorgd dat er geen voedingsbodem voor Engelstalige termen is bij het doelpubliek. Hier ligt een belangrijke verantwoordelijkheid en taak bij het onderwijs in al zijn geledingen. Nederlandstalige equivalenten voor Engelstalige termen dienen vanzelfsprekend te worden gebruikt en ingeburgerd. Ik zal mijn collega Luc Van den Bossche, Vlaams minister bevoegd voor Onderwijs, hierover aanspreken.
3. Het gebruik van klaar en duidelijk Nederlands is bij de Vlaamse openbare diensten als een onderdeel van klantvriendelijkheid en kwaliteitsvol werk, steeds een voortdurend aandachtspunt. Ik geloof nog steeds dat het geven van goede voorbeelden aan het Vlaamse publiek een goede opvoedingsmethode is om Engelstalige terminologie te marginaliseren.

Vraag nr. 212
van 20 juni 1996
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Taalzuivering – Socio-culturele sector

Het gebruik van de talen is vrij. Toch hoeft het niet als een enge taalopvatting te worden afgedaan indien de socio-culturele sector (in de ruimste betekenis van het woord) enkele voorwaarden in verband met zijn taalgebruik zou willen aanvaarden. Zeer velen uit deze sector worden immers structureel of eenmalig gesubsidieerd.

Men hoeft het laatste Engelse woord niet te bannen om bijvoorbeeld de Responsible Young Drivers of de Flanders European Christmas Horse Show erop te wijzen dat "trop" te veel is! Een absoluut taalpurisme is ongewenst, maar evenzeer ongewenst is de taalonverschilligheid van wie Nederlandstalige zinnen vormt met vreemde woorden.

Welke initiatieven heeft de minister in deze aangelegenheid reeds genomen?

Antwoord

Samen met de mondialisering van de vrije-markteconomie komen er in de sector Cultuur eveneens multiculturele initiatieven tot stand. Dit verschijnsel verdient een positieve benadering, in de zin dat het Vlaamse eigene niet verarmt maar verrijkt door nieuwe impulsen. Het betekent ook dat Vlaamse kunstenaars, in de film en de media, de podiumkunsten, de beeldende kunsten, de muziek en de letteren, nu internationaal aanwezig zijn.

Het moge duidelijk zijn dat de twee voorbeelden die de Vlaamse volksvertegenwoordiger opsomt, bij mijn weten geen gesubsidieerde initiatieven zijn die betrekking hebben op de socio-culturele sector, zelfs niet in algemene zin.

Dit belet niet dat ik het beleid van mijn voorganger Hugo Weckx, die op elke inbreuk tegen de taalwetgeving door een socio-culturele instantie – zeker indien

er subsidies mee gemoeid zijn – reageerde, kortdaat wens voort te zetten.

Vraag nr. 214
van 21 juni 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Stichting Vlaams Erfgoed – Werkingsmiddelen uit nalatenschappen

Zoals de minister het zelf heeft kunnen horen tijdens de eerste ledendag van de Stichting Vlaams Erfgoed (SVE) in Oostende, valt er voor deze nieuwe vereniging nog heel wat te doen eer er een vergelijking zal kunnen worden gemaakt met bijvoorbeeld de honderdjarige National Trust in Engeland. Deze laatste haalt bijvoorbeeld heel wat werkingsmiddelen uit nalatenschappen van privé-personen. In Vlaanderen blijkt dit een moeilijke aangelegenheid te zijn, in het licht van de geldende wetgeving op registratie- en successierechten, die erg hoog liggen.

Het zou derhalve aangewezen zijn dat een stichting als de SVE, die begaan is met het behoud en het herstel van ons historisch patrimonium, zou worden ontheven van registratie- en successierechten. Helaas is dit een federale bevoegdheid, maar de SVE rekent blijkbaar op de minister om deze zaak op federaal niveau aan te kaarten.

Graag vernam ik of de minister reeds op de uitdrukkelijke vraag van de SVE is ingegaan en ter zake reeds overleg heeft gepleegd met de federale regering.

Antwoord

Ik volg de werking van de Stichting Vlaams Erfgoed met veel interesse. Ik ben ervan overtuigd dat deze stichting zich in de toekomst verder zal ontwikkelen naar buitenlandse voorbeelden. De Stichting Vlaams Erfgoed is nog jong, werd opgericht in 1994 en startte pas met een ledenbeweging in 1995. Er is voor haar een belangrijke rol weggelegd in het beheer en de ontsluiting van monumenten, het betrekken van privé-initiatief en de sensibilisering van een breed publiek voor de monumentenzorg.

De vraag om de Stichting Vlaams Erfgoed te ontlasten van registratie- en successierechten wanneer zij een nalatenschap zou geschonken krijgen, vind ik interessant en laat ik nader onderzoeken. Deze materie behoort evenwel tot de federale bevoegdheid.

Niettemin zal ik na het afronden van het onderzoek aan de Vlaamse regering voorstellen om deze en eventueel andere fiscale aangelegenheden met betrekking tot het erfgoed op de agenda te plaatsen van het overlegcomité met de federale regering.

Vraag nr. 215
van 21 juni 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Bibliotheek Linkebeek – Heropening

De gemeentelijke bibliotheek van Linkebeek is al enige tijd gesloten sinds het ontslag van de bibliothecaris.

1. Werd er reeds een oplossing gevonden om de bibliotheek opnieuw te openen ?

Wanneer zal er een nieuwe bibliothecaris worden aangesteld ?

2. Welke maatregelen zijn er uitgewerkt om de bibliotheek te moderniseren ?

Worden er hiervoor subsidies vrijgemaakt vanuit het Vlaams Gewest ?

3. De gemeente Linkebeek streeft naar 82 % Franstalige boeken en 18 % Nederlandstalige. De financiering hiervan zou gebeuren met geld afkomstig van de provincie Vlaams-Brabant.

Wat is de reactie ter zake van de minister ?

Antwoord

Linkebeek is een van de 30 gemeenten binnen het Vlaams Gewest die nog niet beschikken over een erkende decreetbibliotheek. Er is bepaald dat uiterlijk op 1 januari 1997 alle gemeenten van het Vlaams Gewest zich ter zake in regel moeten hebben gesteld. Momenteel heb ik dan ook niet de bevoegdheid om hier eventueel onmiddellijk in te grijpen.

De problematische situatie in de faciliteitengemeenten is mij voldoende bekend, maar het spreekt vanzelf dat naar de toekomst toe ook de gemeente Linkebeek de bepalingen van het bibliotheekdecreet zal moeten naleven. Indien zou blijken dat hiertoe onvoldoende bereidheid is, zal ik niet nalaten om de nodige maatregelen te treffen.

ANNE VAN ASBROECK

VLAAMS MINISTER VAN BRUSSELSE
 AANGELEGENHEDEN EN GELIJKE
 KANSENBELEID

Vraag nr. 33
van 17 juni 1996
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Dienst Gelijke Kansen in Vlaanderen – Doelstellingen

Ter ondersteuning van het beleid van de minister wordt een dienst Gelijke Kansen in Vlaanderen opgericht.

1. Wat zijn de doelstellingen en de taken van deze dienst ? Naar welke doelgroepen richt hij zich ?

2. Welk budget krijgt deze dienst jaarlijks ter beschikking ?

3. Er bestaat reeds een dienst Emancipatiezaken die de gelijke kansen behartigt binnen de Vlaamse administratie zelf. Over welk budget beschikt deze dienst jaarlijks ? Wat zijn de juiste doelstellingen en taken van deze dienst ?

4. Welke waarborgen zijn er om te voorkomen dat beide diensten dezelfde taken en werkzaamheden uitoefenen en bijgevolg mekaar overlappen ?

Antwoord

1. *Gelijke Kansen in Vlaanderen*

De dienst waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst heet voortaan Gelijke Kansen in Vlaanderen.

De doelstellingen en taken van deze dienst werden bevestigd door de beslissing van de Vlaamse regering van 14 mei 1996.

Zijn opdracht omvat :

- het opstellen van een geïntegreerd actieplan voor de realisatie van een gelijke-kansenbeleid in alle maatschappelijke domeinen waarvoor de Vlaamse administratie en de openbare instellingen verantwoordelijk zijn ;
- periodieke rapportering aan de Vlaamse minister bevoegd voor het gelijke-kansenbeleid ;
- vertegenwoordiging van de administratie op vergaderingen/werkgroepen met interne of externe instanties, teneinde de krachtlijnen van het gelijke-kansenbeleid toe te lichten en tot resultaatverbintenissen te komen ;
- relevante informatie of gegevens verstrekken aan de Vlaamse minister bevoegd voor het gelijke-kansenbeleid, onder meer inzake wetgeving en reglementering, wetenschappelijke studies en documentatie alsmede de onderwerpen die in de administratie aan de orde zijn ;
- uitvoering en opvolging van projecten inzake het gelijke-kansenbeleid ;
- afhandeling van de administratieve dossiers ;
- het secretariaat van de interdepartementale werkgroep Gelijke Kansen ;
- beleidsondersteuning.

Gelijke Kansen in Vlaanderen richt zich tot alle burgers in Vlaanderen. In het bijzonder wordt door de minister bevoegd voor het gelijke-kansenbeleid actie opgezet naar volgende doelgroepen : de vrouwen, de homo's en lesbiennes, de migranten en de gehandicapten. Een Interdepartementale Commissie voor Gelijke Kansen ondersteunt deze werking.

2. *Emancipatiezaken*

De Vlaamse Executieve legde in haar besluit van 19 december 1990 een aantal maatregelen op tot de bevordering van gelijke kansen van mannen en vrouwen in de Vlaamse administratie en in de Vlaamse openbare instellingen. Volgens dit besluit is de opdrachthoudster voor Emancipatiezaken belast met "het voorbereiden van maatregelen die tot doel hebben de feitelijke ongelijkheden tussen vrouwen en mannen binnen de Vlaamse administratie en de Vlaamse openbare instellingen op te heffen".

Opdrachten :

- het jaarlijks opmaken van een positieve-actie-rapport ten behoeve van de personeelsleden van de Vlaamse administratie ;
- het coördineren van het gelijke-kansenbeleid van de Vlaamse openbare instellingen ;
- het jaarlijks opmaken van een Algemeen Voortgangsrapport inzake Emancipatie van de Vlaam-

se administratie en de Vlaamse Openbare instellingen ;

- het behandelen van klachten, het geven van informatie en suggesties en het beantwoorden van vragen inzake de problematiek van gelijke kansen tussen mannen en vrouwen.

De opdrachthoudster voor Emancipatiezaken staat ook in voor het doelgroepenbeleid binnen de Vlaamse administratie, dit ingevolge de beslissing van 3 februari 1993 van de Vlaamse regering om aan de Vlaamse administratie en de Vlaamse openbare instellingen een doelgroepenbeleid naar vrouwen, migranten en gehandicapten te voeren. Via actieplannen en het wegwerken van hinderpalen moet binnen een redelijke termijn een evenredige participatie worden bereikt voor deze doelgroepen.

Hiertoe wordt jaarlijks een positieve-actieplan opgesteld, alsook een voortgangsrapport met een evaluatie van het doelgroepenbeleid.

3. *Budget*

Voor de werkingskosten van Gelijke Kansen in Vlaanderen zijn geen aparte kredieten uitgetrokken. Ze vallen ten laste van programma 99.1 – interdepartementale bestaansmiddelen.

De dienst Emancipatiezaken beschikt niet over een autonoom budget. Het departement Coördinatie voorziet de dienst van een budget van 1,7 miljoen frank aan werkingsmiddelen. De afdeling Vorming voorziet de dienst van een budget van 2,5 miljoen frank voor de vormingscursussen in het kader van positieve actie.

4. *Positionering*

De dienst Emancipatiezaken waakt over de gelijke kansen van de Vlaamse ambtenaren en beperkt zich als dusdanig met haar concrete acties tot de administratie. Gelijke Kansen in Vlaanderen werkt voor alle Vlaamse burgers via een integraal beleid.

In de nieuwe organisatiestructuur zijn beide diensten afzonderlijk gepositioneerd, waardoor vergissingen worden vermeden : de dienst Emancipatiezaken is ondergebracht in het departement Algemene Zaken en Financiën bij de administratie Personeelsontwikkeling en heeft als dusdanig een opdracht naar de administratie zelf. Gelijke Kansen in Vlaanderen is gepositioneerd in het departement Coördinatie, rechtstreeks onder de voorzitter van het college van secretarissen-generaal, en heeft als dusdanig een overkoepelende rol (interdepartementale beleidsondersteuning), met een duidelijke opdracht naar de genoemde doelgroepen van de Vlaamse bevolking.

Aangezien het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een open communicatie als bedrijfscultuur handhaaft, is het vanzelfsprekend dat beide diensten met elkaar overleg plegen bij elk geval van twijfel dat zich bij de uitoefening van hun taken zou voordoen.

Zo kan de opdrachthoudster voor Emancipatiezaken naar aanleiding van de behandeling van specifieke thema's als deskundige worden betrokken bij

de werking van de Interdepartementale Commissie voor Gelijke Kansen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 5)

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 17
van 7 december 1995
van de heer JOS GEYSELS**

Ministeriële kabinetten – Normen, samenstelling en loonkosten

De samenstelling en de werking van de ministeriële kabinetten van de Vlaamse ministers wordt geregeld bij besluit van de Vlaamse regering van 20 juni 1995. Het aantal "stafleden" en "uitvoerende- en aanvullende personeelsleden" van het kabinet wordt bepaald in het besluit. Daarbovenop kunnen ook nog zogenaamde "experten" worden aangesteld. Het feitelijke aantal kabinetsleden per Vlaams minister blijft onduidelijk. Daarom volgende vragen.

A. Algemeen

1. Welke criteria en normen worden gehanteerd bij de samenstelling van een kabinet ?
2. Hoeveel kabinetsleden (per niveau) mag elke minister aanwerven ?
3. Hoeveel kabinetsmedewerkers (per niveau) mag elke minister aanwerven ?
4. Bestaat er een richtlijn inzake onverenigbaarheden tussen ambtenarenstatuut en kabinetslid of kabinetsmedewerker ?

B. Betreffende de samenstelling van elk kabinet afzonderlijk

1. Wat is het totaal aantal personeelsleden van het kabinet, verdeeld over de verschillende niveaus en uitgesplitst naar "vorige werkgevers" (departementen, andere openbare diensten, privé-sector) ?
2. Wat is het aantal personeelsleden op het kabinet dat aangeworven is in het kader van een bijzondere tewerkstelling ?
3. Zijn er andere personen gratis ter beschikking gesteld van het kabinet, vanuit de privé-sector of de openbare sector ? Over hoeveel personen gaat het ?

C. Betreffende de kabinetsvergoeding

1. Hoeveel personeelsleden van het kabinet worden gedetacheerd vanuit het ministerie van de

Vlaamse Gemeenschap of van een parastatale die afhangt van de Vlaamse Gemeenschap en/of het Vlaams Gewest en komen voor de loonkosten niet ten laste van de kabinetsbegroting ? Wat is het totaalbedrag van deze personeelskosten ?

2. Hoeveel personeelsleden van het kabinet worden gedetacheerd vanuit een andere openbare dienst, waarvoor weddeterugbetaling en werkgeversbijdrage ten laste vallen van de kabinetsbegroting ? Wat is het totaalbedrag van deze personeelskosten ?
3. Hoeveel personeelsleden van het kabinet ontvangen een als wedde geldende kabinetstoelage ? Wat is het totaalbedrag van deze personeelskosten ?
4. Hoeveel "derden", dit wil zeggen personen die meewerken met het kabinet op basis van studieovereenkomsten, vallen ten laste van de kabinetsbegroting ? Wat is het totaalbedrag van deze post ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

A. Algemeen

1. Het besluit van de Vlaamse regering van 20 juni 1995 (gewijzigd bij besluit van 25 oktober 1995 en 21 december 1995) betreffende de samenstelling en de werking van de kabinetten, reikt hoofdzakelijk criteria en normen van organisatorische aard aan met betrekking tot de samenstelling van de ministeriële kabinetten.

Zo wordt onderscheid gemaakt tussen de stafleden (vergelijkbaar met niveau A van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap), de inhoudelijke medewerkers (vergelijkbaar met niveau A1 en de niveaus B en C van het ministerie), de logistieke medewerkers (vergelijkbaar met de niveaus B, C, D en E van het ministerie), het aanvullend personeel (vergelijkbaar met de niveaus D en E van het ministerie) en het schoonmaakpersoneel (vergelijkbaar met niveau E van het ministerie). Daarnaast zijn er zogenaamde experts (vergelijkbaar met niveau A of B van het ministerie).

Met betrekking tot de inhoudelijke medewerkers stipuleert het besluit het maximaal aantal medewerkers met een rang A1 (of gelijkwaardig), met name 5 voor het kabinet van een Vlaams minister, 2 voor het kabinet van de minister-president en de minister vice-president en 1 voor het kabinet van de Vlaamse minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid. Het besluit bepaalt eveneens dat de chauffeurs moeten deel uitmaken van de werklieden.

De omzendbrief VR 95/22 van 22 februari 1995 bepaalt ten slotte dat binnen de groep van de inhoudelijke en logistieke medewerkers niet meer dan de helft mag worden aangesteld, dat

de aangestelde werklieden een salarisschaal van de technische graden van de niveaus D of E moet worden toegekend en dat het aangesteld schoonmaakpersoneel dient te worden bezoldigd in de salarisschaal E111 of E121.

Voor het overige is elke minister vrij in de keuze van zijn kabinetmedewerkers, uiteraard mits rekening te houden met de functie die zij op het kabinet zullen vervullen.

2. Zoals gesteld in het antwoord op vraag 1 is een opdeling volgens de klassieke niveaus van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap niet echt zinvol. In **tabel 1** hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger het overzicht van het maximaal aantal kabinetmedewerkers volgens de categorieën van het besluit van de Vlaamse regering inzake samenstelling en werking van de kabinetten.
3. Zie antwoord op vraag 2.
4. De reglementering stelt geen onverenigbaarheid in tussen de hoedanigheid van ambtenaar en kabinetmedewerker, veeleer het tegendeel. Zoals reeds gesteld in antwoord op vraag A1, moet minstens de helft van de inhoudelijke en logistieke medewerkers gedetacheerd zijn. Wel is voor de ambtenaren van de ministeries en de openbare instellingen een inhoudelijke onverenigbaarheid ingeschreven : met uitzondering van de personeelsleden van de onderwijsinstellingen georganiseerd of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap, en van de provinciale en lokale besturen, mag men de bevoegdheden van zijn ambt niet meer uitoefenen en kan men derhalve logischerwijze ook niet deeltijds worden gedetacheerd.

B. Betreffende de samenstelling van elk kabinet afzonderlijk

1. **Tabel 2** geeft, per kabinet en uitgedrukt in full-time equivalenten (FTE), een overzicht van het aantal personeelsleden verdeeld over de verschillende personeelscategorieën van het kabinet en uitgesplitst naar "vorige werkgevers". Daarbij worden volgende onderverdelingen gemaakt :
 - de departementen, dit wil zeggen de ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, het basis- en secundair onderwijs, de parastatalen A van de Vlaamse Gemeenschap (kolom 1, 2 en 3). Voor deze ambtenaren komt enkel de kabinetstoelage/-vergoeding ten laste van de kabinetbegroting ;
 - de andere openbare diensten, dit wil zeggen de andere ministeries, openbare diensten en het hoger onderwijs (kolom 4). Voor deze ambtenaren wordt het salaris, op basis van driemaandelijke vorderingsstaten, teruggestort aan de dienst van oorsprong, conform artikel 6, § 1, 1° van het besluit van de Vlaamse regering van 20 juni 1995 ;

- privé-sector, voorzover het om gedetacheerde personeelsleden gaat (kolom 6). Voor deze personeelsleden wordt het salaris, op basis van driemaandelijke vorderingsstaten, teruggestort aan de dienst van oorsprong conform artikel 6, § 2, 1° van het besluit van de Vlaamse regering van 20 juni 1995 ;

- aangestelden, dit wil zeggen mensen die rechtstreeks op het kabinet worden aangesteld en geen band hebben met een andere werkgever (aangeworven op basis van artikel 8 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 juni 1995).

2. Bij geen enkel kabinet zijn personeelsleden aangeworven in het kader van een bijzondere tewerkstelling.

3. Als antwoord op deze vraag kan ik het volgende meedelen :

- bij het kabinet van de minister-president is door de NMBS 1 personeelslid ter beschikking gesteld ;

- bij het kabinet van de minister vice-president en Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken zijn 6 personeelsleden ter beschikking gesteld door het departement Onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, namelijk 2 stafleden en 4 medewerkers ;

- bij het kabinet van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling werden door de openbare sector 4 personeelsleden aangewezen als contactpersoon tussen de administratie en het kabinet, waardoor de onderlinge samenwerking wordt verbeterd. De betrokkenen komen regelmatig op het kabinet maar maken er geen deel van uit ;

- bij het kabinet van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid is 1 personeelslid full-time en 1 personeelslid 1/5 prestatie ter beschikking gesteld door de privé-sector.

Bij de andere kabinetten van de Vlaamse ministers zijn geen personeelsleden gratis ter beschikking gesteld.

C. Betreffende de kabinetvergoeding

1. In **tabel 2** (kolom 1, 2 en 3) hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger per kabinet, ingedeeld per categorie en uitgedrukt in full-time equivalenten, het aantal gedetacheerde personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, het basis- en secundair onderwijs en de twee parastatalen A van de Vlaamse Gemeenschap, namelijk de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) en de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM), waarvoor enkel de kabinetstoelage/-vergoeding ten laste komt van de kabinetbegroting. Deze loonkosten voor de betrokken kabinetleden staan vermeld in kolom 11

van dezelfde tabel (toestand op 31 december 1995).

- Kolom 4 van diezelfde tabel 2 vermeldt per kabinet, ingedeeld per categorie en uitgedrukt in full-time equivalenten, het aantal personeelsleden gedetacheerd uit een openbare dienst andere dan de Vlaamse Gemeenschap, waarvoor salaris en werkgeversbijdrage ten laste komen van de kabinetsbegroting. Daar nog niet alle openbare diensten de salarissen van hun gedetacheerd personeel hebben teruggevorderd aan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, is het bedrag van de loonkosten vermeld in kolom 8 van tabel 2 verkregen, enerzijds uit een extrapolatie van de effectieve cijfergegevens en

anderzijds uit een raming op basis van artikel 6, § 2, 1° van het besluit van de Vlaamse regering van 20 juni 1995. In deze bedragen is de kabinetstoelage/-vergoeding inbegrepen (toestand op 31 december 1995).

- Kolom 5 van tabel 2 vermeldt per kabinet, ingedeeld per categorie en uitgedrukt in full-time equivalenten, het aantal personeelsleden dat een als salaris geldende kabinetstoelage ontvangt, eventueel verhoogd met een kabinetstoelage/-vergoeding. De totale loonkosten van deze personeelsleden staan vermeld in kolom 9 van tabel 2 (toestand op 31 december 1995).
- Bij geen enkel kabinet is er personeel aangeworven op basis van een studieovereenkomst.

Tabel 1 – Ministeriële kabinetten

Maximum aantal kabinetsmedewerkers in FTE (full-time equivalenten) volgens categorie

Kabinet	Staf- leden	Exper- ten	Mede- werkers	Telefo- nisten	Werk- lieden	Totaal FTE	Schoonmaak m²	aantal (1)	Totaal FTE incl. schoonm.
Luc Van den Brande minister-president	7	2	15	3	6	33			
Vlaams minister	10	2	21	3	6	42			
Totaal	17	4	36	6	12	75	4.526	16	91
Luc Van den Bossche minister vice-president	7	2	10	3	6	28			
Vlaams minister	15	2	24	3	6	50			
Totaal	22	4	34	6	12	78	2.784	10	88
Theo Kelchtermans	10	2	21	3	6	42	1.753	6	48
Wivina Demeester- De Meyer	13	2	24	3	6	48	1.600	6	54
Eddy Baldewijns	10	2	21	3	6	42	2.715	10	52
Eric Van Rompuy	10	2	21	3	6	42	1.663	6	48
Leo Peeters	10	2	21	3	6	42	1.329	5	47
Luc Martens	15	2	24	3	6	50	3.051	11	61
Anne Van Asbroeck	5	–	5	1	3	14	0	0	14
Totaal	112	20	207	31	63	433	–	70	503

(1) één per begonnen schijf van 300 m² – onderhoud kabinet Anne Van Asbroeck wordt geregeld via het kabinet Van den Bossche

Tabel 2 – Ministeriële kabinetten
Aantal kabinetsmedewerkers in FTE per categorie/volgens herkomst – Loonkosten

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Kabinet	VLG	OVAM	VMM	AOD	Aanst.	Privé	Totaal	Salaris det. AOD + kab. toel/verg.	Salaris aanst. + kab. toel/verg.	Salaris. det. privé . + kab. toel/verg.	Kab. toel/verg. VLG + VMM + OVAM	Totaal
Luc Van den Brande minister-president												
stafleden	3,00			2,00	1,00	1,00	7,00	3.426.645	3.242.418	2.505.713	1.349.478	10.524.254
experten					1,30	0,60	1,90		4.040.305	1.730.768		5.771.073
medewerkers	6,20			2,00	5,70		13,90	2.750.551	9.763.232		874.138	13.387.921
telefonisten	1,00			1,00	1,00		3,00	814.842	1.431.340		140.990	2.387.172
werklieden	2,00			1,00	3,00		6,00	1.262.160	4.600.592		825.079	6.687.831
schoonmaak	1,00			1,80	8,00		10,80	1.202.445	8.614.886		140.990	9.958.321
Subtotaal	13,20	0,00	0,00	7,80	20,00	1,60	42,60	9.456.643	31.692.773	4.236.481	3.330.675	48.716.572
Luc Van den Brande Vlaams minister												
stafleden	1,00			1,20	6,00	1,00	9,20	2.248.849	19.619.938	342.405	201.415	22.412.607
experten					1,00	1,00	2,00		4.268.081	4.395.427		8.663.508
medewerkers	6,00			4,00	9,50		19,50	4.131.222	15.511.753		845.940	20.488.915
telefonisten							0,00					0
werklieden				1,00	5,40		6,40	1.129.490	7.530.122			8.659.612
schoonmaak					1,00			1,00		1.148.456		1.148.456
Subtotaal	7,00	0,00	0,00	6,20	22,90	2,00	38,10	7.509.561	48.078.350	4.737.832	1.047.355	61.373.098
Totaal	20,20	0,00	0,00	14,00	42,90	3,60	80,70	16.966.204	79.771.123	8.974.313	4.378.030	110.089.670

KOLOM 1 : gedetacheerd personeel uit het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en het basis- en secundair onderwijs (uitgedrukt in full-time equivalenten – FTE)

KOLOM 2 : gedetacheerd personeel uit de OVAM – parastatale A van de Vlaamse Gemeenschap (FTE)

KOLOM 3 : gedetacheerd personeel uit de VMM – parastatale A van de Vlaamse Gemeenschap (FTE)

KOLOM 4 : gedetacheerd personeel uit openbare diensten andere dan vermeld in kolom 1, 2 en 3 + het hoger onderwijs (FTE)

KOLOM 5 : aangestelde personeelsleden (FTE)

KOLOM 6 : gedetacheerd personeel uit de privé-sector (FTE)

KOLOM 7 : totaal aantal personeelsleden in FTE in dienst op 31 december 1995

KOLOM 8 : loonkosten (salaris + kabinetstoelage/-vergoeding) personeel uit KOLOM 4

KOLOM 9 : loonkosten (als salaris geldende kabinetstoelage + eventueel kabinetstoelage/-vergoeding) personeel uit KOLOM 5

KOLOM 10 : loonkosten (salaris + kabinetstoelage/-vergoeding) personeel uit KOLOM 6

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Kabinet	VLG	OVAM	VMM	AOD	Aanst.	Privé	Totaal	Salaris det. AOD + kab. toel/verg.	Salaris aanst. + kab. toel/verg.	Salaris det. privé + kab. toel/verg.	Kab. toel/verg. VLG + VMM + OVAM	Totaal
Luc Van den Bossche minister vice-president												
stafleden	2,00			4,00	2,00		8,00	10.872.553	4.400.425		845.941	16.118.919
experten							0,00					
medewerkers	3,00			2,00	5,00		10,00	3.071.122	7.801.876		422.970	11.295.968
telefonisten					1,00		1,00		1.024.384			1.024.384
werklieden	1,00			1,00	3,00		5,00	1.258.165	4.804.033		340.032	6.402.230
schoonmaak					3,00		3,00		3.341.147			3.341.147
Subtotaal	6,00	0,00	0,00	7,00	14,00	0,00	27,00	15.201.840	21.371.865	0	1.608.943	38.182.648
Luc Van den Bossche Vlaams minister												
stafleden	6,40			1,50	3,80		11,70	5.611.391	9.029.142		1.893.299	16.533.832
experten				1,00			1,00	3.419.393				3.419.393
medewerkers	4,00			8,00	12,00		24,00	13.086.652	17.358.054		563.960	31.008.666
telefonisten					2,00		2,00		2.455.724			2.455.724
werklieden					3,00		3,00		4.000.082			4.000.082
schoonmaak	0,66				1,34		2,00		1.449.599		93.054	1.542.653
Subtotaal	11,06	0,00	0,00	10,50	22,14	0,00	43,70	22.117.436	34.292.601	0	2.550.313	58.960.350
Totaal	17,06	0,00	0,00	17,50	36,14	0,00	70,70	37.319.276	55.664.466		4.159.256	97.142.998

- KOLOM 1 : gedetacheerd personeel uit het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en het basis- en secundair onderwijs (uitgedrukt in full-time equivalenten – FTE)
 KOLOM 2 : gedetacheerd personeel uit de OVAM – parastatale A van de Vlaamse Gemeenschap (FTE)
 KOLOM 3 : gedetacheerd personeel uit de VMM – parastatale A van de Vlaamse Gemeenschap (FTE)
 KOLOM 4 : gedetacheerd personeel uit openbare diensten andere dan vermeld in kolom 1, 2 en 3 + het hoger onderwijs (FTE)
 KOLOM 5 : aangestelde personeelsleden (FTE)
 KOLOM 6 : gedetacheerd personeel uit de privé-sector (FTE)
 KOLOM 7 : totaal aantal personeelsleden in FTE in dienst op 31 december 1995
 KOLOM 8 : loonkosten (salaris + kabinetstoelage/-vergoeding) personeel uit KOLOM 4
 KOLOM 9 : loonkosten (als salaris geldende kabinetstoelage + eventueel kabinetstoelage/-vergoeding) personeel uit KOLOM 5
 KOLOM 10 : loonkosten (salaris + kabinetstoelage/-vergoeding) personeel uit KOLOM 6
 KOLOM 11 : loonkosten (kabinetstoelage/-vergoeding) personeel uit KOLOM 1, 2 en 3

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Kabinet	VLG	OVAM	VMM	AOD	Aanst.	Privé	Totaal	Salaris det. AOD + kab. toel/verg.	Salaris aanst. + kab. toel/verg.	Salaris det. privé + kab. toel/verg.	Kab. toel/verg. VLG + VMM + OVAM	Totaal
Theo Kelchtermans												
stafleden	6,00			1,00	2,00	1,00	10,00	2.022.089	6.005.091	2.664.034	1.873.157	12.564.371
experten					0,80	0,50	1,30		2.072.832	1.213.516		3.286.348
medewerkers	4,00			2,00	12,00		18,00	4.254.251	19.487.133		563.960	24.305.344
telefonisten	1,00	1,00			1,00		3,00		1.126.950		281.980	1.408.930
werklieden	1,00			2,00	3,00		6,00	2.430.272	3.955.417		140.990	6.526.679
schoonmaak	2,50			3,50	3,00		9,00	4.412.227	3.132.705		352.475	7.897.407
Totaal	14,50	1,00	0,00	8,50	21,80	1,50	47,30	13.118.839	35.780.128	3.877.550	3.212.562	55.989.079
Wivina Demeester												
stafleden	7,00			1,00	4,00		12,00	2.360.140	8.466.104		2.275.998	13.102.242
experten				0,20	1,80		2,00	494.109	5.326.003			5.820.112
medewerkers	3,00			4,00	11,90		18,90	4.103.250	16.816.655		422.970	21.342.875
telefonisten					2,30		2,30		2.639.454			2.639.454
werklieden				5,00	1,00		6,00	5.774.403	1.472.698			7.247.101
schoonmaak	1,00				4,00		5,00		4.576.626		140.990	4.717.616
Totaal	11,00	0,00	0,00	10,20	25,00	0,00	46,20	12.731.902	39.297.540	0	2.839.958	54.869.400

KOLOM 1 : gedetacheerd personeel uit het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en het basis- en secundair onderwijs (uitgedrukt in full-time equivalenten – FTE)

KOLOM 2 : gedetacheerd personeel uit de OVAM – parastatale A van de Vlaamse Gemeenschap (FTE)

KOLOM 3 : gedetacheerd personeel uit de VMM – parastatale A van de Vlaamse Gemeenschap (FTE)

KOLOM 4 : gedetacheerd personeel uit openbare diensten andere dan vermeld in kolom 1, 2 en 3 + het hoger onderwijs (FTE)

KOLOM 5 : aangestelde personeelsleden (FTE)

KOLOM 6 : gedetacheerd personeel uit de privé-sector (FTE)

KOLOM 7 : totaal aantal personeelsleden in FTE in dienst op 31 december 1995

KOLOM 8 : loonkosten (salaris + kabinetstoelage/-vergoeding) personeel uit KOLOM 4

KOLOM 9 : loonkosten (als salaris geldende kabinetstoelage + eventueel kabinetstoelage/-vergoeding) personeel uit KOLOM 5

KOLOM 10 : loonkosten (salaris + kabinetstoelage/-vergoeding) personeel uit KOLOM 6

KOLOM 11 : loonkosten (kabinetstoelage/-vergoeding) personeel uit KOLOM 1, 2 en 3

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Kabinet	VLG	OVAM	VMM	AOD	Aanst.	Privé	Totaal	Salaris det. AOD + kab. toel/verg.	Salaris aanst. + kab. toel/verg.	Salaris det. privé + kab. toel/verg.	Kab. toel/verg. VLG + VMM + OVAM	Totaal
Eddy Baldewijns												
stafleden	5,00			2,00	3,00		10,00	3.595.650	9.694.168		1.430.045	14.719.863
experten					2,00		2,00	5.796.650				5.796.650
medewerkers	6,00			7,00	7,00		20,00	8.023.016	11.491.332		845.940	20.360.288
telefonisten				1,00	1,00		2,00	1.055.934	1.836.643			2.892.577
werklieden	1,00			2,00	2,00		5,00	2.678.516	2.835.084		485.047	5.998.647
schoonmaak					5,00		5,00	5.824.994	5.824.994			5.824.994
Totaal	12,00	0,00	0,00	12,00	20,00	0,00	44,00	15.353.116	37.478.871	0	2.761.032	55.593.019

Eric Van Rompuy

stafleden	4,00			1,00	4,00	1,00	10,00	1.707.565	12.613.999	2.786.451	1.268.913	18.376.928
experten				1,00			1,00	2.613.624				2.613.624
medewerkers	5,00			6,00	6,50	1,00	18,50	10.144.828	10.406.106	1.999.798	704.950	23.255.682
telefonisten	1,00			1,00	1,00		3,00	1.369.654	1.148.456		140.990	2.659.100
werklieden	2,00			2,00	2,00		6,00	2.867.692	2.998.296		481.022	6.347.010
schoonmaak					5,00		5,00	5.593.393	5.593.393			5.593.393
Totaal	12,00	0,00	0,00	11,00	18,50	2,00	43,50	18.703.363	32.760.250	4.786.249	2.595.875	58.845.737

- KOLOM 1 : gedetacheerd personeel uit het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en het basis- en secundair onderwijs (uitgedrukt in full-time equivalenten – FTE)
 KOLOM 2 : gedetacheerd personeel uit de OVAM – parastatale A van de Vlaamse Gemeenschap (FTE)
 KOLOM 3 : gedetacheerd personeel uit de VMM – parastatale A van de Vlaamse Gemeenschap (FTE)
 KOLOM 4 : gedetacheerd personeel uit openbare diensten andere dan vermeld in kolom 1, 2 en 3 + het hoger onderwijs (FTE)
 KOLOM 5 : aangestelde personeelsleden (FTE)
 KOLOM 6 : gedetacheerd personeel uit de privé-sector (FTE)
 KOLOM 7 : totaal aantal personeelsleden in FTE in dienst op 31 december 1995
 KOLOM 8 : loonkosten (salaris + kabinetstoelage/-vergoeding) personeel uit KOLOM 4
 KOLOM 9 : loonkosten (als salaris geldende kabinetstoelage + eventueel kabinetstoelage/-vergoeding) personeel uit KOLOM 5
 KOLOM 10 : loonkosten (salaris + kabinetstoelage/-vergoeding) personeel uit KOLOM 6
 KOLOM 11 : loonkosten (kabinetstoelage/-vergoeding) personeel uit KOLOM 1, 2 en 3

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Kabinet	VLG	OVAM	VMM	AOD	Aanst.	Privé	Totaal	Salaris det. AOD + kab. toel/verg.	Salaris aanst. + kab. toel/verg.	Salaris det. privé + kab. toel/verg.	Kab. toel/verg. VLG + VMM + OVAM	Totaal
Leo Peeters												
stafleden	5,00			1,00	3,00		9,00	2.964.462	8.552.706		1.732.166	13.249.334
experten					1,00		1,00		3.126.618			3.126.618
medewerkers	3,00			7,00	10,00		20,00	8.579.741	17.034.720		422.970	26.037.431
telefonisten	1,00				2,00		3,00		2.755.151		140.990	2.896.141
werklieden	1,00			1,00	4,00		6,00	1.630.863	5.087.789		140.990	6.859.642
schoonmaak					4,00		4,00		4.340.716			4.340.716
Totaal	10,00	0,00	0,00	9,00	24,00	0,00	43,00	13.175.066	40.897.700	0	2.437.116	56.509.882
Luc Martens												
stafleden	1,60			4,00	7,40	2,00	15,00	9.498.148	22.051.844	6.139.058	322.264	38.011.314
experten				0,50	1,30		1,80	1.999.529	3.998.431			5.997.960
medewerkers	5,50			5,20	13,90		24,60	8.224.544	22.971.871		775.445	31.971.860
telefonisten					1,00		1,00		1.191.467			1.191.467
werklieden	1,00			4,00	2,40		7,40	5.676.964	2.629.576		140.990	8.447.530
schoonmaak	1,65				7,00		8,65		7.637.297		232.634	7.869.931
Totaal	9,75	0,00	0,00	13,70	33,00	2,00	58,45	25.399.185	60.480.486	6.139.058	1.471.333	93.490.062

KOLOM 1 : gedetacheerd personeel uit het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en het basis- en secundair onderwijs (uitgedrukt in full-time equivalenten – FTE)

KOLOM 2 : gedetacheerd personeel uit de OVAM – parastatale A van de Vlaamse Gemeenschap (FTE)

KOLOM 3 : gedetacheerd personeel uit de VMM – parastatale A van de Vlaamse Gemeenschap (FTE)

KOLOM 4 : gedetacheerd personeel uit openbare diensten andere dan vermeld in kolom 1, 2 en 3 + het hoger onderwijs (FTE)

KOLOM 5 : aangestelde personeelsleden (FTE)

KOLOM 6 : gedetacheerd personeel uit de privé-sector (FTE)

KOLOM 7 : totaal aantal personeelsleden in FTE in dienst op 31 december 1995

KOLOM 8 : loonkosten (salaris + kabinetstoelage/-vergoeding) personeel uit KOLOM 4

KOLOM 9 : loonkosten (als salaris geldende kabinetstoelage + eventueel kabinetstoelage/-vergoeding) personeel uit KOLOM 5

KOLOM 10 : loonkosten (salaris + kabinetstoelage/-vergoeding) personeel uit KOLOM 6

KOLOM 11 : loonkosten (kabinetstoelage/-vergoeding) personeel uit KOLOM 1, 2 en 3

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Kabinet	VLG	OVAM	VMM	AOD	Aanst.	Privé	Totaal	Salaris det. AOD + kab. toel/verg.	Salaris aanst. + kab. toel/verg.	Salaris. det. privé +toel/verg. + kab. toel/verg.	Kab. toel/verg. VLG + VMM + OVAM	Totaal
Anne Van Asbroeck												
stafleden				1,00	3,00		4,00	3.042.405	8.994.367			12.036.772
experten												0
medewerkers				1,00	4,00		5,00	1.671.212	6.163.749			7.834.961
telefonisten	1,00						1,00				140.990	140.990
werklieden									1.481.496		485.047	1.966.543
schoonmaak												0
Totaal	1,00	0,00	0,00	2,00	7,00	0,00	10,00	4.713.617	16.639.612	0	626.037	21.979.266

- KOLOM 1 : gedetacheerd personeel uit het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en het basis- en secundair onderwijs (uitgedrukt in full-time equivalenten – FTE)
- KOLOM 2 : gedetacheerd personeel uit de OVAM – parastatale A van de Vlaamse Gemeenschap (FTE)
- KOLOM 3 : gedetacheerd personeel uit de VMM – parastatale A van de Vlaamse Gemeenschap (FTE)
- KOLOM 4 : gedetacheerd personeel uit openbare diensten andere dan vermeld in kolom 1, 2 en 3 + het hoger onderwijs (FTE)
- KOLOM 5 : aangestelde personeelsleden (FTE)
- KOLOM 6 : gedetacheerd personeel uit de privé-sector (FTE)
- KOLOM 7 : totaal aantal personeelsleden in FTE in dienst op 31 december 1995
- KOLOM 8 : loonkosten (salaris + kabinetstoelage/-vergoeding) personeel uit KOLOM 4
- KOLOM 9 : loonkosten (als salaris geldende kabinetstoelage + eventueel kabinetstoelage/-vergoeding) personeel uit KOLOM 5
- KOLOM 10 : loonkosten (salaris + kabinetstoelage/-vergoeding) personeel uit KOLOM 6
- KOLOM 11 : loonkosten (kabinetstoelage/-vergoeding) personeel uit KOLOM 1, 2 en 3

Vraag nr. 63
van 29 maart 1996
van de heer JOHN TAYLOR

Ministeriële kabinetten – Samenstelling

Elke minister van de Vlaamse regering laat zich bijstaan door een aantal persoonlijke medewerkers, een kabinet genoemd. Deze medewerkers dienen de minister in kwestie bij te staan zowel bij de voorbereiding, als bij de concrete uitvoering van het beleid.

De kabinetten zouden de laatste jaren reeds gevoelig afgeslankt zijn, te meer omdat meer en meer stemmen opgaan om de administratie zelf te betrekken bij het beleidsvoorbereidend werk.

Graag kreeg ik dan ook volgende informatie.

1. Over hoeveel kabinetsmedewerkers beschikt de minister en op welke niveaus ?
2. Van welke administratie/openbare diensten zijn deze mensen afkomstig en wat is de juiste functie van ieder van hen bij het kabinet ?
3. Zijn er mensen werkzaam afkomstig van de niet-openbare sector (bv. banken, mutualiteiten, ...) en zo ja, van welke ondernemingen komen zij ? Wordt in dergelijk geval hun wedde verder betaald door de onderneming van waaruit zij gedetacheerd zijn ?

Werken zij full-time voor het kabinet, of part-time voor het kabinet en part-time voor die onderneming ?

4. Zijn er leden van het kabinet die een beheersfunctie uitoefenen (voorzitter, lid van de raad van bestuur ...) in een overheidsinstelling afhankelijk van een ander (bv. het federale) bestuursniveau ?
5. Zijn er leden van het kabinet die een beheersfunctie uitoefenen in een onderneming, een instelling, een vereniging of een organisatie uit de privé-sector ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers .

Gecoördineerd antwoord

Het antwoord op de gestelde vraag werd mij door de onderscheiden Vlaamse ministers verstrekt. Het merendeel van de antwoorden wordt in tabelvorm weergegeven (vraag 1 tot 4). Tabel 1 tot 4 geven de toestand weer op 1 juni 1996.

Als antwoord op vraag 5 deel ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger mee dat er geen kabinetsleden zijn die *uit hoofde van hun kabinetsfunctie* een beheersfunctie uitoefenen in een privé-organisatie. Andere beheersfuncties in verenigingen en organisaties uit de loutere privé-sector vallen onder de privacy van de personeelsleden.

Tabel 1 – Ministeriële kabinetten
Aantal personeelsleden

	1	2	3	4	5	6
Kabinet	Aantal/A	Aantal/DA	Aantal/DP	Aantal/D	Tot. pers.	Tot. FTE
Luc Van den Brande						
minister-president						
stafleden	1	1	1	3	6	6,00
experten	4	0	1	0	5	1,90
medewerkers	7	2	0	7	16	14,10
werklieden	3	1	0	2	6	6,00
telefonisten	1	1	0	1	3	3,00
schoonmaak	8	1	0	1	10	10,80
Subtotaal	24	6	2	14	46	41,80
Luc Van den Brande						
Vlaams minister						
stafleden	6	1	2	1	10	9,20
experten	1	0	1	0	2	2,00
medewerkers	12	3	0	6	21	20,50
werklieden	6	1	0	0	7	6,40
telefonisten	0	0	0	0	0	0,00
schoonmaak	1	0	0	0	1	1,00
Subtotaal	26	5	3	7	41	39,10
Totaal	50	11	5	21	87	80,90

KOLOM 1 : aantal aangestelde personeelsleden

KOLOM 2: aantal gedetacheerde personeelsleden uit federale ministeries/parastatalen, de Vlaamse openbare instellingen, de regionale en lokale besturen, de hogescholen en universiteiten waarvoor het salaris wordt terugbetaald

KOLOM 3 : aantal gedetacheerde personeelsleden uit de privé-sector (salaris wordt terugbetaald)

KOLOM 4 : gedetacheerde personeelsleden uit het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, OVAM, VMM en het basis- en het secundair onderwijs

KOLOM 5 : totaal van kolom 1, 2, 3 en 4

KOLOM 6 : totale tewerkstelling in full-time equivalenten

	1	2	3	4	5	6
Kabinet	Aantal/A	Aantal/DA	Aantal/DP	Aantal/D	Tot. pers.	Tot. FTE
Luc Van den Bossche minister vice-president						
stafliden	2	4	0	2	8	8,00
experten	0	0	0	1	1	1,00
medewerkers	6	2	0	4	12	11,00
werkliden	3	0	0	1	4	4,00
telefonisten	1	0	0	1	2	2,00
schoonmaak	3	0	0	0	3	3,00
Subtotaal	15	6	0	9	30	29,00
Luc Van den Bossche Vlaams minister						
stafliden	4	2	0	8	14	12,70
experten	1	1	0	0	2	2,00
medewerkers	12	8	0	5	25	25,00
werkliden	3	0	0	0	3	3,00
telefonisten	2	0	0	0	2	2,00
schoonmaak	2	0	0	1	3	2,00
Subtotaal	24	11	0	14	49	46,70
Totaal	39	17	0	23	79	75,70

KOLOM 1 : aantal aangestelde personeelsleden

KOLOM 2: aantal gedetacheerde personeelsleden uit federale ministeries/parastatalen, de Vlaamse openbare instellingen, de regionale en lokale besturen, de hogescholen en universiteiten waarvoor het salaris wordt terugbetaald

KOLOM 3 : aantal gedetacheerde personeelsleden uit de privé-sector (salaris wordt terugbetaald)

KOLOM 4 : gedetacheerde personeelsleden uit het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, OVAM, VMM en het basis- en het secundair onderwijs

KOLOM 5 : totaal van kolom 1, 2, 3 en 4

KOLOM 6 : totale tewerkstelling in full-time equivalenten

	1	2	3	4	5	6
Kabinet	Aantal/A	Aantal/DA	Aantal/DP	Aantal/D	Tot. pers.	Tot. FTE
Theo Kelchtermans						
stafleden	2	3	1	5	11	11,00
experten	6	0	1	0	7	1,85
medewerkers	13	3	0	5	21	18,50
werklieden	4	1	0	1	6	6,00
telefonisten	1	0	0	2	3	3,00
schoonmaak	3	4	0	3	10	8,80
Totaal	29	11	2	16	58	49,15

	1	2	3	4	5	6
Kabinet	Aantal/A	Aantal/DA	Aantal/DP	Aantal/D	Tot. pers.	Tot. FTE
Wivina Demeester						
stafleden	6	2	0	5	13	13,00
experten	6	1	0	0	7	2,00
medewerkers	11	5	0	4	20	18,50
werklieden	1	4	0	0	5	5,00
telefonisten	3	0	0	0	3	2,30
schoonmaak	4	0	0	1	5	5,00
Totaal	31	12	0	10	53	45,80

	1	2	3	4	5	6
Kabinet	Aantal/A	Aantal/DA	Aantal/DP	Aantal/D	Tot. pers.	Tot. FTE
Eddy Baldewijns						
stafleden	3	2	0	5	10	10,00
experten	3	0	0	0	3	2,00
medewerkers	8	7	0	6	21	21,00
werklieden	2	3	0	1	6	6,00
telefonisten	1	1	0	0	2	2,00
schoonmaak	7	0	0	0	7	7,00
Totaal	24	13	0	12	49	48,00

KOLOM 1 : aantal aangestelde personeelsleden

KOLOM 2: aantal gedetacheerde personeelsleden uit federale ministeries/parastatalen, de Vlaamse openbare instellingen, de regionale en lokale besturen, de hogescholen en universiteiten waarvoor het salaris wordt terugbetaald

KOLOM 3 : aantal gedetacheerde personeelsleden uit de privé-sector (salaris wordt terugbetaald)

KOLOM 4 : gedetacheerde personeelsleden uit het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, OVAM, VMM en het basis- en het secundair onderwijs

KOLOM 5 : totaal van kolom 1, 2, 3 en 4

KOLOM 6 : totale tewerkstelling in full-time equivalenten

	1	2	3	4	5	6
Kabinet	Aantal/A	Aantal/DA	Aantal/DP	Aantal/D	Tot. pers.	Tot. FTE
Eric Van Rompuy						
stafleden	4	2	1	3	10	10,00
experten	0	1	0	1	2	2,00
medewerkers	8	6	0	5	19	18,50
werklieden	2	2	0	2	6	6,00
telefonisten	2	0	0	1	3	3,00
schoonmaak	5	0	0	1	6	6,00
Totaal	21	11	1	13	46	45,50

	1	2	3	4	5	6
Kabinet	Aantal/A	Aantal/DA	Aantal/DP	Aantal/D	Tot. pers.	Tot. FTE
Leo Peeters						
stafleden	3	1	0	5	9	9,00
experten	1	0	0	1	2	2,00
medewerkers	11	7	0	3	21	20,50
werklieden	3	0	0	1	4	5,00
telefonisten	2	0	0	1	3	3,00
schoonmaak	4	0	0	0	4	4,00
Totaal	24	8	0	11	43	43,50

	1	2	3	4	5	6
Kabinet	Aantal/A	Aantal/DA	Aantal/DP	Aantal/D	Tot. pers.	Tot. FTE
Luc Martens						
stafleden	7	5	2	1	15	14,40
experten	3	2	0	0	5	2,00
medewerkers	15	6	0	6	27	24,60
werklieden	3	4	0	1	8	7,40
telefonisten	1	0	0	0	1	1,00
schoonmaak	7	0	0	2	9	8,65
Totaal	36	17	2	10	65	58,05

KOLOM 1 : aantal aangestelde personeelsleden

KOLOM 2 : aantal gedetacheerde personeelsleden uit federale ministeries/parastatalen, de Vlaamse openbare instellingen, de regionale en lokale besturen, de hogescholen en universiteiten waarvoor het salaris wordt terugbetaald

KOLOM 3 : aantal gedetacheerde personeelsleden uit de privé-sector (salaris wordt terugbetaald)

KOLOM 4 : gedetacheerde personeelsleden uit het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, OVAM, VMM en het basis- en het secundair onderwijs

KOLOM 5 : totaal van kolom 1, 2, 3 en 4

KOLOM 6 : totale tewerkstelling in full-time equivalenten

	1	2	3	4	5	6
Kabinet	Aantal/A	Aantal/DA	Aantal/DP	Aantal/D	Tot. pers.	Tot. FTE
Anne Van Asbroeck						
stafleden	3	1	0	1	5	5,00
experten	0	0	0	0	0	0,00
medewerkers	4	1	0	0	5	5,00
werklieden	1	0	0	1	2	2,00
telefonisten	0	0	0	1	1	1,00
schoonmaak	0	0	0	0	0	0,00
Totaal	8	2	0	3	13	13,00

Samenvatting tabel 1

	1	2	3	4	5	6
Kabinet	Aantal/A	Aantal/DA	Aantal/DP	Aantal/D	Tot. pers.	Tot. FTE
Minister-president + Vlaams minister Luc Van den Brande	24 26 50	6 5 11	2 3 5	14 7 21	46 41 87	41,80 39,10 80,90
Minister vice-president + Vlaams minister Luc Van den Bossche	15 24 39	6 11 17	0 0 0	9 14 23	30 49 79	29,00 46,70 75,70
Theo Kelchtermans	29	11	2	16	58	49,15
Wivina Demeester	31	12	0	10	53	45,80
Eddy Baldewijns	24	13	0	12	49	48,00
Eric Van Rompuy	21	11	1	13	46	45,50
Leo Peeters	24	8	0	11	43	43,50
Luc Martens	36	17	2	10	65	58,05
Anne Van Asbroeck	8	2	0	3	13	13,00
Totaal	262	102	10	119	493	459,60

KOLOM 1 : aantal aangestelde personeelsleden

KOLOM 2 : aantal gedetacheerde personeelsleden uit federale ministeries/parastatalen, de Vlaamse openbare instellingen, de regionale en lokale besturen, de hogescholen en universiteiten waarvoor het salaris wordt terugbetaald

KOLOM 3 : aantal gedetacheerde personeelsleden uit de privé-sector (salaris wordt terugbetaald)

KOLOM 4 : gedetacheerde personeelsleden uit het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, OVAM, VMM en het basis- en het secundair onderwijs

KOLOM 5 : totaal van kolom 1, 2, 3 en 4

KOLOM 6 : totale tewerkstelling uitgedrukt in full-time equivalenten

Tabel 2 – Ministeriële kabinetten
Herkomst personeelsleden – Openbare sector

Kabinet	Herkomst	Aantal stafleden	Aantal experten	Aantal uitvoerend personeel	Aantal aanvullend personeel	Aantal schoonmaak
Minister-president	ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	3		6,2	3	1
	Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling					1
	Dienst voor Overzeese Sociale Zekerheid				1	
	Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB)			1		
	ministerie van Tewerkstelling en Arbeid			1	1	
	ministerie van Financiën	1				
Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	1		6		
	Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH)	1				
	Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB)			1		
	ministerie van Financiën			1		
	ministerie van Buitenlandse Zaken			1		
	De Post				1	
	ministerie van Justitie				1	

Kabinet	Herkomst	Aantal stafleden	Aantal experten	Aantal uitvoerend personeel	Aantal aanvullend personeel	Aantal schoonmaak
Minister vice-president	ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	2	1	4	2	
	Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA)	1				
	Autonome Raad voor het Gemeenschaps- onderwijs (ARGO)	1		1		
	Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO)	1				
	Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB)	1				
	Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeits- verzekering (Riziv)				1	
	ministerie van Verkeerswezen en Infra- structuur					1
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	5		3		0,66
	Vrije Universiteit Brussel		1			
	Hogeschool Gent	0,4				
	stad Antwerpen	1				
	Autonome Raad voor het Gemeenschaps- onderwijs (ARGO)					
	Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO)			1		
	Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB)			1		
	Medisch-pedagogische Instituut Rumbeke			1		
	ministerie van Justitie			1		
	ministerie van Landsverdediging			1		
Stedelijk Onderwijs Antwerpen			1			
cel Cultuur en Welzijn	ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	1	1	3		
	Stedelijk Pedagogisch Centrum Antwerpen	0,5				
	Stedelijk Onderwijs Antwerpen	1				

Kabinet	Herkomst	Aantal stafleden	Aantal experten	Aantal uitvoerend personeel	Aantal aanvullend personeel	Aantal schoonmaak
Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	5		4,5	2	2,5
	Zeekanaal en Watergebonden Grond- beheer Vlaanderen (NV)	1		1		
	Katholieke Universiteit Leuven	1				
	ministerie van Financiën	1		1		0,5
	Vlaamse Landmaatschappij (VLM)			1		
	Haviland Intercommunale				1	
	Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM)				1	
	Toerisme Vlaanderen					1
	Bloso					1
	Instituut voor Veterinaire Keuring					1
Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsinstellingen	ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	2		3		1
	ministerie van Financiën	1		3		
	Instituut voor Psycho-Sociale Opleiding (IPSOC) Kortrijk	1				
	stad Antwerpen					0,2
	provincie Vlaams-Brabant			1		
	provincie Antwerpen			1		
	ministerie van Justitie			1		
	Regie der Gebouwen			1		
	OCMW Gent			1		
	ministerie van Volksgezondheid			1		
Cel Steden en Gemeenten	ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	3		1		

Kabinet	Herkomst	Aantal stafleden	Aantal experten	Aantal uitvoerend personeel	Aantal aanvullend personeel	Aantal schoonmaak
Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	5		5	1	
	ministerie van Justitie	2				
	Rijksdienst voor Kinderbijslag van Werknemers (RKW)			1		
	ministerie van Financiën			1	1	
	ministerie van Tewerkstelling en Arbeid			1		
	Koninklijke Bibliotheek			1		
	Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO)			1		
	ministerie van Sociale Voorzorg			1	1	
	Hulpkas voor Werkloosheidsuitkering Brussel			1		
	Vrije Universiteit Brussel (VUB)					1
	Nationale Loterij					1
	Belgacom					1

Kabinet	Herkomst	Aantal stafleden	Aantal experten	Aantal uitvoerend personeel	Aantal aanvullend personeel	Aantal schoonmaak
Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	3	1	5	3	1
	ministerie van Financiën	1		1		
	Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH)		1			
	ministerie van Verkeer en Infrastructuur			1		
	Regie der Luchtwegen			1		
	ministerie van Binnenlandse Zaken			1		
	NMBS			1	1	
	Toerisme Vlaanderen			1		
	ministerie van Volksgezondheid				1	
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	5	1	3	2	
	ministerie van Binnenlandse Zaken	1				
	Autonome Raad voor het Gemeenschaps- onderwijs (ARGO)			1		
	Rijksdienst voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen (RSVZ)			1		
	Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM)			2		
	ministerie van Tewerkstelling en Arbeid			2		
	ministerie van Buitenlandse Zaken			1		

Kabinet	Herkomst	Aantal stafleden	Aantal experts	Aantal uitvoerend personeel	Aantal aanvullend personeel	Aantal schoonmaak
Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	1		3,5	1	1,65
	Vlaamse Onderwijsraad (VLOR)	1				
	ministerie van Justitie	1				
	ministerie van Landsverdediging	1				
	Koninklijk Ballet van Vlaanderen		1			
	Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH)				1	
	ministerie van Sociale Voorzorg				0,8	
	ministerie van Verkeer en Infrastructuur				1	
	Katholieke Hogeschool van de Kempen				1	
	OCMW Torhout				0,4	
	NMBS				2	
	provincie Vlaams-Brabant				1	
	Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO)				1	
	Nationale Dienst en Onderzoekscentrum voor het Spelende Kind				1	
Cel Onderwijs	Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO)	1				
	IPSOC Kortrijk	1				
	Autonome Raad voor het Gemeenschaps-onderwijs (ARGO)					
	Regie der Luchtwezen				1	
	ministerie van de Vlaamse Gemeenschap				1	

Kabinet	Herkomst	Aantal stafleden	Aantal experten	Aantal uitvoerend personeel	Aantal aanvullend personeel	Aantal schoonmaak
Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid	ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	1			2	
	Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM)	1				
	Rijksdienst voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (Riziv)			1		

Tabel 3 – Ministeriële kabinetten
Herkomst personeelsleden – Privé-sector

Kabinet	Herkomst	Voltijds met terugbetaling	Deeltijds met terugbetaling	Voltijds zonder terugbetaling	Deeltijds zonder terugbetaling
Minister-president	Nationale Bank van België				1
	Verbond Instellingen Welzijnswerk		0,6		
	Fabrimetal	1			
Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	Generale Bank	1			
	IOK (Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen)		0,2		
	Gemeentekrediet	1			
Vlaams minister van Leefmilieu- en Tewerkstelling	NCMV (Nationaal Christelijk Middenstandsverbond)	1	0,5		
Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	CMBV (Christelijke Beweging voor Vrouwen uit de Middengroepen)	1			
	NMKN (Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid)	1			
Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn + cel Onderwijs	NCMV (Nationaal Christelijk Middenstandsverbond)	1			
	ASLK (Algemene Spaar- en Lijfrentekas)	1			

Bij de kabinetten van de overige Vlaamse ministers zijn er geen personeelsleden gedetacheerd vanuit de privé-sector.

Tabel 4 – Ministeriële kabinetten
Personeelsleden met beheersfunctie bij overheidsinstellingen

Kabinet	Instelling	Functie	Aantal
Minister-president	Nationale Delcrederedienst	plaatsvervangend lid raad van bestuur	1
Minister vice-president	Delcredere en Fonds voor Buitenlandse Handel	beheersfunctie	1
Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	RKW (Rijksdienst voor Kinderbijslag van Werknemers)	afgevaardigde van de federale minister van Begroting	1
Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	Landbouwkrediet	lid raad van bestuur	1
	NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen	lid raad van bestuur	1
Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid	Haven van Brussel	lid raad van bestuur	1

Bij de kabinetten van de overige Vlaamse ministers zijn er geen personeelsleden die een beheersfunctie uitoefenen.

Vraag nr. 76
van 7 mei 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Armoedebestrijding – Maatregelen

Enige tijd geleden verscheen het Algemeen Verslag over de Armoede en de aanbeveling van de SERV (Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen) over de aanpak van de armoede in Vlaanderen. Er werden onder andere concrete beleidssuggesties gemaakt. Ook de Vlaamse regering engageerde zich om een beleid van armoedebestrijding te voeren.

1. Heeft de minister-president in het kader van de gedane voorstellen reeds concrete maatregelen genomen? Zo ja, welke?
2. Worden er momenteel maatregelen uitgewerkt? Wanneer zullen ze in werking treden?
3. Hoe zullen de genomen beleidsmaatregelen worden geëvalueerd?

N.B.: Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt door de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

(Zie: *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 13 mei 1996, blz. 655 - red.*)

Vraag nr. 97
van 21 mei 1996
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Cultureel akkoord Argentinië – Uitvoering

Inzake het cultureel akkoord tussen Vlaanderen en Argentinië zouden, door de beslissing van 28 april 1993 van de Vlaamse minister van Onderwijs, geen voorstellen binnen de samenwerkingsprogramma's meer worden ingediend op onderwijsvlak.

1. Worden de bestaande samenwerkingsprogramma's uitgevoerd? Waarop hebben die programma's betrekking?
2. Wat is de reden voor de beslissing om geen onderwijsvoorstellen meer in de programma's op te nemen?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Antwoord

Het laatste samenwerkingsprogramma Vlaanderen-Argentinië werd opgesteld in Buenos Aires tussen 26 en 30 november 1990. In dit samenwerkingsprogramma is er sprake van activiteiten op het vlak van wetenschappelijke samenwerking, onderwijs, kunst, activitei-

ten in de socio-culturele sector, sport, monumenten en landschappen en toerisme.

Op onderwijsvlak werd vastgelegd dat beide partijen in 1991, 1992 en 1993:

- informatie over elkaars onderwijs zouden uitwisselen;
- beursmaanden voor specialisatie en navorsing zouden toekennen;
- de uitwisseling van professoren en deskundigen en het stimuleren van contacten en samenwerking tussen instellingen van hoger onderwijs en andere academische activiteiten zouden tot stand brengen.

Vlaanderen bood Argentinië een studiebeurs aan voor elk academiejaar. De eerste twee jaar werd tweemaal een specialisatiebeurs van negen maanden toegekend aan dezelfde studente. Voor het laatste academiejaar droeg Argentinië geen kandidaten meer voor.

De kandidaten die Vlaanderen voorstelde voor het tweede academiejaar zijn niet kunnen vertrekken wegens budgettaire restricties in Argentinië. Tijdens het laatste academiejaar kende Argentinië een navorsingsbeurs van drie maanden toe.

In het kader van de wetenschappelijke samenwerking heeft Vlaanderen vijf professoren (KU Leuven, Universiteit Gent en Vrije Universiteit Brussel) voorgedragen voor een kort studiebezoek (maximum 15 dagen). In één geval heeft Argentinië opnieuw om budgettaire redenen haar akkoord niet gegeven. Evenmin werden professoren of deskundigen aan Vlaanderen voorgesteld.

Sedert 1994 kadert de samenwerking tussen Vlaamse en Argentijnse instellingen voor hoger onderwijs trouwens in het Europese ALFA-programma. Het ALFA-programma omvat diverse vormen van samenwerking tussen Europese en Latijns-Amerikaanse instellingen voor hoger onderwijs, onder andere samenwerking inzake het institutioneel beheer en samenwerking inzake de wetenschappelijke en technologische vorming.

Voor de activiteiten in de andere sectoren werd eveneens slechts een zeer summiere invulling gegeven aan dit samenwerkingsprogramma, en dan nog bijna uitsluitend in de culturele sector. Zo werden onder meer wel een aantal wederzijdse voorstellen uitgewisseld in verband met de organisatie van tentoonstellingen en uitwisseling van kunstenaars, zangkoren of kleinere muziekensembles, maar deze voorstellen werden meestal wegens budgettaire restricties niet geconcretiseerd.

In opvolging van de beleidsbrief "Vlaanderen Internationaal" wordt de invulling van de culturele akkoorden en de andere samenwerkingsovereenkomsten getoetst aan de geografische prioriteiten van het Vlaams buitenlands beleid. Op grond van deze toetsing wordt overwogen het cultureel akkoord met Argentinië niet meer in te vullen, dit evenwel zonder een mogelijke samenwerking op projectmatige basis uit te sluiten.

Voor het tweede luik van zijn vraag, verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar het antwoord van de Vlaamse minister van Onderwijs, aan wie deze vraag eveneens werd gesteld.

Vraag nr. 98
van 21 mei 1996
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Cultureel akkoord Brazilië – Uitvoering

Het cultureel akkoord tussen Vlaanderen en Brazilië bestaat sinds 1960. De hoofdbrok van het akkoord betrof uitwisselingen met universiteiten. De beslissing van de minister van Onderwijs van 28 april 1993 om geen beurzen aan Vlaamse universiteiten meer ter beschikking te stellen, betekent dat het cultureel akkoord zo goed als uitgehouden is.

1. Wat is de reden voor deze beslissing van de minister van Onderwijs ?
2. Zijn er nog andere samenwerkingsgebieden tussen Vlaanderen en Brazilië dan het onderwijs ? Zo ja, welke ? Zijn die belangrijk genoeg om het bestaande akkoord in stand te houden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Antwoord

Voor het eerste deel van zijn vraag verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar het antwoord van de Vlaamse minister van Onderwijs, aan wie deze vraag eveneens werd gesteld.

In het laatste samenwerkingsakkoord Vlaanderen – Brazilië is er sprake van activiteiten op het vlak van wetenschappelijke samenwerking, onderwijs, kunst en beschaving, sport, monumenten en landschappen. In de praktijk is de samenwerking bijna uitsluitend beperkt tot het cultuurterrein.

Tussen 1992 en 1994 vonden er geen uitwisselingen plaats inzake muziek, letteren en podiumkunsten. Voor de periode 1995-1996 werd steun verleend aan de concertreis van zangeres Françoise Van Hecke en haar pianiste Katlijn Friant naar Sao Paulo en aan de ontvangst van een Braziliaanse dansgroep door de VZW Paleis.

Voor de periode 1996-1997 wordt een concertreis gepland van het Kuijken-Trio naar Sao Paulo. Op literatuurvlak verschijnen in 1996 twee vertalingen : "Kus me" van Bart Moeyaert wordt vertaald door Leo Cunha. Vertaalster Irene Koenders werkt mee aan een speciaal nummer van het poëzietijdschrift "Poesia Sempre" over België, waaraan de Franse Gemeenschap eveneens haar medewerking verleent.

De laatste voorstellen 1994-1995 dateren van 1995 en voorzien volgens de administratie Cultuur in de uitwisseling van individuen en kleine toneel- en dansgezelschappen, ook van kleine muziekensembles, liefst binnen een belangrijk internationaal festival.

Zoals blijkt uit mijn beleidsbrief "Vlaanderen Internationaal", behoort Brazilië niet tot de voornaamste prioritaire gebieden van de Vlaamse regering. Terwijl het dus mogelijk is dat in de toekomst het cultureel akkoord met Brazilië niet meer wordt ingevuld, kan

samenwerking uiteraard wel op projectmatige wijze gestalte krijgen.

Vraag nr. 119
van 5 juni 1996
van de heer LEO CANNAERTS

Promotiefonds sierteelt – Bijdrageheffing

Enige tijd geleden ontvingen heel wat middenstandsbedrijven een aanslagbiljet vanwege de Vlaamse Dienst voor Agro-Marketing (VLAM), ten voordele van het promotiefonds "niet-eetbare tuinbouwprodukten". Deze bijdrage wordt geïnd in het kader van het besluit van de Vlaamse regering van 30 november 1994 (Belgisch Staatsblad van 9 februari 1995). De heffingen variëren van 3.000 tot 18.000 frank, afhankelijk van het aantal werknemers, en worden opgelegd aan alle producenten, verkooppunten, verkopers en dienstverleners in de sector van de niet-eetbare tuinbouwprodukten.

Alhoewel het aanslagbiljet duidelijk was opgesteld en eveneens melding maakte van het telefoonnummer waarop inlichtingen konden worden verkregen, blijken er toch nogal wat vragen te rijzen.

1. Op welke wijze werd de incohiering verricht, dit wil zeggen : hoe werd bepaald wie bijdrageplichtig is ? Ging dit via spontane aangifte of heeft men elders adressen opgezocht (bijvoorbeeld via de BTW-diensten) ?
2. Hoe bepaalt men de kwalificaties "niet-eetbare tuinbouwprodukten" en "producenten, verkooppunten, verkopers en dienstverleners" ? Er bleek namelijk dat bijvoorbeeld een middenstandsbeurs die al enkele jaren inactief is maar nog steeds een BTW-nummer heeft voor andere opdrachten, eveneens een aanslagbiljet ontving.
3. Aangezien dergelijke heffingen voor de bedrijven hetzelfde karakter hebben als "lokale belastingen", zou het wenselijk zijn dat op het aanslagbiljet eveneens duidelijk wordt aangegeven waar en hoe men bezwaar kan maken tegen dit soort heffingen. Zijn er reeds initiatieven in die richting genomen ?
4. Wat is de totaliteit van het tot op heden ingecohierde bedrag in deze sector "niet-eetbare tuinbouwprodukten" ?

Antwoord

1. De lijst van de bijdrageplichtingen wordt samengesteld vanuit de overeenkomstige rubrieken bij de BTW-administratie. Hij wordt geactualiseerd, uitgezuiverd en aangevuld door middel van de gegevens die de VLAM zelf van zijn inspectiediensten en van andere administraties krijgt.
2. De kwalificatie gebeurt in principe op basis van de BTW-classificatie. Wie ten onrechte in een bepaalde BTW-rubriek staat ingeschreven, moet dit bij de bevoegde BTW-administratie laten rechtzetten. Op basis van deze rechtzetting wordt ook het bestand van de VLAM aangepast.

3. Om nog meer aan de informatieplicht tegemoet te komen, bevatten de nieuwe voorgedrukte facturatief formulieren ook een expliciete vermelding van de instantie waar bezwaren tegen de bijdragen en bijdrageplicht kunnen worden ingediend.
4. Voor 1995 bedroeg het bedrag der gefactureerde bijdragen in de sector "niet-eetbare tuinbouwproducten" 33.069.000 frank. Voor 1994 was dit 30.396.000 frank.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN,
BEGROTING EN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 49
van 8 mei 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gelijke-kansenbeleid migranten – Departementale implementatie

In 1993 besliste de Vlaamse regering een gelijke-kansenbeleid voor migranten te voeren. Ook in de regeringsverklaring en de beleidsbrief van de minister van Gelijke-Kansenbeleid staat dit vermeld. Zo wil men het aantal migranten in de eigen diensten doen toenemen.

1. Werd er in dit kader een concrete planning opge-
maakt ?
2. Zo ja, hoeveel diensten waarvoor de minister
bevoegd is voldoen aan deze planning ?
3. Op welk niveau werken deze migranten en met
welk contract ?
4. Uit welke landen zijn de migranten afkomstig ?
5. Heeft de minister nog andere maatregelen genomen
om deze doelstelling te bereiken ? Zo ja, welke ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

(Zie : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 13 mei 1996, blz. 673 - red.)

Vraag nr. 51
van 13 mei 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gelijke-kansenbeleid gehandicapten – Departementale implementatie

De wet van 17 april 1963 over de sociale reclassering van personen met een handicap bevat maatregelen om gehandicapten werkgelegenheid te verschaffen bij de openbare diensten. In 1993 besliste de Vlaamse rege-

ring bovendien een gelijke-kansenbeleid voor gehandicapten te voeren.

1. Hoeveel diensten die onder de bevoegdheid van de minister vallen voldoen aan de reglementering van 1963 ?
2. Op welk niveau werken die mensen en met welk contract ?
3. Gaat het daarbij uitsluitend om lichamelijk gehandicapten ?
4. Zijn er materiële omstandigheden die een hinder vormen voor aanwerving van gehandicapte werknemers ? Zo ja, welke ? Worden er aanpassingen uitgevoerd om die hindernissen weg te nemen ?
5. Zijn er nog andere maatregelen getroffen, of worden er nog andere maatregelen voorbereid, om de integratie te bevorderen van gehandicapten in de diensten die onder de bevoegdheid van de minister vallen ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

(Zie : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 28 mei 1996, blz. 692 - red.)

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, GEZIN
EN WELZIJN

Vraag nr. 160
van 7 mei 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Armoedebestrijding – Maatregelen

Enige tijd geleden verscheen het Algemeen Verslag over de Armoede en de aanbeveling van de SERV (Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen) over de aanpak van de armoede in Vlaanderen. Er werden onder andere concrete beleidssuggesties gemaakt. Ook de Vlaamse regering engageerde zich om een beleid van armoedebestrijding te voeren.

1. Heeft de minister in het kader van de gedane voorstellen reeds concrete maatregelen genomen ? Zo ja, welke ?
2. Worden er momenteel maatregelen uitgewerkt ? Wanneer zullen ze in werking treden ?
3. Hoe zullen de genomen beleidsmaatregelen worden geëvalueerd ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt door de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

(Zie : *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 13 mei 1996, blz. 655 - red.*)

**Vraag nr. 164
van 13 mei 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Gelijke-kansenbeleid gehandicapten – Departementale implementatie

Zie :
Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid
Vraag nr. 51
van 13 mei 1996
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 934

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

(Zie : *Bulleting van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 28 mei 1996, blz. 692 - red.*)

**II. VRAGEN VAN DE LEDEN WAAROP NIET
WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLE-
MENTAIRE TERMIJN (Regl. Art. 80, 5)**

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU
EN TEWERKSTELLING

**Vraag nr. 142
van 13 mei 1996
van mevrouw VEERLE HEEREN**

VDAB Vrouwenactieplan – Evaluatie

In 1994 werd door het beheerscomité van de VDAB de nota "Het meerjarenplan ter verbetering van de positie van de vrouw" goedgekeurd. Vertrekkend vanuit een aantal uitgangspunten had dit plan voornamelijk tot doel de kans op werk voor zoveel mogelijk vrouwelijke werkzoekenden te verhogen.

De vraag tot uitvoering van dit meerjarenplan kadert in het protocol van de Vlaamse werkgelegenheidsconferentie van 17 maart 1993, waarbij uitdrukkelijk overeengekomen is een gelijke-kansenbeleid te voeren.

1. Wat zijn de praktische resultaten van twee jaar Actieplan Vrouwen ?

2. In welke mate werden de vooropgestelde doelstellingen van het meerjarenplan bereikt ?
3. Op welke wijze heeft dit vrouwenactieplan bijgedragen tot een verhoogde tewerkstelling van vrouwelijke werkzoekenden ?
4. Op welke wijze houdt de minister bij de uitvoering van zijn tewerkstellingsbeleid rekening met de resultaten van dit vrouwenactieplan ?
5. Is in de begroting een concreet budget uitgetrokken voor het meerjarenplan "vrouwen" ?

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING EN GEZONDHEIDSBELEID

**Vraag nr. 50
van 8 mei 1996
van mevrouw YOLANDE AVONTROODT**

Interprovinciaal Aidscoördinaat – Reorganisatieplannen

Sinds 1 januari 1995 is het IPAC (Interprovinciaal Aidscoördinaat) een D-voorziening binnen het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie. Naar verluidt zijn er plannen om de opdrachten van het IPAC dichter bij de administratie te brengen.

1. Op welke wijze wordt de werking van het IPAC dichter bij de administratie gebracht ?
2. Op welke wijze wordt in het nieuwe concept de vrije individuele keuze gewaarborgd ?
3. Welke deskundigen zullen inzake aids en seksueel overdraagbare aandoeningen binnen de Gezondheidsraad worden aangewezen ?
4. Welke garanties biedt de minister dat het strategisch plan voor de aidsproblematiek en het strategisch plan van IPAC zullen worden gerealiseerd ?

**Vraag nr. 52
van 13 mei 1996
van de heer PAUL VAN GREMBERGEN**

Overdracht monumenten in federaal bezit – Gravensteen Gent

Volgens de gegevens waarover ik beschik zou het Gravensteen in Gent voor 50 % in bezit zijn van de stad Gent en voor 50 % van de federale overheid.

De overdracht van de laatstgenoemde helft naar de Vlaamse Gemeenschap raakt maar niet rond. Onder-tussen moet het stadsbestuur van Gent alle werken bekostigen en geraken de nog niet gerestaureerde delen van dit waardevol Vlaams cultureel patrimonium meer en meer in verval.

1. Hoever staan de onderhandelingen met de federale overheid in verband met de overdracht van het Gentse Gravensteen naar de Vlaamse Gemeen-

schap ? Is er zicht op wanneer die zouden worden afgerond ?

2. Worden er vanuit de diensten van de minister onderhandelingen gevoerd of gepland met de stad Gent voor een eventuele overname door de stad van het aandeel dat nog in federale handen is ?
3. Kan de minister mij een overzicht geven van de Vlaamse monumenten die momenteel nog in federaal bezit zijn ?

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
△ 17	07.12.1995	J. Geysels	<i>Ministeriële kabinetten – Normen, samenstelling en loonkosten</i>	909
△ 63	29.03.1996	J. Taylor	<i>Ministeriële kabinetten – Samenstelling</i>	918
76	07.05.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Armoedebestrijding – Maatregelen</i>	932
97	21.05.1996	H. Suykerbuyk	<i>Cultureel akkoord Argentinië – Uitvoering</i>	932
98	21.05.1996	H. Suykerbuyk	<i>Cultureel akkoord Brazilië – Uitvoering</i>	933
119	05.06.1996	L. Cannaearts	<i>Promotiefonds sierteelt – Bijdrageheffing</i>	933
122	11.06.1996	G. Cardoen	<i>Technopolis – Project</i>	857
123	12.06.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Ronde van Frankrijk in Vlaanderen – Sponsoring</i>	858
124	12.06.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Nederlandstalig straatbeeld – Initiatieven</i>	858
128	19.06.1996	L. Cannaearts	<i>IWT-steun – Voorwaarde inzake eigen inbreng</i>	859
131	24.06.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Publiciteitscampagne actieplan Buitenlands Beleid – Sabena-magazine</i> .	860
L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken				
188	11.06.1996	M. Doomst	<i>Onderwijzend personeel – Terbeschikkingstelling en verlof</i>	860
189	11.06.1996	M. Doomst	<i>Hogeschoolpersoneel Centraal Fonds – Afwijking inzake tewerkstelling</i>	860
190	11.06.1996	R. Voorhamme	<i>Doctoraatsopleiding – Inschrijvingsgeld assiterend academisch personeel</i>	861
191	17.06.1996	J. Browaeys	<i>Administratief PMS-personeel – Afwezigheid wegens ongeval</i>	862
192	17.06.1996	B. Grouwels	<i>Atheneum Zavelenberg St.-Agatha-Berchem – Staat van de gebouwen</i> ..	863
193	19.06.1996	M. De Schamphelaere	<i>Hogeschoolpersoneel – Arbeidsongevallen</i>	863
194	19.06.1996	S. Van Lindt	<i>Administratief hogeschoolpersoneel – Inschaling</i>	864
195	19.06.1996	C. Decaluwé	<i>FTI-Technoland – Bezoek Vlaamse ambtenaren</i>	865
196	19.06.1996	J. Maes	<i>Textielonderwijs West-Vlaanderen – Beleid</i>	865
197	20.06.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>BSO-opleiding Verzorging – Buitenschoolse kinderopvang</i>	866
198	20.06.1996	M. Dillen	<i>Universitaire permanente vorming – Beleid</i>	867
199	21.06.1996	M. De Schamphelaere	<i>Brandweer luchthaven Antwerpen – Examen statutaire werving</i>	967
200	21.06.1996	G. Vanleenhove	<i>Werkstations weddedienst secundair onderwijs – Deconcentratie</i>	868
T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling				
○ 142	13.05.1996	V. Heeren	<i>VDAB Vrouwenactieplan – Evaluatie</i>	935
186	11.06.1996	W. Kuijpers	<i>De Velpe – Vervuiling</i>	868

187	11.06.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VDAB faciliteitengemeenten – Franstalige formulieren</i>	869
188	11.06.1996	C. Vandenbroeke	<i>Werkervaringsplan – Implementatie</i>	869
189	12.06.1996	F. Vermeiren	<i>VDAB-beroepsinformatiebeurs – Organisatie</i>	870
190	12.06.1996	C. Verwimp-Sillis	<i>Berchembos Roosdaal – Beheer</i>	870
192	12.06.1996	J. Malcorps	<i>Domein Vloethemveld Zedelgem – Aankoop</i>	871
193	12.06.1996	J. Caubergs	<i>Albertkanaal Beringen – Lozing afvalwater</i>	871
194	13.06.1996	J. Maes	<i>Waterbeheersing IJzerbekken – Winterdijken</i>	872
196	13.06.1996	J. Maes	<i>Marinebasis Lombardsijde – Stand van zaken</i>	873
198	17.06.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Rioleringsdossier Bornem – Stand van zaken</i>	873
199	17.06.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bebossingspremie landbouwgronden – Prognoses</i>	874
200	17.06.1996	M. Dillen	<i>Kartingcentra – Wijziging milieureglementering</i>	874
201	19.06.1996	J. Geysels	<i>Strafinrichting Merksplas – Bestemming</i>	875
203	21.06.1996	C. Decaluwé	<i>Leie en Mandel – Vervuiling</i>	875
204	21.06.1996	M. Verlinden	<i>De Velp – Vervuiling</i>	877
205	21.06.1996	M. Verlinden	<i>Milieubox – Verwerking klein gevaarlijk afval</i>	878

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

49	08.05.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gelijke-kansenbeleid migranten – Departementale implementatie</i>	934
○ 50	08.05.1996	Y. Avontroodt	<i>Interprovinciaal Aidscoördinaat – Reorganisatieplannen</i>	935
51	13.05.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gelijke-kansenbeleid gehandicapten – Departementale implementatie</i>	934
○ 52	13.05.1996	P. Van Grembergen	<i>Overdracht monumenten in federaal bezit – Gravensteen Gent</i>	935
63	12.06.1996	J. Malcorps	<i>Kankerpreventie – Zonnebanken</i>	879
64	17.06.1996	Y. Avontroodt	<i>HRT en VIG – Vertegenwoordigde organisaties</i>	879
65	17.06.1996	M. Verlinden	<i>Onteigeningen Demeroever – Advies Inspectie van Financiën</i>	880
67	19.06.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Longontsteking – Vaccinatie</i>	881
68	19.06.1996	L. Cannaearts	<i>Ziekenhuizen – Anesthesisten</i>	881
69	20.06.1996	N. Maes	<i>Prijzenschenking – Afspraken</i>	882
70	20.06.1996	M. Dillen	<i>Reserves diensten met afzonderlijk beheer – Kritiek Rekenhof</i>	883
71	21.06.1996	L. Cannaearts	<i>Ziekenhuizen – Kwaliteitscontroles</i>	883

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

247	11.06.1996	D. Ramoudt	<i>Files – Verkeersradio</i>	884
248	11.06.1996	M. Verlinden	<i>Diestsesteenweg Aarschot – Fietspad</i>	886
249	12.06.1996	J.-M. Bogaert	<i>Tramverbinding De Panne-Duinkerke – Realisatie</i>	886
250	12.06.1996	J. Sauwens	<i>Albertkanaal Eigenbilzen – Verbredingswerken</i>	887
251	12.06.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – Vlaams-Brabant</i>	887
252	12.06.1996	L. Cannaearts	<i>N10 Berlaar-Heist-op-den-Berg – Fietspad</i>	888
253	12.06.1996	F. Creyelman	<i>N1 doortocht Walem – Heraanleg dorpskom</i>	888
254	13.06.1996	J. Maes	<i>Waterbeheersing IJzerbekken – Winterdijken</i>	889
255	13.06.1996	J. Maes	<i>Waterbeheersing IJzerbekken – Baggerwerken</i>	889

256	13.06.1996	J. Malcorps	<i>Project gaspijpleiding Bacton-Zeebrugge – Stand van zaken</i>	889
257	13.06.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Lijn Vlaams-Brabant – Private handelsreclame en taalwetgeving</i> . . .	890
258	17.06.1996	M. Verlinden	<i>Onteigeningen Demeroever – Advies Inspectie van Financiën</i>	890
259	17.06.1996	J. Malcorps	<i>Sigmaplan en Kust 2002 – Broeikaseffect en zeespiegel</i>	891
260	16.06.1996	J. Geysels	<i>Strafinrichting Merksplas – Bestemming</i>	891
261	19.06.1996	H. Suykerbuyk	<i>De Lijn – Publiciteit "Belgian Olympic Team"</i>	892
262	20.06.1996	J. Geysels	<i>Geplande verbindingsweg Turnhout-Geel – Milieueffectenrapport</i>	892
263	21.06.1996	C. Decaluwé	<i>Fietspad N8 Kerkhove-Avelgem – Staat</i>	892

E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

92	11.06.1996	D. Ramoudt	<i>Files – Verkeersradio</i>	893
93	17.06.1996	R. Van Walleghem	<i>BRTN Ter Zake – Objectiviteit</i>	893
94	19.06.1996	J. Maes	<i>Textielbedrijven West-Vlaanderen – Delokalisatie</i>	893
95	21.06.1996	M. Dillen	<i>Vlaamse Instelling voor Rationeel Energieverbruik – Doel en budget</i> . . .	894

L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

118	12.06.1996	H. Suykerbuyk	<i>Europese aanbestedingsregels – Naleving door gemeentebesturen</i>	895
119	12.06.1996	J. Gabriëls	<i>Fenix-project – Referendum</i>	896
120	19.06.1996	J. Goos	<i>OCMW-instellingen – Bevoegdheid individuele OCMW-raadsleden</i>	897
122	20.06.1996	J. Geysels	<i>Intercommunales – Presentiegeld</i>	898

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

160	07.05.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Armoedebestrijding – Maatregelen</i>	934
164	13.05.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gelijke-kansenbeleid gehandicapten – Departementale implementatie</i> . .	935
200	11.06.1996	G. Cardoen	<i>Wielersport en wegbeheer – Overleg</i>	898
201	12.06.1996	F. Dewinter	<i>Literaire werkbeurzen – Toekenningscriteria</i>	899
202	12.06.1996	B. Vandendriessche	<i>Woningaanpassing gehandicapten – Subsidiecoördinatie</i>	900
203	12.06.1996	J. Coens	<i>Jeugdclubcircuit niet-commerciële muziek – Subsidies</i>	901
204	12.06.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Biënnale van Venetië – Communautair dispuut</i>	901
205	13.06.1996	J. Maes	<i>Zeemanshuis Godtschalk Oostende – Goedkeuring uitbreiding</i>	902
206	17.06.1996	H. Suykerbuyk	<i>Nederlands in het bedrijfsleven – Code</i>	903
207	19.06.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gemeentelijke raden voor cultuurbeleid – Herbevestiging</i>	904
208	20.06.1996	A. Van Aperen	<i>Mentaal gehandicapten – Financiering professionele-integratieprojecten</i>	904
209	20.06.1996	H. Suykerbuyk	<i>Taalgebruik – Scheldeloodsen</i>	905
210	20.06.1996	H. Suykerbuyk	<i>Taalgebruik – Brutrends</i>	905
211	20.06.1996	H. Suykerbuyk	<i>Taalzuivering – Initiatieven</i>	906
212	20.06.1996	H. Suykerbuyk	<i>Taalzuivering – Socio-culturele sector</i>	906
214	21.06.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Stichting Vlaams Erfgoed – Werkingsmiddelen uit nalatenschappen</i> . . .	907
215	21.06.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Bibliotheek Linkebeek – Heropening</i>	907

VAN ASBROECK, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid33 17.06.1996 **M. Dillen***Dienst Gelijke Kansen in Vlaanderen – Doelstellingen* 907